

ΦΙΛΗΒΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ ΦΙΛΗΒΟΣ

St. II
p. II

ΣΩ. Ὅρα δὴ, Πρώταρχε, τίνα λόγον μέλλεις παρὰ Φιλή- **a**
βου δέχεσθαι νυνὶ καὶ πρὸς τίνα τὸν παρ' ἡμῖν ἀμφισβητεῖν,
ἐὰν μὴ σοι κατὰ νοῦν ἢ λεγόμενος. βούλει συγκεκριαλιω- **b**
σώμεθα ἐκάτερον;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φίληβος μὲν τοίνυν ἀγαθὸν εἶναί φησι τὸ χαίρειν **5**
πᾶσι ζῴοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν, καὶ ὅσα τοῦ γένους
ἐστὶ τούτου σύμφωνα· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ἀμφισβήτημά ἐστι
μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν καὶ μεμνήσθαι καὶ
τὰ τούτων αὐτῶν συγγενῆ, δόξαν τε ὀρθὴν καὶ ἀληθεῖς λογισμούς,
τῆς γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λῶν γίγνεσθαι σύμπασιν ὅσαπερ
αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν· δυνατοῖς δὲ μετασχεῖν ὠφελιμώ- **c**
τατον ἀπάντων εἶναι πᾶσι τοῖς οὐσί τε καὶ ἐσομένοις. μῶν
οὐχ οὕτω πως λέγομεν, ὦ Φίληβε, ἐκάτεροι;

ΦΙ. Πάντων μὲν οὖν μάλιστα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δέχῃ δὴ τούτου τὸν νῦν διδόμενον, ὦ Πρώταρχε, **5**
λόγον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη δέχεσθαι· Φίληβος γὰρ ἡμῶν ὁ καλὸς
ἀπείρηκεν.

a 2 νυνὶ B : νῦν T τὸν Schleiermacher : τῶν B T b 1 ἐὰν B :
ἐν T b 7 μεμνήσθαι T : τὸ μεμνήσθαι B

ΣΩ. Δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν τρόπῳ παντὶ τάληθές πῃ περαν-
10 θῆναι;

d ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἰθι δὴ, πρὸς τούτοις διομολογησόμεθα καὶ τόδε.

. ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς νῦν ἡμῶν ἐκάτερος ἕξω ψυχῆς καὶ διάθεσιν
5 ἀποφαίνειν τινα ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώποις πᾶσι
τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. ἄρ' οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς μὲν τὴν τοῦ χαίρειν, ἡμεῖς δ' αὖ τὴν
τῶν φρονεῖν;

10 ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ' ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῆ; μὴ οὐκ,
e ἂν μὲν ἡδονῇ μᾶλλον φαίνεται συγγενής, ἡττώμεθα μὲν
ἀμφοτέρω τῶν ταῦτα ἔχοντος βεβαίως βίου, κρατεῖ δὲ ὁ τῆς
12 ἡδονῆς τὸν τῆς φρονήσεως;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἄν δέ γε φρονήσει, νικᾷ μὲν φρόνησις τὴν ἡδονήν,
ἢ δὲ ἡττᾶται; ταυθ' οὕτως ὁμολογούμενά φατε, ἢ πῶς;

5 ΠΡΩ. Ἔμοι γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δὲ Φιλήβω; τί φῆς;

ΦΙ. Ἔμοι μὲν πάντως νικᾶν ἡδονὴν δοκεῖ καὶ δόξει· σὺ δέ,
Πρώταρχε, αὐτὸς γνώσῃ.

ΠΡΩ. Παραδούς, ὦ Φίληβε, ἡμῖν τὸν λόγον οὐκ ἂν
10 ἔτι κύριος εἶης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας ἢ καὶ τοῦ-
ναντίον.

b ΦΙ. Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιοῦμαι καὶ μαρτύρομαι
νῦν αὐτὴν τὴν θεόν.

ΠΡΩ. Καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρτυρες ἂν
εἴμεν, ὡς ταῦτα ἔλεγες ἂ λέγεις. ἀλλὰ δὴ τὰ μετὰ ταῦτα

d 4 ἡμῶν B : αὐτῶν T e 1 ἡδονῇ] ἡδονή B T a 3 γε B T :
om. al. a 4 ὁμολογούμενα T : ὁμολογούμεν δ B a 7 δέ B :
δ' ὦ T a 9 φίληβε T : φίληβος B b 3 γε B T : om. vulg.
b 4 εἴμεν corr. Ven. 189 : ἡμεν B T

ἐξῆς, ὧ Σώκρατες, ὅμως καὶ μετὰ Φιλήβου ἐκόντος ἢ ὅπως 5
 ἂν ἐθέλη πειρώμεθα περαίνειν.

ΣΩ. Πειρατέον, ἀπ' αὐτῆς δὴ τῆς θεοῦ, ἣν ὄδε Ἀφροδίτην
 μὲν λέγεσθαί φησι, τὸ δ' ἀληθέστατον αὐτῆς ὄνομα Ἡδονὴν
 εἶναι.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα. 10

ΣΩ. Τὸ δ' ἐμὸν δέος, ὧ Πρώταρχε, αἰεὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν C
 ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου
 φόβου. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπη ἐκείνη φίλον,
 ταύτη προσαγορεύω· τὴν δὲ ἡδονὴν οἶδα ὡς ἔστι ποικίλον,
 καὶ ὅπερ εἶπον, ἀπ' ἐκείνης ἡμᾶς ἀρχομένους ἐνθυμείσθαι δεῖ 5
 καὶ σκοπεῖν ἦντινα φύσιν ἔχει. ἔστι γάρ, ἀκούειν μὲν οὕτως
 ἀπλῶς, ἔν τι, μορφὰς δὲ δῆπου παντοίας εἴληφε καὶ τινα
 τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις. ἰδὲ γάρ· ἦδεσθαι μὲν φαμεν
 τὸν ἀκολασταίνοντα ἄνθρωπον, ἦδεσθαι δὲ καὶ τὸν σωφρο- d
 νοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν· ἦδεσθαι δ' αὖ καὶ τὸν ἀνοηταί-
 νοντα καὶ ἀνοήτων δοξῶν καὶ ἐλπίδων μεστόν, ἦδεσθαι δ' αὖ
 τὸν φρονούντα αὐτῷ τῷ φρονεῖν· καὶ τούτων τῶν ἡδονῶν
 ἑκατέρας πῶς ἂν τις ὁμοίως ἀλλήλαις εἶναι λέγων οὐκ ἀνόητος 5
 φαίνοιτο ἐνδίκως;

ΠΡΩ. Εἰσὶ μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίων, ὧ Σώκρατες, αὐται
 πραγμάτων, οὐ μὴν αὐταὶ γε ἀλλήλαις ἐναντίαι. πῶς γὰρ
 ἡδονῇ γε ἡδονῇ [μὴ] οὐχ ὁμοιότατον ἂν εἶη, τοῦτο αὐτὸ ἐαυτῷ, e
 πάντων χρημάτων;

ΣΩ. Καὶ γὰρ χρῶμα, ὧ δαιμόνιε, χρώματι· κατὰ γε αὐτὸ
 τοῦτο οὐδὲν διοίσει τὸ χρῶμα εἶναι πᾶν, τό γε μὴν μέλαν
 τῷ λευκῷ πάντες γιγνώσκομεν ὡς πρὸς τῷ διάφορον εἶναι 5
 καὶ ἐναντιώτατον ὄν τυγχάνει. καὶ δὴ καὶ σχῆμα σχήματι

b 7 δὴ T : δὲ B c 6 ἔχει BT : ἔσχεν G d 1 ἄνθρωπον
 om. Galenus d 2 δ' αὖ T Alexander Aphrodisiensis : δὲ B
 d 3 δ' αὖ B : δ' αὖ καὶ T d 4 φρονούντα . . . φρονεῖν T : σωφρονούντα
 . . . σωφρονεῖν B d 8 αὐταὶ T : αὐταὶ B e 1 ἡδονῇ γε ἡδονῇ
 scripsi : ἡδονῇ γε ἡδονῇ B : ἡδονῇ γε ἡδονῇ T μὴ secl. Badham
 τοῦτο αὐτὸ] τὸ γ' αὐτὸ ci. Stallbaum e 3 χρώματι BT : χρώματος
 al. Ast e 4 οὐθὲν T πᾶν BT : τὸ πᾶν vulg. Galenus

κατὰ ταυτὸν· γένοι μὲν ἔστι πᾶν ἔν, τὰ δὲ μέρη τοῖς μέρεσιν
 13 αὐτοῦ τὰ μὲν ἐναντιώτατα ἀλλήλοις, τὰ δὲ διαφορότητ' ἔχοντα
 μυρίαν που τυγχάνει, καὶ πολλὰ ἕτερα οὕτως ἔχουθ' εὐρή-
 σομεν. ὥστε τούτῳ γε τῷ λόγῳ μὴ πίστευε, τῷ πάντα τὰ
 ἐναντιώτατα ἐν ποιοῦντι. φοβοῦμαι δὲ μή τινας ἡδονὰς
 5 ἡδοναῖς εὐρήσομεν ἐναντίας.

ΠΡΩ. Ἴσως· ἀλλὰ τί τοῦθ' ἡμῶν βλάψει τὸν λόγον;

ΣΩ. Ὅτι προσαγορεύεις αὐτὰ ἀνόμοια ὄντα ἑτέρῳ, φή-
 σομεν, ὀνόματι· λέγεις γὰρ ἀγαθὰ πάντ' εἶναι τὰ ἡδέα. τὸ
 μὲν οὖν μὴ οὐχὶ ἡδέα εἶναι τὰ ἡδέα λόγος οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ·
 b κακὰ δ' ὄντα αὐτῶν τὰ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δέ, ὡς ἡμεῖς φαμέν,
 ὅμως πάντα σὺ προσαγορεύεις ἀγαθὰ αὐτά, ὁμολογῶν ἀνόμοια
 εἶναι, τῷ λόγῳ εἴ τίς σε προσαναγκάζει. τί οὖν δὴ ταυτὸν
 ἐν ταῖς κακαῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς ἐνὸν πάσας ἡδονὰς
 5 ἀγαθὸν εἶναι προσαγορεύεις;

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις, ὦ Σώκρατες; οἷε γάρ τινα συγχωρή-
 σεσθαι, θέμενον ἡδονὴν εἶναι τὰγαθόν, εἶτα ἀνέξεσθαί σου
 c λέγοντος τὰς μὲν εἶναι τινας ἀγαθὰς ἡδονάς, τὰς δὲ τινας
 ἑτέρας αὐτῶν κακάς;

ΣΩ. Ἄλλ' οὖν ἀνομοίους γε φήσεις αὐτὰς ἀλλήλαις εἶναι
 καὶ τινας ἐναντίας.

5 ΠΡΩ. Οὕτι καθ' ὅσον γε ἡδοναί.

ΣΩ. Πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν φερόμεθα λόγον, ὦ Πρώταρχε,
 οὐδ' ἄρα ἡδονὴν ἡδονῆς διάφορον, ἀλλὰ πάσας ὁμοίας εἶναι
 φήσομεν, καὶ τὰ παραδείγματα ἡμᾶς τὰ νυνδὴ λεχθέντα
 οὐδὲν τιτρώσκει, πεισόμεθα δὲ καὶ ἐροῦμεν ἄπερ οἱ πάντων
 d φαυλότατοί τε καὶ περὶ λόγους ἅμα νέοι.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα δὴ λέγεις;

a 5 εὐρήσομ' ἐναντίας B : εὐρήσομεν ἐναντίας pr. T a 6 ἡμῶν
 BT : ἡμῶν vulg. a 9 οὐχὶ T : οὐχ B b 2 ὅμως] ὁμοίως Her-
 mann πάντα T : om. B (ἐν) ἀνόμοια Hermann b 3 προσ-
 αναγκάζει Jackson b 4 ἐνδὴ] ἐνορῶν Thompson : ἐνορῶν Apelt
 c 1 ἡδονάς BT : om. al. c 7 ἡδονὴν TG : ἡδονή B εἶναι BT :
 om. G c 8 τὰ νῦν δὴ B : δὴ τὰ νῦν T c 9 οὐδὲν τι τρώσει
 Jackson πεισόμεθα Badham : πειρόμεθα B : πειρασόμεθα T

ΣΩ. Ὅτι σε μιμούμενος ἐγὼ καὶ ἀμυνόμενος ἐὰν τολμῶ
λέγειν ὡς τὸ ἀνομοιοτάτον ἐστὶ τῷ ἀνομοιοτάτῳ πάντων
ὁμοιοτάτον, ἕξω τὰ αὐτὰ σοὶ λέγειν, καὶ φανούμεθά γε
νεώτεροι τοῦ δέοντος, καὶ ὁ λόγος ἡμῶν ἐκπεσὼν οἰχήσεται.
5 πάλιν οὖν αὐτὸν ἀνακρουώμεθα, καὶ τάχ' ἂν ἰόντες εἰς τὰς
ὁμοίας ἴσως ἂν πως ἀλλήλοις συγχωρήσασαιμεν.

ΠΡΩ. Λέγε πῶς;

ΣΩ. Ἐμὲ θεὸς ὑπὸ σοῦ πάλιν ἐρωτώμενον, ᾧ Πρώταρχε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δῆ;

ΣΩ. Φρόνησίς τε καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς καὶ πάνθ' ὅποσα
δὴ κατ' ἀρχὰς ἐγὼ θέμενος εἶπον ἀγαθὰ, διερωτώμενος ὅτι
5 ποτ' ἐστὶν ἀγαθόν, ἅρ' οὐ ταῦτόν πεῖσονται τοῦτο ὅπερ ὁ σοὶ
λόγος;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πολλὰ τε αἱ συνάπασαι ἐπιστήμαι δόξουσιν εἶναι
καὶ ἀνόμοιοί τινες αὐτῶν ἀλλήλαις· εἰ δὲ καὶ ἐναντία πη
10 γίνονται τινες, ἄρα ἄξιός ἂν εἴην τοῦ διαλέγεσθαι νῦν, εἰ
14 φοβηθεὶς τοῦτο αὐτὸ μηδεμίαν ἀνόμοιον φαίην ἐπιστήμην
ἐπιστήμη γίνεσθαι, κάπειθ' ἡμῶν οὕτως ὁ λόγος ὥσπερ
μῦθος ἀπολόμενος οἰχοῖτο, αὐτοὶ δὲ σφριζόμεθα ἐπὶ τινας
ἀλογίας;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐ μὴν δεῖ τοῦτο γενέσθαι, πλὴν τοῦ σωθῆναι.
τό γε μὴν μοι ἴσον τοῦ σοῦ τε καὶ ἐμοῦ λόγου ἀρέσκει·
πολλὰ μὲν ἡδοναὶ καὶ ἀνόμοιοι γιγνέσθων, πολλὰ δὲ
ἐπιστήμαι καὶ διάφοροι.

ΣΩ. Τὴν τοίνυν διαφορότητα, ᾧ Πρώταρχε, [τοῦ ἀγαθοῦ] b
τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τοῦ σοῦ μὴ ἀποκρυπτόμενοι, κατατιθέντες δὲ
εἰς τὸ μέσον, τολμῶμεν, ἂν πη ἐλεγχόμενοι μηνύσωσι πότερον

d 6 ἡμῶν ἐκπεσὼν B: ἐκπεσὼν ἡμῶν T d 7 ἂν ἰόντες Ven. 189:
ἀνιόντες BT e 5 ἀγαθὰ BT: ἀγαθόν per errorem Bekker
e 6 ἐστὶν ἀγαθόν B: ἐστὶ τὰγαθόν T e 10 ἀνόμοιοί T: ἀνόμοιοί B
a 2 μὴ δὲ μίαν B: μηδὲ μίαν T ἀνόμοιον BT: ἂν ἀνόμοιον vulg.
a 3 οὕτως B: οὗτος T a 6 δεῖ TG: δεῖν B a 8 γιγνέσθων]
γίγνεσθων BT b 1 τοῦ ἀγαθοῦ seclusi auctore Bury b 3 ἐλεγχό-
μενοι BT: ἐλεγχόμενῳ Grouius: ἐλεγχόμεναι Stallbaum

ἡδονὴν τὰγαθὸν δεῖ λέγειν ἢ φρόνησιν ἢ τι τρίτον ἄλλο εἶναι.
 5 νῦν γὰρ οὐ δῆπου πρὸς γε αὐτὸ τοῦτο φιλονικούμεν, ὅπως
 ἀγὼ τίθεμαι, ταῦτ' ἔσται τὰ νικῶντα, ἢ ταῦθ' ἂ σύ, τῷ δ'
 ἀληθεστάτῳ δεῖ πού συμμαχεῖν ἡμᾶς ἄμφω.

ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

c ΣΩ. Τοῦτον τοίνυν τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον δι' ὁμολογίας
 βεβαιωσώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δῆ;

ΣΩ. Τὸν πᾶσι παρέχοντα ἀνθρώποις πράγματα ἐκουσί τε
 5 καὶ ἄκουσιν ἐνίοις καὶ ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Λέγε σαφέστερον.

ΣΩ. Τὸν νυνδὴ παραπεσόντα λέγω, φύσει πως πεφυκότα
 θαυμαστόν. ἐν γὰρ δὴ τὰ πολλὰ εἶναι καὶ τὸ ἐν πολλὰ
 θαυμαστὸν λεχθέν, καὶ ῥάδιον ἀμφισβητῆσαι τῷ τούτων
 10 ὅποτερονοῦν τιθεμένῳ.

ΠΡΩ. Ἄρ' οὖν λέγεις ὅταν τις ἐμὲ φῆ Πρώταρχον ἓνα
 d γεγονότα φύσει πολλοὺς εἶναι πάλιν τοὺς ἐμὲ καὶ ἐναντίους
 ἀλλήλοις, μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος καὶ βαρὺν καὶ κούφον
 τὸν αὐτὸν καὶ ἄλλα μυρία;

ΣΩ. Σὺ μὲν, ὦ Πρώταρχε, εἴρηκας τὰ δεδημευμένα τῶν
 5 θαυμαστῶν περὶ τὸ ἐν καὶ πολλὰ, συγκεχωρημένα δὲ ὡς ἔπος
 εἰπεῖν ὑπὸ πάντων ἤδη μὴ δεῖν τῶν τοιούτων ἄπτεσθαι,
 παιδαριώδη καὶ ῥάδια καὶ σφόδρα τοῖς λόγοις ἐμπόδια
 ὑπολαμβάνόντων γίγνεσθαι, ἐπεὶ μηδὲ τὰ τοιάδε, ὅταν τις
 e ἐκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελὼν τῷ λόγῳ, πάντα
 ταῦτα τὸ ἐν ἐκείνῳ εἶναι διομολογησάμενος, ἐλέγχῃ κατα-
 γελῶν ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι, τό τε ἐν ὡς πολλὰ ἔστι
 καὶ ἄπειρα, καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἐν μόνον.

5 ΠΡΩ. Σὺ δὲ δὴ ποῖα, ὦ Σώκρατες, ἕτερα λέγεις, ἂ μήπω
 συγκεχωρημένα δεδήμευται περὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον;

b 4 τι T: om. B b 5 τοῦτο corr. Coisl.: τοῦτο δ B T b 6 ἀγὼ]
 ἔγω B: ἂ γὰρ T b 7 δεῖ B: δῆ pr. T G c 9 ἀμφισβητῆσαι
 B: ἐν ἀμφισβητῆσαι T d 2 τιθέμενος B: τιθέμενους T e 1 ἅμα
 B T: ἄλλα Badham

ΣΩ. Ὅποταν, ὦ παῖ, τὸ ἐν μὴ τῶν γιγνομένων τε καὶ 15
 ἀπολλυμένων τις τιθῆται, καθάπερ ἀρτίως ἡμεῖς ἔϊπομεν.
 ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ καὶ τὸ τοιοῦτον ἔν, ὅπερ εἵπομεν νυνδῆ,
 συγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν· ὅταν δέ τις ἕνα ἄνθρωπον
 ἐπιχειρῆ τίθεσθαι καὶ βούν ἕνα καὶ τὸ καλὸν ἐν καὶ τὸ ἀγαθὸν 5
 ἔν, περὶ τούτων τῶν ἐνάδων καὶ τῶν τοιούτων ἢ πολλή
 σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως ἀμφισβήτησις γίγνεται.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν εἴ τις δεῖ τοιαύτας εἶναι μονάδας b
 ὑπολαμβάνειν ἀληθῶς οὔσας· εἶτα πῶς αὖ ταύτας, μίαν
 ἐκάστην οὔσαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν καὶ μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον
 προσδεχομένην, ὅμως εἶναι βεβαιοτάτα μίαν ταύτην; μετὰ
 δὲ τοῦτ' ἐν τοῖς γιγνομένοις αὖ καὶ ἀπίροις εἶτε διεσπα- 5
 σμένην καὶ πολλὰ γεγυυῖαν θετέον, εἶθ' ὄλην αὐτὴν αὐτῆς
 χωρὶς, ὃ δὴ πάντων ἀδυνατώτατον φαίνοιτ' ἄν, ταῦτόν καὶ
 ἐν ἅμα ἐν ἐνί τε καὶ πολλοῖς γίγνεσθαι. ταῦτ' ἔστι τὰ
 περὶ τὰ τοιαῦτα ἐν καὶ πολλά, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα, ὦ Πρώταρχε, c
 ἀπάσης ἀπορίας αἷτια μὴ καλῶς ὁμολογηθέντα καὶ εὐπορίας
 [ἄν] αὖ καλῶς.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρὴ τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Σώκρατες, ἐν τῷ νῦν
 πρῶτον διαπονήσασθαι; 5

ΣΩ. Ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν.

ΠΡΩ. Καὶ πάντας τοίνυν ἡμᾶς ὑπόλαβε συγχωρεῖν σοι
 τούσδε τὰ τοιαῦτα· Φίληβον δ' ἴσως κράτιστον ἐν τῷ νῦν
 ἐπερωτῶντα μὴ κινεῖν εἴ κείμενον.

ΣΩ. Εἴτεν· πόθεν οὖν τις ταύτης ἄρξῃται πολλῆς οὔσης d
 καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα μάχης; ἄρ' ἐνθένδε;

ΠΡΩ. Πόθεν;

ΣΩ. Φαμέν που ταῦτόν ἐν καὶ πολλὰ ὑπὸ λόγων γιγνό-

a 3 νῦν δὴ T: νῦν δεῖν B a 7 σπουδῆ secl. Badham: σπουδῆ
 R. G. Bury: που δὴ J. B. Bury: που ἤδη Apelt b 4 post προσ-
 δεχομένην lacunam statuit Hoffmann ὅμως] ὅλως Badham: ὄντως
 Susemihl μίαν] fort. μὲν Zeller c 3 ἄν secl. Badham c 4 τοῦθ'
 B: που τοῦθ' T d 1 οὖν B: οὖν ἄν T d 2 ἐνθένδε ποθεν
 Socrati tribuunt BT d 4 που BT: ποι vulg.

5 μενα περιτρέχειν πάντη καθ' ἕκαστον τῶν λεγομένων αἰεί, καὶ πάλαι καὶ νῦν. καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσηται ποτε οὔτε ἤρξατο νῦν, ἀλλ' ἔστι τὸ τοιοῦτον, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, τῶν λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι καὶ ἀγήρων πάθος ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος ἐκάστοτε τῶν νέων, ἡσθεὶς ὡς
 e τινα σοφίας ἠύρηκῶς θησαυρόν, ὑφ' ἡδονῆς ἐνθουσιᾷ τε καὶ πάντα κινεῖ λόγον ἄσμενος, τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν καὶ συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνειλίττων καὶ διαμερίζων, εἰς ἀπορίαν αὐτὸν μὲν πρῶτον καὶ μάλιστα, καταβάλλων,
 5 δεύτερον δ' αἰὲ τὸν ἐχόμενον, ἅντε νεώτερος ἅντε πρεσβύτερος ἅντε ἡλιξ ὧν τυγχάνη, φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε μητρὸς
 16 οὔτε ἄλλου τῶν ἀκούοντων οὐδενός, ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζήων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἐπεὶ βαρβάρων γε οὐδενὸς ἂν φείσαιο, εἴπερ μόνον ἐρμηνέα ποθὲν ἔχοι.

ΠΡΩ. Ἄρ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὄρας ἡμῶν τὸ πλήθος, ὅτι
 5 νέοι πάντες ἐσμέν, καὶ οὐ φοβῆμί μὴ σοι μετὰ Φιλήβου συνεπιθώμεθα, ἐὰν ἡμᾶς λαιδορῆς; ὅμως δὲ μανθάνομεν γὰρ ὃ λέγεις, εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ τὴν μὲν τοιαύτην παραχῆν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου εὐμενῶς πως ἀπελθεῖν, ὁδὸν δέ
 b τινα καλλίω ταύτης ἐπὶ τὸν λόγον ἀνευρεῖν, σύ τε προθυμοῦ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συνακολουθήσομεν εἰς δύναμιν· οὐ γὰρ σμικρὸς ὁ παρῶν λόγος, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γὰρ οὔν, ὦ παῖδες, ὡς φησιν ὑμᾶς προσαγο-
 5 ρεύων Φίληβος· οὐ μὴν ἔστι καλλίων ὁδὸς οὐδ' ἂν γένοιτο ἧς ἐγὼ ἐραστὴς μὲν εἰμι αἰεί, πολλάκις δέ με ἤδη διαφυγούσα ἔρημον καὶ ἄπορον κατέστησεν.

ΠΡΩ. Τίς αὐτῆ; λεγέσθω μόνου.

c ΣΩ. Ἦν δηλῶσαι μὲν οὐ πάνυ χαλεπόν, χρῆσθαι δὲ παγχάλεπον· πάντα γὰρ ὅσα τέχνης ἐχόμενα ἀνηυρέθη· πώποτε διὰ ταύτης φανερὰ γέγονε· σκόπει δὲ ἦν λέγω.

d 7 ἔστι T: ἐπὶ B d 8 ἄγηρων (sic) B e 3 ἀνειλίττων B:
 ἀνειλίττων T a 3 μόνον ἐρμηνέα B T: ἐρμηνέα μόνον vulg.
 b 5 γένοιτο B: γίνονται T b 6 ἦς] (ἦ) ἦς Madvig c 1 χρῆ-
 σθαι T: χρῆναι B c 2 ἀνευρεθῆ B: ἂν εὐρεθῆ T

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους δόσις, ὡς γε καταφαίνεται 5
 ἐμοί, ποθὲν ἐκ θεῶν ἐρρίφη διὰ τινος Προμηθέως ἅμα
 φανοτάτῳ τιῷ πυρὶ· καὶ οἱ μὲν παλαιοί, κρείττονες ἡμῶν
 καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, ταύτην φήμην παρέδοσαν,
 ὡς ἐξ ἐνὸς μὲν καὶ πολλῶν ὄντων τῶν αἰεὶ λεγομένων εἶναι,
 πέρας δὲ καὶ ἀπειρίαν ἐν αὐτοῖς σύμφυτον ἐχόντων. δεῖν 10
 οὖν ἡμᾶς τούτων οὕτω διακεκοσμημένων αἰεὶ μίαν ἰδέαν περὶ d
 παντὸς ἐκάστοτε θεμέτους ζητεῖν—εὐρήσειν γὰρ ἐνοῦσαν—
 ἐὰν οὖν μεταλάβωμεν, μετὰ μίαν δύο, εἴ πως εἰσί, σκοπεῖν,
 εἰ δὲ μή, τρεῖς ἢ τινα ἄλλον ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἐν ἐκείνων
 ἕκαστον πάλιν ὡσαύτως, μέχριπερ ἂν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν μὴ 5
 ὅτι ἐν καὶ πολλὰ καὶ ἄπειρά ἐστι μόνον ἴδη τις, ἀλλὰ καὶ
 ὅποσα· τὴν δὲ τοῦ ἀπείρου ἰδέαν πρὸς τὸ πλήθος μὴ προσ-
 φέρειν πρὶν ἂν τις τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ πάντα κατἴδῃ τὸν
 μεταξὺ τοῦ ἀπείρου τε καὶ τοῦ ἐνός, τότε δ' ἤδη τὸ ἐν e
 ἕκαστον τῶν πάντων εἰς τὸ ἄπειρον μεθέντα χαίρειν ἔαν.
 οἱ μὲν οὖν θεοί, ὅπερ εἶπον, οὕτως ἡμῖν παρέδοσαν σκοπεῖν
 καὶ μαθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· οἱ δὲ νῦν τῶν ἀν-
 θρώπων σοφοὶ ἐν μὲν, ὅπως ἂν τύχωσι, καὶ πολλὰ θάττον 17
 καὶ βραδύτερον ποιοῦσι τοῦ δέοντος, μετὰ δὲ τὸ ἐν ἄπειρα
 εὐθύς, τὰ δὲ μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει—οἷς διακεχώρισται τό τε
 διαλεκτικῶς πάλιν καὶ τὸ ἐριστικῶς ἡμᾶς ποιεῖσθαι πρὸς
 ἀλλήλους τοὺς λόγους. 5

ΠΡΩ. Τὰ μὲν πως, ὦ Σώκρατες, δοκῶ σου μαθάνειν,
 τὰ δὲ ἔτι σαφέστερον δέομαι ἂ λέγεις ἀκοῦσαι.

ΣΩ. Σαφὲς μὴν, ὦ Πρώταρχε, ἐστὶν ἐν τοῖς γράμ-

c 7 φανοτάτῳ T (sed o in ras.): φανοτάτῳ B κρείττονες (ὑντες)
 Badham c 8 φήμη B: φήμη T c 9 καὶ T: καὶ ἐκ B
 d 2 ζητεῖν T: ζητῶν B ἐνοῦσαν T: ἐνοῦσαν B d 3 μετα-
 λάβωμεν BT: καταλάβωμεν Stephanus: λάβωμεν Badham d 4 ἐν
 ἐκείνων] ἐν ἐκείνῳ Ast d 7 προσφέρειν T b: προφέρειν B e i δ'
 ἤδη T: δὴ δεῖ B a 1 καὶ πολλὰ secl. olim Stallbaum: τὰ πολλὰ
 Dindorf a 2 βραδύτερον] βραχύτερον Badham τὸ] τὰ Jackson
 a 4 ἐριστικῶς T: ὀριστικῶς B a 7 σαφέστερον δέομαι B: δέομαι
 σαφέστερον T a 8 γράμμασιν B: ἡγράμμασιν T: πράγμασιν G

μασιν ὁ λέγω, καὶ λάμβαν' αὐτὸ ἐν τούτοις οἷσπερ καὶ
b πεπαίδευσαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Φωνὴ μὲν ἡμῖν ἐστὶ πού μίᾳ διὰ τοῦ στόματος
ιοῦσα, καὶ ἄπειρος αὖ πλήθει, πάντων τε καὶ ἐκάστου.

5 ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Καὶ οὐδὲν ἐτέρω γε τούτων ἐσμέν πω σοφοί, οὔτε
ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτῆς ἴσμεν οὔθ' ὅτι τὸ ἔν' ἄλλ' ὅτι πόσα
τ' ἐστὶ καὶ ὁποῖα, τοῦτό ἐστι τὸ γραμματικὸν ἕκαστον
ποιοῦν ἡμῶν.

10 ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὸ μουσικὸν ὁ τυγχάνει ποιοῦν, τοῦτ'
ἔστι ταυτόν.

ΠΡΩ. Πῶς;

c ΣΩ. Φωνὴ μὲν πού καὶ τὸ κατ' ἐκείνην τὴν τέχνην ἐστὶ
μίᾳ ἐν αὐτῇ.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Δύο δὲ θῶμεν βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον ὁμότονον.

5 ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὔτως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὔπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν εἰδὼς
ταῦτα μόνα, μὴ δὲ εἰδὼς ὥς γ' ἔπος εἰπεῖν εἰς ταῦτα
οὐδενὸς ἄξιος ἔση.

10 ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ φίλε, ἐπειδὴν λάβης τὰ διαστήματα ὅποσα
ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι καὶ βαρύτητος,
d καὶ ὁποῖα, καὶ τοὺς ὄρους τῶν διαστημάτων, καὶ τὰ ἐκ τού-
των ὅσα συστήματα γέγονεν—ἂ κατιδόντες οἱ πρόσθεν παρ-
έδοσαν ἡμῖν τοῖς ἐπομένοις ἐκείνοις καλεῖν αὐτὰ ἁρμονίας,
ἐν τε ταῖς κινήσεσιν αὖ τοῦ σώματος ἕτερα τοιαῦτα ἐνόντα

b 3 ἡμῖν T: om. B b 4 ἄπειρος B: ἀπίρους T b 6 οὐδὲν
T: οὐδ' ἐν B c 1 καὶ τὸ T: om. B: καὶ Hermann c 8 μόνα
B T: om. G δὲ εἰδὼς B: εἰδὼς δὲ T

πάθη γιγνόμενα, ἃ δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν αὐ φασι 5
 ῥυθμοὺς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν, καὶ ἅμα ἐννοεῖν ὡς οὕτω
 δεῖ περὶ παντὸς ἐνὸς καὶ πολλῶν σκοπεῖν—ὅταν γὰρ αὐτά
 τε λάβῃς οὕτω, τότε ἐγένου σοφός, ὅταν τε ἄλλο τῶν ἐν e
 ὀτιοῦν ταύτῃ σκοπούμενος ἔλῃς, οὕτως ἔμφρων περὶ τοῦτο
 γέγονας· τὸ δ' ἀπειρόν σε ἐκάστων καὶ ἐν ἐκάστοις πλήθος
 ἀπειρον ἐκάστοτε ποιεῖ τοῦ φρονεῖν καὶ οὐκ ἐλλόγιμον οὐδ'
 ἐνάριθμον, ἅτ' οὐκ εἰς ἀριθμὸν οὐδένα ἐν οὐδενὶ πώποτε 5
 ἀπιδόντα.

ΠΡΩ. Κάλλιστα, ὦ Φίληβε, ἔμοιγε τὰ νῦν λεγόμενα
 εἰρηκέναι φαίνεται Σωκράτης.

ΦΙ. Κάμοι ταυτά γε αὐτά· ἀλλὰ τί δή ποτε πρὸς ἡμᾶς ὁ 18
 λόγος οὗτος νῦν εἴρηται καὶ τί ποτε βουλόμενος;

ΣΩ. Ὅρθως μέντοι τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἠρώτηκε
 Φίληβος.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ ἀποκρίνου γε αὐτῷ. 5

ΣΩ. Δράσω ταῦτα διεληθὼν σμικρὸν ἔτι περὶ αὐτῶν τού-
 τωι. ὥσπερ γὰρ ἐν ὀτιοῦν εἴ τις ποτε λάβῃ, τοῦτον, ὡς
 φαμεν, οὐκ ἐπ' ἀπειρου φύσιν δεῖ βλέπειν εὐθύς ἀλλ' ἐπὶ
 τινα ἀριθμὸν, οὕτω καὶ τὸ ἐναντίον ὅταν τις τὸ ἀπειρον
 ἀναγκασθῇ πρῶτον λαμβάνειν, μὴ ἐπὶ τὸ ἐν εὐθύς, ἀλλ' [ἐπ'] b
 ἀριθμὸν αὐ τινα πλήθος ἕκαστον ἔχοντά τι κατανοεῖν, τελευ-
 τᾶν τε ἐκ πάντων εἰς ἓν. πάλιν δὲ ἐν τοῖς γράμμασι τὸ
 νῦν λεγόμενον λάβωμεν.

ΠΡΩ. Πῶς; 5

ΣΩ. Ἐπειδὴ φωνὴν ἀπειρον κατενόησεν εἴτε τις θεός
 εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος—ὡς λόγος ἐν Αἰγύπτῳ Θεῦθ τινα

d 5 πάθη] μάθης Poste aδ B: αὐτά T d 6 ῥυθμοὺς T: ἀριθ-
 μοὺς B ἔμα T: ἔλλα B d 7 αὐτά pr. T G. ταυτά B t e 1 ὅταν
 τε B: ὅταν δὲ T ἐν B: ὄντων T: ὄντων ἐν Wohlrab e 2 ἔλῃς]
 ἔχῃς Adam τοῦτο T: τούτων B e 4 οὐδ' ἐνάριθμον T: οὐδέν'
 ἀριθμὸν B a 1 κάμοι Badham: καὶ μοι B: καὶ ἔμοι T a 3 τοῦθ'
 T: ταῦθ' B a 7 εἴ T: ἐν εἴ B a 8 φύσιν δεῖ B T: δεῖ φύσιν
 vulg. b 1 τὸ ἐν B T: τὰ ἐν G ἐπ' secl. Liebhold b 2 κατα-
 νοεῖν] κατὰ νοῦν Apelt b 7 θεῦθ T: θεῦθ B: in G lacuna

τοῦτον γενέσθαι λέγων, ὅς πρῶτος τὰ φωνήεντα ἐν τῷ
 ἀπίρω κατενόησεν οὐχ ἐν ὄντα ἀλλὰ πλείω, καὶ πάλιν
 c ἕτερα φωνῆς μὲν οὐ, φθόγγου δὲ μετέχοντά τινος, ἀριθμὸν
 δέ τινα καὶ τούτων εἶναι, τρίτον δὲ εἶδος γραμμάτων διε-
 στήσατο τὰ νῦν λεγόμενα ἄφωνα ἡμῖν· τὸ μετὰ τοῦτο διήρει
 τὰ τε ἄφθογγα καὶ ἄφωνα μέχρι ἐνὸς ἐκάστου, καὶ τὰ φωνή-
 5 εντα καὶ τὰ μέσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἀριθμὸν αὐτῶν
 λαβὼν ἐνί τε ἐκάστῳ καὶ σύμπασι στοιχείῳ ἐπωνόμασε·
 καθορῶν δὲ ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ' ἂν ἐν αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἄνευ
 πάντων αὐτῶν μάθοι, τοῦτον τὸν δεσμὸν αὐτὸν λογισάμενος ὡς
 d ὄντα ἓνα καὶ πάντα ταῦτα ἐν πως ποιῶντα μίαν ἐπ' αὐτοῖς
 ὡς οὐσαν γραμματικὴν τέχνην ἐπεφθέγγετο προσειπῶν.

ΦΙ. Ταῦτ' ἔτι σαφέστερον ἐκείνων αὐτά γε πρὸς ἄλληλα,
 ὦ Πρώταρχε, ἔμαθον· τὸ δ' αὐτό μοι τοῦ λόγου νῦν τε καὶ
 5 σμικρὸν ἔμπροσθεν ἐλλείπεται.

ΣΩ. Μῶν, ὦ Φίληβε, τὸ τί πρὸς ἔπος αὐτῶν ἐστίν;

ΦΙ. Ναί, τοῦτ' ἔστιν ὃ πάλαι ζητοῦμεν ἐγὼ τε καὶ
 Πρώταρχος.

ΣΩ. Ἡ μὲν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγευότες ζητεῖτε, ὡς φήσ,
 e πάλαι.

ΦΙ. Πῶς;

ΣΩ. Ἄρ' οὐ περὶ φρονήσεως ἦν καὶ ἡδονῆς ἡμῖν ἐξ
 ἀρχῆς ὁ λόγος, ὁπότερον αὐτοῖν αἰρετέον;

5 ΦΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐν γε ἐκάτερον αὐτοῖν εἶναι φαμεν.

ΦΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν ἡμᾶς ὁ πρόσθεν λόγος ἀπαιτεῖ,
 πῶς ἐστὶν ἐν καὶ πολλὰ αὐτῶν ἐκάτερον, καὶ πῶς μὴ ἄπειρα
 19 εὐθύς, ἀλλὰ τινα ποτε ἀριθμὸν ἐκάτερον ἔμπροσθεν κέκτηται
 τοῦ ἄπειρα αὐτῶν ἕκαστα γεγενέαι;

b 8 ὅς T: ὡς B

c 5 ἀριθμὸν αὐτῶν B T: αὐτῶν ἀριθμὸν vulg.

c 8 τοῦτον B T: τοῦτον δὲ G

d 1 πάντα τὰ ταῦτα B: ταῦτα πάντα T

d 4 τε T: γε B

d 9 ζητεῖτε B: ἐζητεῖτε T

a 2 αὐτῶν T:

αὐτὸν B

ΠΡΩ. Οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα, ὦ Φίληβε, οὐκ οἶδ' ὕψινα τρόπον κύκλω πως περιαγαγὼν ἡμᾶς ἐμβέβληκε Σωκράτης. καὶ σκόπει δὴ πότερος ἡμῶν ἀποκρινεῖται τὸ 5
 νῦν ἐρωτώμενον. ἴσως δὴ γελοῖον τὸ ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ νῦν ἐρωτηθὲν ἀποκρίνασθαι σοὶ πάλιν τοῦτο προστάττει· γελοϊότερον δ' οἶμαι πολὺ τὸ μηδέτερον ἡμῶν δύνασθαι. σκόπει b
 δὴ τί δράσομεν. εἶδη γάρ μοι δοκεῖ νῦν ἐρωτᾶν ἡδονῆς ἡμᾶς Σωκράτης εἴτε ἔστιν εἴτε μή, καὶ ὅποσα ἐστὶ καὶ ὅποια· τῆς τ' αὖ φρονήσεως πέρι κατὰ ταῦτ' ὡσαύτως.

ΣΩ. Ἀληθέστατα λέγεις, ὦ παῖ Καλλίου· μὴ γὰρ δυνά- 5
 μειοι τοῦτο κατὰ παντὸς ἐνὸς καὶ ὁμοίου καὶ ταυτοῦ δρᾶν καὶ τοῦ ἐναντίου, ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν, οὐδεὶς εἰς οὐδὲν οὐδενὸς ἂν ἡμῶν οὐδέποτε γένοιτο ἄξιος.

ΠΡΩ. Σχεδὸν ἔοικεν οὕτως, ὦ Σώκρατες, ἔχειν. ἀλλὰ c
 καλὸν μὲν τὸ σύμπαντα γινώσκειν τῷ σώφρονι, δεύτερος δ' εἶναι πλοῦς δοκεῖ μὴ λαυθάνειν αὐτὸν αὐτόν. τί δὴ μοι τοῦτο εἴρηται τὰ νῦν; ἐγὼ σοι φράσω. σὺ τήνδε ἡμῖν τὴν 5
 συνουσίαν, ὦ Σώκρατες, ἐπέδωκας πᾶσι καὶ σεαυτὸν πρὸς τὸ διελέσθαι τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον. Φιλιβου γὰρ εἰπόντος ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαρὰν καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ἐστὶ, σὺ πρὸς αὐτὰ ἀντεῖπες ὡς οὐ ταῦτα ἀλλ' ἐκεῖνά ἐστὶν ἃ πολλάκις ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκομεν d
 ἐκόντες, ὀρθῶς δρῶντες, ἵν' ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἐκάτερα βασανίζηται. φῆς δ', ὡς ἔοικε, σὺ τὸ προσρηθησόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν, ἐπιστήμην, 5
 σύνεσιν, τέχνην καὶ πάντα αὐτὰ τούτων συγγενῆ, (ἃ) κτᾶσθαι δεῖν ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνα. τούτων δὴ μετ' ἀμφισβητήσεως ἐκατέρων λεχθέντων ἡμεῖς σοι μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν ὡς οὐκ ἀφήσομεν οἰκαδέ σε πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων e

b 2 ἡδονῆς T : ἡδονὴν B c 1 ἔχειν BT : οὕτως ἔχειν G
 c 3 αὐτὸν αὐτόν T : αὐτόν B : αὐτόν Hermann d 5 & Ven. 189 :
 om. BT d 6 δεῖν B : δεῖ T ἀμφισβητήσεως B : ἀμφισβητή-
 σεων T d 7 παιδιᾶς T : παιδείας pr. B

πέρας ἱκανὸν γένηται τι διορισθέντων, σὺ δὲ συνεχώρησας καὶ ἔδωκας εἰς ταυτ' ἡμῖν σαυτόν, ἡμεῖς δὲ δὴ λέγομεν, καθάπερ οἱ παῖδες, ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι· παῦσαι
5 δὴ τὸν τρόπον ἡμῖν ἀπαντῶν τούτου ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα.

ΣΩ. Τίνα λέγεις;

20 ΠΡΩ. Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλων καὶ ἀνερωτῶν ὧν μὴ δυναί-
μεθ' ἂν ἱκανῆν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι διδόναι σοι. μὴ
γὰρ οἰώμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τῶν νῦν τὴν πάντων ἡμῶν
ἀπορίαν, ἀλλ' εἰ δρᾶν τοῦθ' ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν, σοὶ δραστέον·
5 ὑπέσχου γάρ. βουλευοῦ δὴ πρὸς ταῦτα αὐτὸς πότερον ἡδουῆς
εἶδη σοι καὶ ἐπιστήμης διαιρετέον ἢ καὶ ἐατέον, εἴ πη καθ'
ἕτερόν τινα τρόπον οἶός τ' εἶ καὶ βούλει δηλώσαι πως ἄλλως
τὰ νῦν ἀμφισβητούμενα παρ' ἡμῖν.

b ΣΩ. Δεινὸν μὲν τοίνυν ἔτι προσδοκᾶν οὐδὲν δεῖ τὸν ἐμέ,
ἐπειδὴ τοῦθ' οὕτως εἶπες· τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥηθὲν λύει πάντα
φόβον ἐκάστων πέρι. πρὸς δὲ αὐ τοῖς μνήμην τινὰ δοκεῖ
τίς μοι δεδωκέναι θεῶν ἡμῖν.

5 ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ τίνων;

ΣΩ. Λόγων ποτέ τινων πάλαι ἀκούσας ὄναρ ἢ καὶ
ἐγρηγορῶς νῦν ἐννοῶ περὶ τε ἡδουῆς καὶ φρονήσεως, ὡς
οὐδέτερον αὐτοῖν ἔστι τὰγαθόν, ἀλλὰ ἄλλο τι τρίτον, ἕτερον
μὲν τούτων, ἄμεινον δὲ ἀμφοῖν. καίτοι τοῦτό γε ἂν ἐναρ-
c γῶς ἡμῖν φανῆ νῦν, ἀπήλλακται μὲν ἡδουὴ τοῦ νικᾶν· τὸ
γὰρ ἀγαθὸν οὐκ ἂν ἔτι ταυτὸν αὐτῇ γίγνοιτο. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Τῶν δέ γε εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδουῆς οὐδὲν ἔτι
5 προσδεησόμεθα κατ' ἐμὴν δόξαν. προῖον δ' ἔτι σαφέστερον
δείξει.

ο 2 δὲ T: δὴ B ο 5 ἀπαντῶν τούτου B: ἀπάντων τούτων pr. T G
α 4 ἀλλ' εἰ T: ἀλλῆ B b 1 δεῖ τὸν] δεῖτον BT b 3 αὐ τοῖς B:
αὐτοῖς T (αὐ τούτοις t) b 8 ἔστι τὰγαθόν B: ἔστιν ἀγαθόν T τι
B t: om. pr. T b 9 καίτοι τοῦτό γε ἂν Badham: καὶ τοιοῦτό γε ἂν
B: καὶ τοι οὕτω γε ἂν in marg. B²: καίτοι τοῦτο ἔαν T c 2 γίγνοιτο
B: γίγνεται T G: γίγνηται vulg. c 5 προῖον BT: προῖων (et mox
δείξει ὁ λόγος) vulg.: προῖοντι Badham

ΠΡΩ. Κάλλιστ' εἰπὼν οὕτω καὶ διαπέραυε.

ΣΩ. Μίκρ' ἄττα τοῖνυν ἔμπροσθεν ἔτι διομολογησώμεθα.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Τὴν τάγαθοῦ μοῖραν πότερον ἀνάγκη τέλεον ἢ μὴ **d**—
τέλεον εἶναι;

ΠΡΩ. Πάντων δήπου τελεώτατον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; ἰκανὸν τάγαθόν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ πάντων γε εἰς τοῦτο διαφέρειν **5**
τῶν ὄντων.

ΣΩ. Τόδε γε μὴν, ὡς οἶμαι, περὶ αὐτοῦ ἀναγκαιότατον
εἶναι λέγειν, ὡς πᾶν τὸ γινώσκον αὐτὸ θηρεύει καὶ ἐφίεται
βουλόμενον ἐλεῖν καὶ περὶ αὐτὸ κτήσασθαι, καὶ τῶν ἄλλων
οὐδὲν φροντίζει πλὴν τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς. **10**

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστι τούτοις ἀντειπεῖν.

ΣΩ. Σκοπῶμεν δὴ καὶ κρίνωμεν τὸν τε ἡδονῆς καὶ τὸν **e**
φρονήσεως βίον ἰδόντες χωρὶς.

ΠΡΩ. Πῶς εἶπες;

ΣΩ. Μῆτε ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς ἐνέστω φρόνησις μῆτ' ἐν
τῷ τῆς φρονήσεως ἡδονή. δεῖ γάρ, εἴπερ πότερον αὐτῶν **5**
ἔστ' ἀγαθόν, μηδὲν μηδενὸς ἔτι προσδεῖσθαι. δεόμενον δ'
ἂν φανῆ πότερον, οὐκ ἔστι που τοῦτ' ἔτι τὸ ὄντως ἡμῖν **21**
ἀγαθόν.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἀποκρίνου δή.

ΠΡΩ. Λέγε.

ΣΩ. Δέξαι' ἄν, Πρώταρχε, σὺ ζῆν τὸν βίον ὑπαντα
ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;

d 5 διαφέρειν ΒΤ: διαφέρει vulg. d 9 αὐτὸ] αὐτὸ ΒΤ
e 5 πότερον Β: πρότερον Γ e 6 ἔστ' ἀγαθόν Τ: ἔστι ταγαθόν Β
μηδὲν μηδενὸς ΒΤ: μηδενὸς μηδὲν vulg. ἔτι Τ: τι Β a 1 πότερον
ΒΤ: ὀπότερον vulg. a 8 δέξαι ΒΤ: δέξαιο vulg. πρώταρχε
σὺ Β: σοὶ πρώταρχε Γ G

- 10 ΠΡΩ. Τί δ' οὔ; ἰ
 ΣΩ. Ἐὰρ' οὖν ἔτι τινὸς ἂν σοι προσδεῖν ἡγοῖο, εἰ τοῦτ'
 ἔχεις παυτελῶς;
 ΠΡΩ. Οὐδαμῶς.
 ΣΩ. Ὅρα δῆ, τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ νοεῖν καὶ λογίζεσθαι
 b τὰ δέοντα καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά, μῶν μὴ δέοι' ἂν τι;
 ΠΡΩ. Καὶ τί; πάντα γὰρ ἔχοιμ' ἂν που τὸ χαίρειν ἔχων.
 ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω ζῶν ἀεὶ μὲν διὰ βίου ταῖς μεγίσταις
 ἡδοναῖς χαίροις ἂν;
 5 ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;
 ΣΩ. Νοῦν δέ γε καὶ μνήμην καὶ ἐπιστήμην καὶ δόξαν
 μὴ κεκτημένος ἀληθῆ, πρῶτον μὲν τοῦτο αὐτό, εἰ χαίρεις ἢ
 μὴ χαίρεις, ἀνάγκη δῆπου σε ἀγνοεῖν, κενόν γε ὄντα πάσης
 φρονήσεως;
 10 ΠΡΩ. Ἀνάγκη. -
 c ΣΩ. Καὶ μὴν ὡσαύτως μνήμην μὴ κεκτημένον ἀνάγκη
 δῆπου μὴδ' ὅτι ποτὲ ἔχαιρες μεμνήσθαι, τῆς τ' ἐν τῷ παρα-
 χρήμα ἡδουῆς προσπιπτούσης μὴδ' ἡντινοῦν μνήμην ὑπο-
 μένειν· δόξαν δ' αὖ μὴ κεκτημένον ἀληθῆ μὴ δοξάζειν χαίρειν
 5 χαίροντα, λογισμοῦ δὲ στερόμενον μὴδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρό-
 νον ὡς χαιρήσεις δυνατὸν εἶναι λογίζεσθαι, ζῆν δὲ οὐκ
 ἀνθρώπου βίον, ἀλλὰ τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια
 μετ' ὀστρεῖνων ἐμψυχά ἐστι σωμαίων. ἔστι ταῦτα, ἢ παρὰ
 d ταῦτα ἔχομεν ἄλλα διανοηθῆναι;
 ΠΡΩ. Καὶ πῶς;
 ΣΩ. Ἐὰρ' οὖν αἰρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος;
 ΠΡΩ. Εἰς ἀφασίαν παντάπασί με, ὦ Σώκρατες, οὗτος ὁ
 5 λόγος ἐμβέβληκε τὰ νῦν.

a 12 ἔχεις B T: ἔχοις al. a 14 τοῦ νοεῖν B: νοεῖν T b 1 μὴ
 δέοι' ἂν Klitsch: μὴδὲ ὄρᾶν B T b 7 εἰ T: εἴη B: om. G
 c 2 μὴδ'] μὴθ' Stallbaum c 3 μὴδ' ἡντιν' οὖν μνήμην B: μνήμην
 μὴδ' ἡντιν' οὖν T c 4 χαίρειν] μὴ δὲ suprascr. b: μὴδὲ χαίρειν al.
 c 8 ὀστρεῖνων B T: ὀστρεῖων vulg. d 1 ἔχομεν ἄλλα scripsi:
 ἐχόμενα ἄλλως B: ἔχομεν ἄλλως πως T

ΣΩ. Μήπω τοίνυν μαλθακιζώμεθα, τὸν δὲ τοῦ νοῦ μεταλαβόντες αὐτὸν βίον ἴδωμεν.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Εἴ τις δέξαιτ' ἂν αὐτὸν ζῆν ἡμῶν φρόνησι μὲν καὶ νοῦν καὶ ἐπιστήμην καὶ μνήμην πᾶσαν πάντων κεκτημένος, ἠδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε μικρόν, μηδ' αὐτὸν λύπης, ἀλλὰ τὸ παράπαν ἀπαθῆς πάντων τῶν τοιούτων.

ΠΡΩ. Οὐδέτερος ὁ βίος, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἰρετός, οὐδ' ἄλλω μὴ ποτε, ὡς ἐγώμην, φανῆ.

ΣΩ. Τί δ' ὁ συναμφοτέρος, ὦ Πρώταρχε, ἐξ ἀμφοῖν συμμειχθεὶς κοινὸς γενόμενος;

ΠΡΩ. Ἡδονῆς λέγεις καὶ νοῦ καὶ φρονήσεως;

ΣΩ. Οὕτω καὶ τῶν τοιούτων [λέγω] ἔγωγε.

ΠΡΩ. Πᾶς δήπου τοῦτόν γε αἰρήσεται πρότερον ἢ κείνων ὀποτεροῦν, καὶ πρὸς τούτοις [γε] οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὅτι νῦν ἡμῖν ἐστὶ τὸ συμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν, ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προυτέθησαν, τοῖν δυοῖν δ' οὐδέτερος ἰκανὸς οὐδὲ αἰρετός οὔτε ἀνθρώπων οὔτε ζώων οὐδενί.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐκ ἤδη τούτων γε πέρι δηλον ὡς οὐδέτερος αὐτοῖν εἶχε τάγαθόν; ἦν γὰρ ἂν ἰκανὸς καὶ τέλεος καὶ πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις αἰρετός, οἷσπερ δυνατὸν ἦν οὕτως αἰεὶ διὰ βίου ζῆν· εἰ δέ τις ἄλλα ἠρεῖθ' ἡμῶν, παρὰ φύσιν ἂν τὴν τοῦ ἀληθῶς αἰρετοῦ ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας ἢ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος.

ΠΡΩ. Ἔοικε γοῦν ταῦθ' οὕτως ἔχειν.

ΣΩ. Ὡς μὲν τοίνυν τὴν γε Φιλήβου θεὸν οὐ δεῖ διανοεῖσθαι ταῦτόν καὶ τάγαθόν, ἰκανῶς εἰρησθῆναι μοι δοκεῖ.

d 6 νοῦ T: νῦν B d 8 τὸν T: om. B e 2 πάντων (ἂν)
 Badham a 1 τίδ' T: τόδ' B a 4 τῶν τοιούτων B: τὸν τοιούτον T
 λέγω seclusi: ἔγωγε om. B T: add. in marg. T a 5 πρότερον T b:
 πρότερον B κείνων T: ἐκείνων B a 6 τούτοις γε B: τούτοις T
 a 7 ὅτι T: ἔτι B a 9 γε T: om. B b 1 οὐδέτερος T: οὐδέ-
 τεροι B b 4 αὐτοῖν T: αὐτῶν B b 7 ἀληθῶς B: ἀληθοῦς T

ΦΙ. Οὐδὲ γὰρ ὁ σὸς νοῦς, ὦ Σώκρατες, ἔστι τὰγαθόν, ἀλλ' ἔξει που ταῦτὰ ἐγκλήματα.

- 5 ΣΩ. Τάχ' ἂν, ὦ Φίληβε, ὃ γ' ἐμός· οὐ μέντοι τόν γε ἀληθινὸν ἄμα καὶ θεῖον οἶμαι νοῦν, ἀλλ' ἄλλως πως ἔχειν. τῶν μὲν οὖν νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ, τῶν δὲ δὴ δευτερείων ὄρᾶν καὶ σκοπεῖν χρη' ἐπεὶ
- d τί δράσομεν· τάχα γὰρ ἂν τοῦ κοινοῦ τούτου βίου αἰτιώμεθ' ἂν ἐκάτερος ὁ μὲν τὸν νοῦν αἴτιον, ὁ δ' ἡδονὴν εἶναι, καὶ οὕτω τὸ μὲν ἀγαθὸν τούτων ἀμφοτέρων οὐδέτερον ἂν εἴη, τάχα δ' ἂν αἰτιόν τις ὑπολάβοι πότερον αὐτῶν εἶναι. τούτου δὴ
- 5 ἐπεὶ καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον διαμαχοίμην ἂν ὡς ἐν τῷ μεικτῷ τούτῳ βίῳ, ὅτι ποτ' ἔστι τοῦτο ὃ λαβὼν ὁ βίος οὗτος γέγονεν αἰρετὸς ἄμα καὶ ἀγαθός, οὐχ ἡδονὴ ἀλλὰ νοῦς τούτῳ συγγενέστερον καὶ ὁμοιότερόν ἐστι, καὶ κατὰ τοῦτον
- e τὸν λόγον οὐτ' ἂν τῶν πρωτείων οὐδ' αὖ τῶν δευτερείων ἡδονῇ μετὸν ἀληθῶς ἂν ποτε λέγοιτο· πορρωτέρω δ' ἔστι τῶν τριτείων, εἴ τι τῷ ἐμῷ νῷ δεῖ πιστεύειν ἡμᾶς τὰ νῦν.

- ΠΡΩ. Ἄλλὰ μήν, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε δοκεῖ νῦν μὲν
- 5 ἡδονὴ σοι πεπτωκέναι καθαπερὲι πληγεῖσα ὑπὸ τῶν νυνδὴ λόγων· τῶν γὰρ νικητηρίων ἐπεὶ μαχομένη κείται. τὸν δὲ
- 23 νοῦν, ὡς ἔοικε, λεκτέον ὡς ἐμφρόνως οὐκ ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων· τὰ γὰρ αὐτ' ἔπαθεν ἂν. τῶν δὲ δὴ δευτερείων στερηθεῖσα ἡδονὴ παντάπασιν ἂν τινα καὶ ἀτιμίαν σχοίη πρὸς τῶν αὐτῆς ἔραστῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοις ἔτ' ἂν ὁμοίως
- 5 φαίνοιτο καλή.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄμεινον αὐτὴν εἶναι ἤδη καὶ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον καὶ ἐξελέγχοντα λυπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες.

- b ΣΩ. Ἄρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυπεῖν ἡδονήν;

c 4 ταῦτα B: ταῦτα τὰ T d 3 οὐδέτερον T: οὐδετέρων B
 d 4 πότερον B T: ὀπότερον vulg. e 1 οὐτ' ἂν B: οὐτ' αὖ T οὐδ'
 αὖ T: οὐδ' ἂν B e 4 μὲν T: om. B e 6 μαχομένη B t: μαχου-
 μένη T G

ΠΡΩ. Οὐ μόνον γε ἀλλ' ὅτι καὶ ἀγνοεῖς ὡς οὐδεὶς πῶ
σε ἡμῶν μεθήσει πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐπεξέλθῃς τούτων τῷ
λόγῳ.

ΣΩ. Βαβαῖ ἄρα, ὦ Πρώταρχε, συχνοῦ μὲν λόγου τοῦ 5
λοιποῦ, σχεδὸν δὲ οὐδὲ ραδίου πάνυ τι νῦν. καὶ γὰρ δὴ
φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς, ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ
πορευόμενον οἶον βέλη ἔχειν ἕτερα τῶν ἔμπροσθεν λόγων·
ἔστι δὲ ἴσως ἕνια καὶ ταῦτά. οὐκοῦν χρῆ;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; 10

ΣΩ. Τὴν δέ γε ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι πειρώμεθα **c**
τιθέμενοι.

ΠΡΩ. Ποῖαν δὴ λέγεις;

ΣΩ. Πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντὶ διχῆ διαλάβωμεν,
μᾶλλον δ', εἰ βούλει, τριχῆ. 5

ΠΡΩ. Καθ' ὅτι, φράζοις ἄν;

ΣΩ. Λάβωμεν ἅττα τῶν νυνδὴ λόγων.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Τὸν θεὸν ἐλέγομέν που τὸ μὲν ἀπειρον δεῖξαι τῶν
όντων, τὸ δὲ πέραι; 10

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τούτω δὴ τῶν εἰδῶν τὰ δύο τιθώμεθα, τὸ δὲ τρίτον
ἐξ ἀμφοῖν τούτοις ἔν τι συμμισγόμενον. εἰμὶ δ', ὡς ἔοικεν, **d**
ἐγὼ γελοῖός τις ἄνθρωπος κατ' εἶδη διιστὰς καὶ συναριθμού-
μενος.

ΠΡΩ. Τί φῆς, ὦγαθέ;

ΣΩ. Τετάρτου μοι γένους αὖ προσδεῖν φαίνεται. 5

ΠΡΩ. Λέγε τίνος.

ΣΩ. Τῆς συμμειξέως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν αἰτίαν ὄρα,
καὶ τίθει μοι πρὸς τρισὶν ἐκείνοις τέταρτον τοῦτο.

b 6 ραδίου e ράδιον fecit pr. T : ράδιον B b 9 ἔστι] ἔσται Jackson
ταῦτα B T c 1 διευλαβεῖσθαι B T : εὐλαβεῖσθαι G c 5 μᾶλλον...
c 7 λάβωμεν om. B : add. in marg. B³ c 12 τούτω Stallbaum : τούτων
B T d 2 τις ἄνθρωπος Badham : τις ἱκανός B : τις ἱκανῶς T : τις καὶ
ἄνους Apelt κατ' T : τὰ τ' B d 5 φαίνεται T : om. B

ΠΡΩ. Μῶν οὖν σοι καὶ πέμπτου προσδεήσει διάκρισίν
10 τως δυναμένου;

ΣΩ. Τάχ' ἂν οὐ μὴν οἶμαί γε ἐν τῷ νῦν· ἂν δέ τι δέη,
e συγγνώσῃ πού μοι σὺ μεταδιώκοντι πέμπτου [βίον].

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Πρώτου μὲν δὴ τῶν τεττάρων τὰ τρία διελόμενοι,
τὰ δύο τούτων πειρώμεθα, πολλὰ ἐκάτερον ἐσχισμένου καὶ
5 διεσπασμένου ἰδόντες, εἰς ἐν πάλω ἐκάτερον συναγαγόντες,
νοῆσαι πῆ ποτε ἦν αὐτῶν ἐν καὶ πολλὰ ἐκάτερον.

ΠΡΩ. Εἴ μοι σαφέστερον ἔτι περὶ αὐτῶν εἴποις, τάχ' ἂν
ἐποίμην.

24 ΣΩ. Λέγω τοίνυν τὰ δύο ἃ προτίθεμαι ταῦτ' εἶναι ἅπερ
νυνδῆ, τὸ μὲν ἄπειρον, τὸ δὲ πέρασ ἔχον· ὅτι δὲ τρόπον
τιτὰ τὸ ἄπειρον πόλλ' ἐστὶ, πειράσομαι φράζειν. τὸ δὲ πέρασ
ἔχον ἡμᾶς περιμενέτω.

5 ΠΡΩ. Μένει.

ΣΩ. Σκέψαι δὴ. χαλεπὸν μὲν γὰρ καὶ ἀμφισβητήσιμον
ὁ κελεύω σε σκοπεῖν, ὅμως δὲ σκόπει. θερμότερον καὶ
ψυχροτέρου πέρι πρώτου ὄρα πέρασ εἴ ποτέ τι νοήσαιο ἂν, ἢ
τὸ μᾶλλον τε καὶ ἦττον ἐν αὐτοῖς οἰκοῦν(τε) τοῖς γένεσιν,
b ἕωσπερ ἂν ἐνοικῆτον, τέλος οὐκ ἂν ἐπιτρεψαίτην γίγνεσθαι·
γενομένης γὰρ τελευτῆς καὶ αὐτῶ τετελευτήκατον.

ΠΡΩ. Ἄληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἄεὶ δέ γε, φαμέν, ἐν τε τῷ θερμότερῳ καὶ ψυχροτέρῳ
5 τὸ μᾶλλον τε καὶ ἦττον ἐνι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἄεὶ τοίνυν ὁ λόγος ἡμῖν σημαίνει τούτῳ μὴ τέλος
ἔχειν· ἀτελῆ δ' ὄντε δήπου παντάπασιν ἀπείρω γίγνεσθον.

ΠΡΩ. Καὶ σφόδρα γε, ὦ Σώκρατες.

Θ Ι σὺ μεταδιώκοντι T: συμμεταδιώκοντι B βίον secl. Schütz: βία Apelt e 5 συνάγοντες T a ι ταῦτ' scripsi: ταῦτ' B T a 9 οἰκοῦντε rec. Coisl.: οἰκοῦν B T b ι ἐνοικῆτον B T: ἐνοικεῖτον vulg. οὐκ ἂν T: om. B (add. in marg. b) b 4 ψυχροτέρῳ B: τῷ ψυχροτέρῳ T b 7 ἡμῖν σημαίνει T: σημαίνει B: σημαίνει ἡμῖν vulg. b 8 ἀτελῆ δ' ὄντε T: ἄτε δὴλόν τε B

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ γε, ὦ φίλε Πρώταρχε, ὑπέλαβες καὶ 10
 ἀνέμνησας ὅτι καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο, ὃ σὺ νῦν ἐφθέγγξω, c
 καὶ τό γε ἡρέμα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχετον τῷ μᾶλλον τε καὶ
 ἦττον· ὅπου γὰρ ἂν ἐνήτουν, οὐκ ἔατον εἶναι ποσὸν ἕκαστον,
 ἀλλ' αἰεὶ σφοδρότερον ἤσυχαιτέρον καὶ τούναντίον ἕκασταις
 πράξεσιν ἐμποιοῦντε τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον, 5
 τὸ δὲ ποσὸν ἀφανίζετον. ὃ γὰρ ἐλέχθη νυνδὴ, μὴ ἀφανί-
 σαντε τὸ ποσόν, ἀλλ' ἔασαντε αὐτό τε καὶ τὸ μέτριον ἐν τῇ d
 τοῦ μᾶλλον καὶ ἦττον καὶ σφόδρα καὶ ἡρέμα ἔδρα ἐγγενέσθαι,
 αὐτὰ ἔρρει ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ἐν ἧ' ἐνήν. οὐ γὰρ
 ἔτι θερμότερον οὐδὲ ψυχρότερον εἶτην ἂν λαβόντε τὸ ποσόν·
 προχωρεῖ γὰρ καὶ οὐ μένει τό τε θερμότερον αἰεὶ καὶ τὸ
 ψυχρότερον ὡσαύτως, τὸ δὲ ποσὸν ἔστη καὶ προῖον ἐπαύσατο. 5
 κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον ἄπειρον γίγνεται ἂν τὸ θερμότερον
 καὶ τούναντίον ἄμα.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν, ὦ Σώκρατες· ἔστι δ', ὅπερ εἶπες,
 οὐ ράδια ταῦτα συνέπεσθαι. τὸ δὲ εἰς αὐθίς τε καὶ αὐθίς e
 ἴσως λεχθέντα τὸν τε ἐρωτῶντα καὶ τὸν ἐρωτώμενον ἰκανῶς
 ἂν συμφωνοῦντας ἀποφῆναιεν.

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ μὲν λέγεις καὶ πειρατέον οὕτω ποιεῖν.
 νῦν μέντοι ἄθρει τῆς τοῦ ἀπίρου φύσεως εἰ τοῦτο δεξόμεθα
 σημεῖον, ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξίοντες μηκύνωμεν. 5

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ὅπόσ' ἂν ἡμῖν φαίνηται μᾶλλον τε καὶ ἦττον γιγνό-
 μενα καὶ τὸ σφόδρα καὶ ἡρέμα δεχόμενα καὶ τὸ λίαν καὶ ὅσα
 τοιαῦτα πάντα, εἰς τὸ τοῦ ἀπίρου γένος ὡς εἰς ἐν δεῖ πάντα 25
 ταῦτα τιθέναι, κατὰ τὸν ἐμπροσθεν λόγον ὃν ἔφαμεν ὅσα
 διέσπασται καὶ διέσχισταί συναγαγόντας χρῆναι κατὰ δύνάμιν
 μίαν ἐπισημαίνεσθαι τινα φύσιν, εἰ μέμνησαι.

ΠΡΩ. Μέμνημαι. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὴ δεχόμενα ταῦτα, τούτων δὲ τὰ ἐναντία

c 2 μᾶλλον τε B T: τε μᾶλλον vulg. c 3 ἂν B T: om. vulg.
 d 3 εἶτην T: ἔστην B (η suprascr. rec. b): ἦτην vulg.: ἦστην Vat.
 e 2 ἀποφῆναιεν B T: ἀποφῆναιεν vulg. a 1 γένος T: γένους B

πάντα δεχόμενα, πρῶτον μὲν τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα, μετὰ δὲ τὸ ἴσον τὸ διπλάσιον καὶ πᾶν ὅτιπερ ἂν πρὸς ἀριθμὸν ἀριθμὸς
 b ἢ μέτρον ἢ πρὸς μέτρον, ταῦτα σύμπαντα εἰς τὸ πέρασ ἀπολογιζόμενοι καλῶς ἂν δοκοῖμεν δρᾶν τοῦτο. ἢ πῶς σὺ φῆς;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε, ὦ Σώκρατες.

5 ΣΩ. Εἶεν· τὸ δὲ τρίτον τὸ μεικτὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν τίνα ἰδέαν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Σὺ καὶ ἐμοὶ φράσεις, ὡς οἶμαι.

ΣΩ. Θεὸς μὲν οὖν, ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηται τις θεῶν.

10 ΠΡΩ. Εὐχου δὴ καὶ σκόπει.

ΣΩ. Σκοπῶ· καὶ μοι δοκεῖ τις, ὦ Πρώταρχε, αὐτῶν φίλος ἡμῖν νυνδὴ γεγενέσθαι.

c ΠΡΩ. Πῶς λέγεις τοῦτο καὶ τίμη τεκμηρίῳ χρῆ;

ΣΩ. Φράσω δῆλον ὅτι· σὺ δέ μοι συνακολούθησον τῷ λόγῳ.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

5 ΣΩ. Θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νυνδὴ πού τι καὶ ψυχρότερον. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρόσθεσ δὴ ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς καὶ πλέον καὶ ἔλαττον καὶ θᾶπτον καὶ βραδύτερον καὶ μείζον
 10 καὶ σμικρότερον καὶ ὁπόσα ἐν τῷ πρόσθεν τῆς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένης ἐτίθεμεν εἰς ἐν φύσεως.

d ΠΡΩ. Τῆς τοῦ ἀπείρου λέγεις;

ΣΩ. Ναί. συμμείγνυ δέ γε εἰς αὐτὴν τὸ μετὰ ταῦτα τὴν αὐτῷ τοῦ πέρατος γένναν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

5 ΣΩ. Ἦν καὶ νυνδὴ, δέον ἡμᾶς καθάπερ τὴν τοῦ ἀπείρου συνηγάγομεν εἰς ἓν, οὕτω καὶ τὴν τοῦ περατοειδοῦς συνα-

b 8 θεὸς T : δ θεὸς B c 1 πῶς BT : πῶς δὴ G d 2 συμμείγνυ
 B : συμμείγνυε T d 3 αὐτῷ Coisl. : αὐτοῦ BT

γαγεῖν, οὐ συναγάγομεν. ἀλλ' ἴσως καὶ νῦν ταῦτόν δράσει,
(εἰ) τούτων ἀμφοτέρων συναγομένων καταφανῆς κἀκεῖνη
γενήσεται.

ΠΡΩ. Ποίαν καὶ πῶς λέγεις; 10

ΣΩ. Τὴν τοῦ Ἰσου καὶ διπλασίου, καὶ ὁπόση παύει πρὸς
ἄλληλα τὰναντία διαφόρως ἔχοντα, σύμμετρα δὲ καὶ σύμφωνα e
ἐνθεῖσα ἀριθμὸν ἀπεργάζεται.

ΠΡΩ. Μανθάνω· φαίνη γὰρ μοι λέγειν μειγνὺς ταῦτα
γενέσεις τιῶς ἐφ' ἐκάστων αὐτῶν συμβαίνειν.

ΣΩ. Ὅρθῶς γὰρ φαίνομαι. 5

ΠΡΩ. Λέγε τοίνυν.

ΣΩ. Ἄρα οὐκ ἐν μὲν νόσοις ἢ τούτων ὀρθῆ κοινωνία τὴν
ὑγείας φύσιν ἐγέννησεν;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν. 26

ΣΩ. Ἐν δὲ ὄξει καὶ βαρεῖ καὶ ταχεῖ καὶ βραδεῖ, ἀπείροισ
οὖσιν, ἅρ' οὐ ταῦτὰ [ἐγγιγνόμενα] ταῦτα· ἅμα πέρασ τε
ἀπηργάσατο καὶ μουσικὴν σύμπασαν τελεώτατα συνεστήσατο;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε. 5

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐν γε χειμῶσιν καὶ πνίγεσιν ἐγγενομένη
τὸ μὲν πολὺ λίαν καὶ ἀπειρου ἀφείλετο, τὸ δὲ ἔμμετρον καὶ
ἅμα σύμμετρον ἀπηργάσατο.

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ τούτων ὦραί τε καὶ ὄσα καλὰ πάντα b
ἡμῖν γέγονε, τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν πέρασ ἐχόντων
συμμειχθέντων;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὖ;

ΣΩ. Καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, οἷον μεθ' 5
ὑγείας κάλλος καὶ ἰσχύν, καὶ ἐν ψυχαῖς αὐτὰ πάμπολλα ἕτερα

d 7 ἀλλ' . . . d 9 γενήσεται post e 2 ἀπεργάζεται transp. Jackson
d 7 δράσει (εἰ) Vahlen: δράσει B T: δράς εἰ Apelt d 8 συναγομέ-
νων] συμμισγομένων Jackson κἀκεῖνη T: κἀκεῖνης B d 10 ποίαν
B T: ποῖ vulg. e 3 μειγνὺς B T: μειγνῶσι Klitsch e 4 ἐφ' T: ἀφ' B
αὐτῶν T: om. B a 3 ταῦτὰ (τοῦτο fuit) . . . ταῦτα B: ταῦτα . . . τὰ
αὐτὰ T ἐγγιγνόμενα seclusi a 5 κάλλιστά B T G: μάλλιστά
vulg. a 6 ἐγγενομένη T G: ἐγγενομένα B a 7 λίαν T: λείον B
b 5 γε T: om. B

καὶ πάγκαλα. ὕβριον γάρ που καὶ σύμπασαν πάντων ποιη-
 ρίαν· αὕτη κατιδοῦσα ἢ θεός, ᾧ καλὲ Φίληβε, πέρασ οὔτε
 ἡδονῶν οὐδὲν οὔτε πλησμονῶν ἐνὸν ἐν αὐτοῖς, νόμον καὶ
 10 τάξιν πέρασ ἔχοντ' ἔθετο· καὶ σὺ μὲν ἀποκναῖσαι φῆς
 c αὐτήν, ἐγὼ δὲ τούναντιον ἀποσῶσαι λέγω. σοὶ δέ, ᾧ
 Πρώταρχε, πῶσ φαίνεται;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα, ᾧ Σώκρατες, ἔμοιγε κατὰ νοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν δὴ τρία ταῦτα εἶρηκα, εἰ συννοεῖς.

5 ΠΡΩ. Ἄλλ' οἶμαι κατανοεῖν· ἐν μὲν γάρ μοι δοκεῖς τὸ
 ἄπειρον λέγειν, ἐν δὲ καὶ δεύτερον τὸ πέρασ ἐν τοῖς οὔσι
 τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει φράζειν.

ΣΩ. Τὸ γὰρ πλήθός σε, ᾧ θαυμάσιε, ἐξέπληξε τῆς τοῦ
 τρίτου γενέσεως· καίτοι πολλά γε καὶ τὸ ἄπειρον παρέ-
 d σχητο γένη, ὅμως δ' ἐπισφραγισθέντα τῷ τοῦ μᾶλλον καὶ
 ἐναντίου γένει ἐν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε πέρασ οὔτε πολλὰ εἶχεν, οὔτ'
 5 ἔδυσκολαίνομεν ὡσ οὐκ ἦν ἐν φύσει.

ΠΡΩ. Πῶσ γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐδαμῶσ. ἀλλὰ τρίτον φάθι με λέγειν, ἐν τούτο
 τιθέντα τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ
 τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων.

10 ΠΡΩ. Ἔμαθον.

e ΣΩ. Ἄλλὰ δὴ πρὸς τρισὶ τέταρτόν τι τότε ἔφαμεν εἶναι
 γένος σκεπτέον· κοινῇ δ' ἡ σκέψις. ὄρα γὰρ εἴ σοι δοκεῖ
 ἀναγκαῖον εἶναι πάντα τὰ γιγνόμενα διὰ τινα αἰτίαν
 γίνεσθαι.

b 8 οὔτε ἡδονῶν οὐδὲν B : οὐδὲν οὔτε ἡδονῶν T b 10 ἔχοντ' T :
 ἐχόντων B ἀποκναῖσαι φῆς vir doctus in Kidd. Misc. Porson

aἴσαι
 p. 265 : ἀποκνᾶσ ἔφης Pag. 1811 : ἀποκνᾶις ἔφης B T : ἀποκν . . . ἔφης
 G : ἀποκνᾶν ἔφης corr. E vulg. c 4 δὴ B : om. T c 6 λέγειν
 T : λέγων B d 4 οὔτε B T : ὅτε Apelt : οὔτε (ὡσ) Schütz : οὔτε
 (ὅτι) Bury οὔτε B T : οὐκ Apelt d 5 ἐν T : ἐν B d 7 ἐν
 τούτο T : ἐν τι τούτων B d 8 ἔκγονον T : ἔγγονον B e 1 (ταῖς)
 τρισὶ Badham τότε T G : τότε B : ποτε t vulg.

ΠΡΩ. Ἐμοιγε· πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτου γίγνοιτο; 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ τοῦ ποιούντος φύσις οὐδὲν πλὴν ὀνόματι τῆς αἰτίας διαφέρει, τὸ δὲ ποιοῦν καὶ τὸ αἴτιον ὀρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἔν;

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ποιούμενον αὖ καὶ τὸ γιγνόμενον 27 οὐδὲν πλὴν ὀνόματι, καθάπερ τὸ νυνδῆ, διαφέρουν εὐρήσομεν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἠγέεται μὲν τὸ ποιοῦν αἰεὶ κατὰ φύσιν, τὸ 5 δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνόμενον ἐκείνῳ;

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄλλο ἄρα καὶ οὐ ταῦτόν αἰτία τ' ἐστὶ καὶ τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτία.

ΠΡΩ. Τί μὴν; 10

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ἐξ ὧν γίγνεται πάντα τὰ τρία παρέσχετο ἡμῖν γένη;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Τὸ δὲ δὴ πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγομεν τέταρτον, 15 τὴν αἰτίαν, ὡς ἱκανῶς ἕτερον ἐκείνων δεδηλωμένον;

ΠΡΩ. Ἔτερον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὅρθῶς μὴν ἔχει, διωρισμένων τῶν τεττάρων, ἐνὸς ἐκάστου μνήμης ἕνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμήσασθαι. 20

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοίνυν ἄπειρον λέγω, δεύτερον δὲ πέρασ, ἔπειτ' ἐκ τούτων τρίτον μεικτὴν καὶ γεγενημένην οὐσίαν· τὴν δὲ τῆς μείξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην 25 λέγων ἄρα μὴ πλημμελοῖην ἂν τι;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς; c

ε 5 τούτου B: τούτων T: τούτων τι Paley a 6 ἐπακολουθεῖ T: ἀκολουθεῖ B a 11 ἐξ ὧν T: ἐξω B b 1 λέγομεν B: λέγωμεν T b 2 δεδηλωμένον T: δεδηλωμένων B b 3 ἕτερον B: λέγωμεν T: λέγομεν G b 7 δὲ B: om. pr. T c 1 λέγων B T G: λέγω vulg. ἄρα μὴ T: ἄρα B

ΣΩ. Φέρε δή, τὸ μετὰ τοῦθ' ἡμῖν τίς ὁ λόγος, καὶ τί ποτε βουληθέντες εἰς ταῦτα ἀφικόμεθα; ἄρ' οὐ τὸδε ἦν; 5 δευτερεῖα ἐξήτοῦμεν πότερον ἡδονῆς γίγναιτ' ἢ φρονήσεως. οὐχ οὕτως ἦν;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἴσως νῦν, ἐπειδὴ ταῦτα οὕτω διειλόμεθα, κάλλιον ἂν καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσαίμεθα πρώτου πέρι καὶ 10 δευτέρου, περὶ ᾧ δὴ τὸ πρῶτον ἡμφεσβητήσαμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

d ΣΩ. Ἴθι δή· νικῶντα μὲν ἔθεμέν που τὸν μεικτὸν βίον ἡδονῆς τε καὶ φρονήσεως. ἦν οὕτως;

ΠΡΩ. Ἦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦτον μὲν τὸν βίον ὀρωμέν που τίς τέ 5 ἐστι καὶ ὁποίου γένους;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Καὶ μέρος γ' αὐτὸν φήσομεν εἶναι τοῦ τρίτου οἶμαι γένους· οὐ γὰρ [δ] δυοῖν τινοῖν ἐστι [μικτὸς ἐκεῖνος] ἀλλὰ συμπάντων τῶν ἀπείρων ὑπὸ τοῦ πέρατος δεδεμένων, ὥστε 10 ὀρθῶς ὁ νικηφόρος οὗτος βίος μέρος ἐκείνου γίγναιτ' ἂν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

e ΣΩ. Εἶεν· τί δὲ ὁ σός, ᾧ Φίληβε, ἡδὺς καὶ ἄμεικτος ὦν; ἐν τίνι γένει τῶν εἰρημένων λεγόμενος ὀρθῶς ἂν ποτε λέγοιτο; ὦδε δ' ἀποκρίναί μοι πρὶν ἀποφῆνασθαι.

ΦΙ. Λέγε μόνον.

5 ΣΩ. Ἐδονὴ καὶ λύπη πέρας ἔχεται, ἢ τῶν τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένων ἐστόν;

ΦΙ. Ναί, τῶν τὸ μᾶλλον, ᾧ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἡδονὴ

c 8 ἴσως ci. Stallbaum: ὡς B T c 9 κάλλιον ἂν B: καλλίονα ἂν T: καλλίονα ἂν ἴσως vulg. d 1 μὲν B: om. T d 4 τέ B: om. T d 7 γ' αὐτὸν φήσομεν T: ταυτὸν ἐφήσαμεν B d 8 ὁ T: om. B: ὁ . . . μικτὸς ἐκεῖνος seclusi auctore Jackson μικτὸν ἐκεῖνο Schütz τινοῖν T: τινυν B ἀλλὰ B: ἀλλ' ὁ T d 9 τῶν B: om. T d 10 ὀρθῶς T: ὀρθὸς B e 1 καὶ ἄμεικτος T: καὶ μικτὸς B e 3 ἀπόκριναι μοι T: ἀποκρίνομαί μοι B e 6 ἐστὸν B: ἐστίν T e 7 ναί τῶν τὸ T: ναί τὸν τὸ B

πάν ἀγαθὸν ἦν, εἰ μὴ ἄπειρον ἐτύγχανε πεφυκὸς καὶ πλήθει
καὶ τῷ μᾶλλον.

ΣΩ. Οὐδέ γ' ἄν, ὦ Φίληβε, λύπη πάν κακόν· ὥστ' ἄλλο 28
τι νῶν σκεπτέον ἢ τὴν τοῦ ἀπείρου φύσιν ὡς παρέχεται τι
μέρος ταῖς ἡδοναῖς ἀγαθοῦ. τούτω δὴ σοι τῶν ἀπεράντων
γε γένους ἔστων· φρόνησιν δὲ καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν εἰς
τί ποτε τῶν προειρημένων, ὦ Πρώταρχε τε καὶ Φίληβε, νῦν 5
θέντες οὐκ ἂν ἀσεβοῦμεν; οὐ γάρ μοι δοκεῖ σμικρὸς ἡμῖν
εἶναι ὁ κίνδυνος κατορθῶσασι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΦΙ. Σεμνύνεις γάρ, ὦ Σώκρατες, τὸν σεαυτοῦ θεόν. b

ΣΩ. Καὶ γὰρ σύ, ὦ ἑταῖρε, τὴν σαυτοῦ· τὸ δ' ἐρωτώμενον
ὅμως ἡμῖν λεκτέον.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς τοι λέγει Σωκράτης, ὦ Φίληβε, καὶ αὐτῷ
πειστέον. 5

ΦΙ. Οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σύ, Πρώταρχε, προήρησαι λέγειν;

ΠΡΩ. Πάνυ γε· νῦν μέντοι σχεδὸν ἀπορῶ, καὶ δέομαί
γε, ὦ Σώκρατες, αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην, ἵνα
μηδὲν ἡμεῖς σοι περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες παρὰ
μέλος φθεγξώμεθά τι. 10

ΣΩ. Πειστέον, ὦ Πρώταρχε· οὐδὲ γὰρ χαλεπὸν οὐδὲν c
ἐπιτάττεις. ἀλλ' οὕτως σε ἐγώ, καθάπερ εἶπε Φίληβος,
σεμνύνων ἐν τῷ παίζειν ἐθορύβησα, νοῦν καὶ ἐπιστήμην
ἐρόμενος ὁποίου γένους εἶεν;

ΠΡΩ. Παντάσῃ γε, ὦ Σώκρατες. 5

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ῥᾶδιον· πάντες γὰρ συμφωνοῦσιν οἱ
σοφοί, ἑαυτοὺς οὕτως σεμνύνοντες, ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν
οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. καὶ ἴσως εὖ λέγουσι. διὰ μακροτέρων
δ', εἰ βούλει, τὴν σκέψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησώμεθα.

ε 8 πανάγαθον et mox α 1 πάγκακον ci. Bekker ε 9 τῷ T: τὸ B
α 1 οὐδέ γ' T: οὐδέ B α 2 ὡς] δ corr. Par. 1814: φ Paley
α 3 τούτω scripsi: τούτων BT: τοῦτο corr. Ven. 189 α 4 γε γένους
scripsi: γεγονὸς BT ἔστων scripsi: ἔστω BT α 7 εἶναι δ
κίνδυνος κατορθῶσασι B: δ κίνδυνος εἶναι καὶ κατορθῶσασι T b 4 ὦ
φίληβε T: om. B b 7 νῦν μέντοι T: μὲν τοίνυν B b 8 σε T:
γε B c 7 οὕτως BTG: οὕτω vulg. c 8 τε B: om. T

d ΠΡΩ. Λέγ' ὅπως βούλει, μηδὲν μῆκος ἡμῖν ὑπολογιζόμενος, ὦ Σώκρατες, ὡς οὐκ ἀπεχθησόμενος.

ΣΩ. Καλῶς εἶπες. ἀρξώμεθα δέ πως ὧδε ἐπαυερωτῶντες.

ΠΡΩ. Πῶς;

5 ΣΩ. Πότερον, ὦ Πρώταρχε, τὰ σύμπαντα καὶ τὸδε τὸ καλούμενον ὄλον ἐπιτροπεύειν φῶμεν τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ εἰκῆ δύναμιν καὶ τὸ ὄπη ἔτυχεν, ἢ τὰναντία, καθάπερ οἱ πρόσθεν ἡμῶν ἔλεγον, νοῦν καὶ φρόνησίν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερῶν;

e ΠΡΩ. Οὐδὲν τῶν αὐτῶν, ὦ θαυμάσιε Σώκρατες· ὁ μὲν γὰρ σὺ νῦν λέγεις, οὐδὲ ὄσιον εἶναι μοι φαίνεται. τὸ δὲ νοῦν πάντα διακοσμεῖν αὐτὰ φάναι καὶ τῆς ὄψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ πάσης τῆς
5 περιφορᾶς ἄξιον, καὶ οὐκ ἄλλως ἔγωγ' ἂν ποτε περὶ αὐτῶν εἴποιμι οὐδ' ἂν δοξάσαιμι.

ΣΩ. Βούλει δῆτά τι καὶ ἡμεῖς τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογούμενον συμφήσωμεν ὡς ταῦθ' οὕτως ἔχει, καὶ μὴ μόνον οἰώμεθα δεῖν τὰλλότρια ἄνευ κινδύνου λέγειν, ἀλλὰ καὶ συγκινδυνεύωμεν καὶ μετέχωμεν τοῦ ψόγου, ὅταν ἀνὴρ δεινὸς φῆ ταῦτα μὴ οὕτως ἀλλ' ἀτάκτως ἔχειν;

5 ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐκ ἂν βουλοίμην;

ΣΩ. Ἴθι δῆ, τὸν ἐπιόντα περὶ τούτων νῦν ἡμῖν λόγον ἄθρει.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Τὰ περὶ τὴν τῶν σωμάτων φύσιν ἀπάντων τῶν
10 ζώων, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα καθορωμένον πού καὶ γῆν καθάπερ οἱ χειμαζόμενοι, φασίν, ἐνόντα ἐν τῇ συστάσει.

b ΠΡΩ. Καὶ μάλα· χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπορίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις.

d 5 *πότερον* T : *πρότερον* B τὸ B : om. T Eus. d 7 τὸ B T :
om. G : τὰ vulg. e 1 οὐδὲν τῶν αὐτῶν B T Eus. : οὐ δεῖ τῶν ἐναντίων
Apelt e 2 νῦν λέγεις T G : νῦν δὲ λέγεις B : λέγεις νῦν vulg.
e 4 ἀστέρων B : ἀστρων T e 7 δῆτά τι B : δῆτα T ὁμολογούμενον
B T : ὁμολογουμένοις vulg. : ὠμολογημένοις Theodoretus a 1 ταῦθ'
B T : τοῦθ' G

ΣΩ. Φέρε δή, περὶ ἐκάστου τῶν παρ' ἡμῖν λαβὲ τὸ τοιόνδε.

ΠΡΩ. Ποῖον;

5

ΣΩ. Ὅτι μικρόν τε τούτων ἕκαστον παρ' ἡμῖν ἔνεστι καὶ φαῦλον καὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς εἰλικρινές ὃν καὶ τὴν δύναμιν οὐκ ἀξίαν τῆς φύσεως ἔχον. ἐν ἐνὶ δὲ λαβῶν περὶ πάντων νόει ταῦτόν. οἶον πῦρ ἔστι μὲν που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί.

10

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν σμικρὸν μὲν τι τὸ παρ' ἡμῖν καὶ ἀσθενές καὶ φαῦλον, τὸ δ' ἐν τῷ παντί πλήθει τε θαυμαστόν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ πῦρ οὔσῃ.

c

ΠΡΩ. Καὶ μάλ' ἀληθές ὃ λέγεις.

ΣΩ. Τί δέ; τρέφεται καὶ γίγνεται ἐκ τούτου καὶ αὐξεται τὸ τοῦ παντός πῦρ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρός, ἢ τούναντίον ὑπ' ἐκείνου τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ σὸν καὶ τὸ τῶν ἄλλων ζῶων ἅπαντ' ἴσχει ταῦτα;

5

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν οὐδ' ἀποκρίσεως ἄξιον ἐρωτᾷς.

ΣΩ. Ὅρθως· ταῦτὰ γὰρ ἐρεῖς οἶμαι περὶ τε τῆς ἐν τοῖς ζῴοις γῆς τῆς ἐνθάδε καὶ τῆς ἐν τῷ παντί, καὶ τῶν ἄλλων δὴ πάντων ὅσων ἠρώτησα ὀλίγον ἔμπροσθεν. οὕτως ἀποκριθῆ;

d

ΠΡΩ. Τίς γὰρ ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἂν ποτε φανείη;

5

ΣΩ. Σχεδὸν οὐδ' ὅστισούν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο ἐξῆς ἔπου. πάντα γὰρ ἡμεῖς ταῦτα τὰ νυνδὴ λεχθέντα ἄρ' οὐκ εἰς ἐν συγκείμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ταῦτόν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τούτου ὃν κόσμον λέγομεν [διὰ] τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον ἂν εἶη που σῶμα, σύνθετον ὃν ἐκ τῶν αὐτῶν.

e

b6 παρ' secl. Klitsch ἔνεστι] fort. μὲν ἐστι b9 ἔστι μὲν
T Eus. : μὲν ἐστι B c5 αὐξεται Jackson: ἔρχεται BT d1 γὰρ
B Eusebius : γ' ἂν T : γ' αὐ Ast e Ficino (quomodo) d3 πάντων
B : om. T Eus. e2 διὰ secl. Badham

ΠΡΩ. Ὁρθότατα λέγεις.

5 ΣΩ. Πότερον οὖν ἐκ τούτου τοῦ σώματος ὅλως τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἢ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν τούτο τρέφεται τε καὶ ὅσα νυνδὴ περὶ αὐτῶν εἶπομεν εἴληφέν τε καὶ ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ τοῦθ' ἕτερον, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄξιον ἐρωτήσεως.

30 ΣΩ. Τί δέ; τόδε ἄρα ἄξιον; ἢ πῶς ἐρεῖς;

ΠΡΩ. Λέγε τὸ ποῖον.

ΣΩ. Τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἄρ' οὐ ψυχὴν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Δηλον ὅτι φήσομεν.

5 ΣΩ. Πόθεν, ὦ φίλε Πρώταρχε, λαβόν, εἴπερ μὴ τό γε τοῦ παντός σῶμα ἐμψυχον ὃν ἐτύγχανε, ταῦτά γε ἔχον τούτῳ καὶ ἔτι πάντη καλλίονα;

ΠΡΩ. Δηλον ὡς οὐδαμόθεν ἄλλοθεν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γάρ που δοκοῦμέν γε, ὦ Πρώταρχε, τὰ τέτταρα
10 ἐκεῖνα, πέρας καὶ ἄπειρον καὶ κοινὸν καὶ τὸ τῆς αἰτίας γένος
b ἐν ἅσασι τέταρτον ἐνόν, τούτο ἐν μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν ψυχὴν
τε παρέχον καὶ σωμασκίαν ἐμποιοῦν καὶ πταίσαντος σώματος
ιατρικὴν καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθὲν καὶ ἀκούμενον πᾶσαν
καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι, τῶν δ' αὐτῶν τούτων
5 ὄντων ἐν ὄλῳ τε οὐρανῷ καὶ κατὰ μεγάλα μέρη, καὶ προσέτι
καλῶν καὶ εἰλικρινῶν, ἐν τούτοις δ' οὐκ ἄρα μεμηχανῆσθαι
τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν.

c ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐδαμῶς τοῦτό γ' ἂν λόγον ἔχοι.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ τοῦτο, μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἂν
ἐπόμενοι βέλτιον λέγοιμεν ὡς ἔστιν, ἂ πολλὰκίς εἰρήκαμεν,
ἄπειρόν τε ἐν τῷ παντὶ πολὺ, καὶ πέρας ἱκανόν, καὶ τις
5 ἐπ' αὐτοῖς αἰτία οὐ φαύλη, κοσμοῦσά τε καὶ συντάττουσα
ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας καὶ μῆνας, σοφία καὶ νοῦς λεγομένη
δικαιοτάτ' ἂν.

ο 7 ἔχει T Eus. : ἴσχει B a 1 ἄρα T : ἄρα B a 6 ὃν T Eus. :
ἐόν B a 7 πάντη B T : om. vulg. a 10 πέρας T : om. B
b 2 παρέχον] παρέχειν Beare σωμασκίαν Eus. : σῶμα σκίαν B T
b 3 συντιθὲν B : συντεθὲν T G b 7 τὴν T Eus. : διὰ B

ΠΡΩ. Δικαιοτάτα δῆτα.

ΣΩ. Σοφία μὴν καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἂν ποτε
γενοίσθην. 10

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν μὲν τῇ τοῦ Διὸς ἐρεῖς φύσει βασιλικὴν δ
μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν τῆς
αἰτίας δύναμιν, ἐν δ' ἄλλοις ἄλλα καλά, καθ' ὅτι φίλον
ἐκάστοις λέγεσθαι.

ΠΡΩ. Μάλα γε. 5

ΣΩ. Τοῦτον δὴ τὸν λόγον ἡμᾶς μὴ τι μάτην δόξης, ᾧ
Πρώταρχε, εἰρηκέναι, ἀλλ' ἔστι τοῖς μὲν πάλαι ἀποφνηνα-
μένοις ὡς αἰεὶ τοῦ παντὸς νοῦς ἄρχει σύμμαχος ἐκείνοις.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τῇ δέ γε ἐμῇ ζητήσῃ πεπορικῶς ἀπόκρισιν, ὅτι νοῦς 10
ἐστὶ γένους τῆς τοῦ πάντων αἰτίου λεχθέντος [τῶν τετ- e
τάρων, [ὧν] ἦν ἡμῖν ἐν τούτῳ]. ἔχεις γὰρ δήπου νῦν ἡμῶν
ἤδη τὴν ἀπόκρισιν.

ΠΡΩ. Ἐχω καὶ μάλα ἱκανῶς· καίτοι με ἀποκρινόμενος
ἔλαθες. 5

ΣΩ. Ἀνάπαυλα γάρ, ᾧ Πρώταρχε, τῆς σπουδῆς γίγνεται
ἐνίοτε ἡ παιδιά.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Νῦν δήπου, ᾧ ἐταῖρε, οὗ μὲν γένους ἐστὶ καὶ τίνα 31
ποτὲ δύναμιν κέκτηται, σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν τὰ νῦν
δεδήλωται.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἡδονῆς γε ὡσαύτως πάλαι τὸ γένος ἐφάνη. 5

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

α 3 καθότι T Eus. : καθὸ B ε ι γένους τῆς B : γενοῦστος T Por-
phyrius Proclus Olympiodorus Hesychius Suidas schol. τῆς secl.
Bekker τῶν τεττάρων . . . τοῦτο secl. Badham ε 2 ὧν om.
B T : add. in marg. T ἦν om. .G : (δ') ἦν Stallbaum ε 6 τῆς
σπουδῆς, ᾧ Πρώταρχε vulg. ε 8 καλῶς T : καὶ καλῶς B : ναί,
καλῶς Hermann α ι νῦν δή που T : νῦν δὴ νοῦς B : νοῦς δήπου
Bekker οὐ T : οὐ B

ΣΩ. Μεμνώμεθα δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν, ὅτι νοῦς μὲν αἰτίας ἦν συγγενῆς καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ γένους, ἡδονὴ δὲ ἄπειρός τε αὐτῆ καὶ τοῦ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσα μήτε τέλος
10 ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχοντος μηδὲ ἔξοντός ποτε γένους.

b ΠΡΩ. Μεμνησόμεθα· πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Δεῖ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν ᾧ τέ ἐστὶν ἐκάτερον αὐ-
τοῖν καὶ διὰ τί πάθος γίγνεσθον ὁπόταν γίγνησθον ἰδεῖν
ἡμᾶς· πρῶτον τὴν ἡδονήν· ὥσπερ τὸ γένος αὐτῆς πρότερον
5 ἐβασανίσαμεν, οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα. λύπης δὲ αὖ χωρὶς
τὴν ἡδονὴν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα ἰκανῶς βασανίσει.

ΠΡΩ. Ἄλλ' εἰ ταύτη χρὴ πορεύεσθαι, ταύτη πορευόμεθα.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν σοὶ καθάπερ ἐμοὶ φαίνεται τῆς γενέσεως
αὐτῶν πέρι;

c ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ἐν τῷ κοινῷ μοι γένει ἅμα φαίνεσθον λύπη τε καὶ
ἡδονὴ γίγνεσθαι κατὰ φύσιν.

ΠΡΩ. Κοινὸν δέ γε, ᾧ φίλε Σώκρατες, ὑπομίμησκε
5 ἡμᾶς τί ποτε τῶν προειρημένων βούλει δηλοῦν.

ΣΩ. Ἔσται ταῦτ' εἰς δύναμιν, ᾧ θαυμάσιε.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν ὃ δὴ τῶν τεττάρων
τρίτου ἐλέγομεν.

10 ΠΡΩ. Ὁ μετὰ τὸ ἄπειρον καὶ πέρασ ἔλεγες, ἐν ᾧ καὶ
ὑγίειαν, οἶμαι δὲ καὶ ἁρμονίαν, ἐτίθεσο;

d ΣΩ. Κάλλιστ' εἶπες. τὸν νοῦν δὲ ὅτι μάλιστ' ἤδη
πρόσεχε.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Λέγω τοίνυν τῆς ἁρμονίας μὲν λυομένης ἡμῖν ἐν
5 τοῖς ζῴοις ἅμα λύσει τῆς φύσεως καὶ γένεσιν ἀλγηδόνων ἐν
τῷ τότε γίγνεσθαι χρόνῳ.

a 9 αὐτῆ T: αὐτῆ B a 10 ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ B T: ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐν αὐτῷ vulg. b 3 πάθος T: πλήθος B γίγνησθον B: γί-
γνῆσθον T c 11 ἐτίθεσο: κάλλιστ' T: ἐτίθεις ὃ κάλλιστ' B

ΠΡΩ. Πάνυ λέγεις εἰκός.

ΣΩ. Πάλιν δὲ ἀρμοττομένης τε καὶ εἰς τὴν αὐτῆς φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίνεσθαι λεκτέον, εἰ δεῖ δι' ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα ρηθῆναι. 10

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν σε ὀρθῶς λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἐμφανέ- e
στερον δὲ ἔτι ταῦτα ταῦτα πειρώμεθα λέγειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ δημόσιά που καὶ περιφανῆ ῥᾶστον
συννοεῖν;

ΠΡΩ. Ποῖα; 5

ΣΩ. Πείνη μὲν που λύσις καὶ λύπη;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἐδωδὴ δέ, πλήρωσις γιγνομένη πάλιν, ἡδονή;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Δίψος δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη [καὶ λύσις], ἡ δὲ τοῦ 10
ύγρου πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα δύναμις ἡδονή· διά- 32
κρισις δέ γ' αὖ καὶ διάλυσις ἢ παρὰ φύσιν, τοῦ πύγους
πάθη, λύπη, κατὰ φύσιν δὲ πάλιν ἀπόδοσις τε καὶ ψύξις
ἡδονή.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Καὶ ῥίγους ἢ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζῶου τῆς ὑγρό-
τητος πῆξις λύπη· πάλιν δ' εἰς ταῦτόν ἀπιόντων καὶ δια-
κρινομένων ἢ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή. καὶ ἐνὶ λόγῳ σκόπει
εἰ σοι μέτριος ὁ λόγος ὅς ἂν φῆ τὸ ἐκ τῆς ἀπείρου καὶ
πέρατος κατὰ φύσιν ἐμφυχον γεγονὸς εἶδος, ὅπερ ἔλεγον ἐν b
τῷ πρόσθεν, ὅταν μὲν τοῦτο φθείρηται, τὴν μὲν φθορὰν
λύπην εἶναι, τὴν δ' εἰς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ὁδόν, ταύτην δὲ
αὖ πάλιν τὴν ἀναχώρησιν πάντων ἡδονήν.

d 8 αὐτῆς B T : αὐτὴν Stobaeus d 10 ὅτι τάχιστα περὶ μεγί-
στων Stobaeus e 2 ταυτὰ B : τὰ αὐτὰ T : om. Stobaeus e 6 πείνη
B Stobaeus : πείνη T e 8 ἐδωδὴ B Stobaeus : ἐδωδῆ T
e 10 καὶ λύσις T Stobaeus : secl. Schleiermacher : καὶ λύσις B : καὶ
αὔσις ci. Bury a 2 γ' B T : τε G : τ' Stobaeus ἡ om. Sto-
baeus a 3 δὲ Stobaeus : δὴ B T : δ' ἢ Heusde a 9 τῆς
B T Stobaeus : τοῦ Stallbaum b 1 ἐν τῷ πρόσθεν ἔλεγον Stobaeus
b 2 μὲν om. Stobaeus b 3 αὐτῶν T : αὐτῶν B Stobaeus

5 ΠΡΩ. Ἔστω· δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἐν εἶδος τιθώμεθα λύπης τε καὶ ἡδονῆς ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις;

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τίθει τοίνυν αὐτῆς τῆς ψυχῆς κατὰ τὸ τούτων τῶν
c παθημάτων προσδόκημα τὸ μὲν πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπιζόμενον ἡδὺ
καὶ θαρραλέον, τὸ δὲ πρὸ τῶν λυπηρῶν φοβερὸν καὶ ἀλγεινόν.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν τοῦθ' ἡδονῆς καὶ λύπης ἕτερον
εἶδος, τὸ χωρὶς τοῦ σώματος αὐτῆς τῆς ψυχῆς διὰ προσδοκίας
5 γιγνόμενον.

ΣΩ. Ὅρθῶς ὑπέλαβες. ἐν γὰρ τούτοις οἶμαι, κατὰ γε
τὴν ἐμὴν δόξαν, εἰλικρινέσω τε ἑκατέροις γιγνομένοις, ὡς
δοκεῖ, καὶ ἀμείκτοις λύπης τε καὶ ἡδονῆς, ἐμφανὲς ἔσσεσθαι
d τὸ περὶ τὴν ἡδονήν, πότερον ὅλον ἐστὶ τὸ γένος ἀσπαστόν,
ἢ τοῦτο μὲν ἐτέρῳ τινὶ τῶν προειρημένων δοτέον ἡμῖν γενῶν,
ἡδονῆ δὲ καὶ λύπη, καθάπερ θερμῷ καὶ ψυχρῷ καὶ πᾶσι τοῖς
τοιούτοις, τοτὲ μὲν ἀσπαστέον αὐτά, τοτὲ δὲ οὐκ ἀσπαστέον,
5 ὡς ἀγαθὰ μὲν οὐκ ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἔνια δεχόμενα τὴν
τῶν ἀγαθῶν ἔστιν ὅτε φύσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὅτι ταύτη πη δεῖ διαπορηθῆναι
τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοίνυν τόδε συνιδῶμεν· [ὡς] εἶπερ
e ὄντως ἔστι τὸ λεγόμενον, διαφθειρομένων μὲν αὐτῶν ἀληθ-
δῶν, ἀνασφροζομένων δὲ ἡδονῆ, τῶν μῆτε διαφθειρομένων
μῆτε ἀνασφροζομένων ἐννοήσωμεν πέρι, τίνα ποτὲ ἔξιν δεῖ
τότε ἐν ἑκάστοις εἶναι τοῖς ζώοις, ὅταν οὕτως ἴσχη. σφόδρα
5 δὲ προσέχων τὸν νοῦν εἶπέ· ἄρα οὐ πᾶσα ἀνάγκη πᾶν ἐν
τῷ τότε χρόνῳ ζῶον μῆτε τι λυπεῖσθαι μῆτε ἡδεσθαι μῆτε
μέγα μῆτε σμικρόν;

c 2 λυπηρῶν T : λυπῶν B Stobaeus c 4 προσδοκίας BT Sto-
baeus : προσδοκίαν vulg. d 2 τινὶ T : om. B d 3 δὲ B : τε T
d 4 τότε δὲ T : τὸ τί δὲ B d 6 δε] βπη Badham d 7 δια-
πορηθῆναι Solomon : διαπορευθῆναι BT : διαθρευθῆναι Stephanus
d 9 ὡς secl. Badham e i ἀληθῶν· ἀνασφροζομένων T : ἀληθῶν ἄν·
διασφροζομένων B

ΠΡΩ. Ἀνάγκη μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔστι τις τρίτη ἡμῶν ἢ τοιαύτη διάθεσις
παρὰ τε τὴν τοῦ χαίρουτος καὶ παρὰ τὴν τοῦ λυπουμένου; 33

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ἄγε δὴ τοίνυν, ταύτης προθυμοῦ μεμνήσθαι. πρὸς
γὰρ τὴν τῆς ἡδονῆς κρίσιν οὐ σμικρὸν μεμνήσθαι ταύτην
ἔσθ' ἡμῶν ἢ μή. βραχὺ δέ τι περὶ αὐτῆς, εἰ βούλει, 5
διαπεράνωμεν.

ΠΡΩ. Λέγε ποῖον.

ΣΩ. [Τῷ] τὸν τοῦ φρονεῖν [ἐλομένῳ] βίον οἶσθ' ὡς
τοῦτον τὸν τρόπον οὐδὲν ἀποκωλύει ζῆν.

ΠΡΩ. Τὸν τοῦ μὴ χαίρειν μηδὲ λυπεῖσθαι λέγεις; b

ΣΩ. Ἐρρήθη γάρ που τότε ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων
μηδὲν δεῖν μήτε μέγα μήτε σμικρὸν χαίρειν τῷ τὸν τοῦ
νοεῖν καὶ φρονεῖν βίον ἐλομένῳ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα οὕτως ἐρρήθη. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτως ἂν ἐκείνῳ γε ὑπάρχοι καὶ ἴσως
οὐδὲν ἄτοπον εἰ πάντων τῶν βίων ἔστι θεϊότατος.

ΠΡΩ. Οὐκ οὐν εἰκός γε οὔτε χαίρειν θεοὺς οὔτε τὸ
ἐναντίον.

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εἰκός· ἄσχημον γοῦν αὐτῶν 10
ἐκάτερον γιγνόμενόν ἐστιν. ἀλλὰ δὴ τοῦτο μὲν ἔτι καὶ εἰς
αὐθις ἐπισκεψόμεθα, ἔαν πρὸς λόγον τι ἦ, καὶ τῷ νῷ πρὸς c
τὰ δευτερεῖα, ἔαν μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προσθεῖναι,
προσθήσομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ἕτερον εἶδος τῶν ἡδονῶν, ὃ τῆς 5
ψυχῆς αὐτῆς ἔφαμεν εἶναι, διὰ μνήμης πᾶν ἔστι γεγονός.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Μνήμην, ὡς ἔοικεν, ὅτι ποτ' ἔστιν πρότερον ἀνα-

θ 9 ἡμῶν B T : ἡμῶν al. a 4 ταύτην B T : ταύτης recc. Bekker
a 8 τῷ et mox ἐλομένῳ secl. Badham b 3 μέγα B : μέγαν T G
b 5 ἐρρήθη T b 6 οὕτως B T : οὗτος al. b 8 θεοὺς T : τοὺς
θεοὺς B c 1 ἐπισκεψόμεθα Bekker : ἐπισκεψόμεθα B T

ληπτέον, καὶ κινδυνεύει πάλιν ἔτι πρότερον αἰσθησι μνήμης,
10 εἰ μέλλει τὰ περὶ ταῦθ' ἡμῖν κατὰ τρόπον φανερά πη
γενήσεσθαι.

d ΠΡΩ. Πῶς φήσ;

ΣΩ. Θὲς τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐκάστοτε παθημάτων
τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι κατασβεννύμενα πρὶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν
διεξελεθῆναι ἀπαθῆ ἑκείνην ἐάσαντα, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν ἰόντα
5 καὶ τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἰδιὸν τε καὶ κοινὸν
ἐκατέρω.

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τὰ μὲν δὴ μὴ δι' ἀμφοῖν ἰόντα ἐὰν τὴν ψυχὴν
ἡμῶν φῶμεν λαυθάνειν, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν μὴ λαυθάνειν, ἄρ'
10 ὀρθότατα ἐροῦμεν;

e ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Τὸ τοῖνον λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβῃς ὡς λέγω
λήθης ἐνταῦθά που γένεσιν· ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἕξοδος,
ἢ δ' ἐν τῷ λεγομένῳ νῦν οὐπω γέγονε. τοῦ δὴ μήτε ὄντος
5 μήτε γεγονότος πω γίγνεσθαι φάναι τινὰ ἀποβολὴν ἄτοπον.
ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὰ τοῖνον ὀνόματα μετάβαλε μόνον.

ΠΡΩ. Πῶς;

10 ΣΩ. Ἐντὶ μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχὴν, ὅταν ἀπαθῆς
αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος, ἦν νῦν λήθη
34 καλεῖς ἀναισθησίαν ἐπονόμασον.

ΠΡΩ. Ἐμαθον.

ΣΩ. Τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοιῆ
γιγνόμενον κοιῆ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δ' αὖ τὴν κίνησιν
5 ὀνομάζων αἰσθησι οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι' ἄν.

c 10 τὰ περὶ B : περὶ T : om. Stobaeus d 2 τῶν T Stobaeus :
τὸν B d 4 δι' T Stobaeus : om. B d 8 δὴ B T : om. Stobaeus
μὴ om. G e 4 τοῦ δὴ B : τοῦ* T : τοῦ δου D : οὐδ' οὐ Stobaeus
e 5 πω Stobaeus : πῶς B : πως T e 10 μὲν om. Stobaeus a 3 τὸ
B T G Stobaeus : τῷ vulg. a 4 δ' αὖ B T : δὴ Stobaeus a 5 ἀπὸ
T Stobaeus : ἄπο B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη μαθάνομεν ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἴσθησιν;

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων 10 ὀρθῶς ἂν τις λέγοι κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν.

ΠΡΩ. Ὅρθως γὰρ οὖν. b

ΣΩ. Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἄρ' οὐ διαφέρουσιν λέγομεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τόδε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον; 5

ΣΩ. Ὅταν ἂ μετὰ τοῦ σώματος ἔπασχέν ποθ' ἢ ψυχῆ, ταῦτ' ἄνευ τοῦ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅτι μάλιστα ἀναλαμβάνη, τότε ἀναμνησκεισθαί που λέγομεν. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην εἴτ' αἰσθή- 10 σεως εἴτ' αὖ μαθήματος αὐθις ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, καὶ ταῦτα σύμπαντα ἀναμνήσεις [καὶ μνήμας] c που λέγομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθως λέγεις.

ΣΩ. Οὐ δὴ χάρις ἅπαντ' εἴρηται ταῦτ', ἔστι τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον; 5

ΣΩ. Ἴνα πῆ τὴν ψυχῆς ἡδονὴν χωρὶς σώματος ὅτι μάλιστα καὶ ἐναργέστατα λάβοιμεν, καὶ ἅμα ἐπιθυμίαν διὰ γὰρ τούτων πως ταῦτα ἀμφοτέρω ἐοικεν δηλοῦσθαι.

ΠΡΩ. Λέγομεν τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα.

ΣΩ. Πολλά γε περὶ γένεσιν ἡδονῆς καὶ πᾶσαν [τὴν] 10 μορφὴν αὐτῆς ἀναγκαῖον, ὡς ἔοικε, λέγοντας σκοπεῖν. καὶ d γὰρ νῦν πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι τί ποτ' ἔστι καὶ ποῦ γίγνεται.

b 2 λέγομεν T : λέγωμεν B b 6 πόθ' ἢ T : πάθη B : πάθη ἢ Turr.
c 1 καὶ μνήμας secl. Gloël c 6 πῆ Schütz : δὴ Grouius : ἥδη
Hermann : μὴ B T ψυχῆς T : τῆς ψυχῆς B c 8 πως T :
πῶς B c 10 τὴν secl. Badham d 1 αὐτῆς T : αὐτὴν B

ΠΡΩ. Σκοπῶμεν τοίνυν· οὐδὲν γὰρ ἀπολοῦμεν.

5 ΣΩ. Ἀπολοῦμεν μὲν οὖν [καὶ] ταῦτά γε, ὦ Πρώταρχε· εὐρόντες ὁ νῦν ζητοῦμεν, ἀπολοῦμεν τὴν περὶ αὐτὰ ταῦτα ἀπορίαν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς ἡμύνω· τὸ δ' ἐφεξῆς τούτοις πειρώμεθα λέγειν.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν νυνδὴ πείνην τε καὶ δίψος καὶ πολλὰ ἕτερα
e τοιαῦτα ἔφαμεν εἶναι τινὰς ἐπιθυμίας;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Πρὸς τί ποτε ἄρα ταῦτὸν βλέψαντες οὕτω πολὺ διαφέροντα ταῦθ' ἐνὶ προσαγορευόμεν ὀνόματι;

5 ΠΡΩ. Μὰ Δί' οὐ ῥάδιον ἴσως εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὅμως λεκτέον.

ΣΩ. Ἐκεῖθεν δὴ ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλάβωμεν.

ΠΡΩ. Πόθεν δῆ;

ΣΩ. Διψῆ γέ που λέγομεν ἐκάστοτέ τι;

10 ΠΡΩ. Πῶς δ' οὗ;

ΣΩ. Τοῦτο δέ γ' ἐστὶ κενούται;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τὸ δίψος ἐστὶν ἐπιθυμία;

ΠΡΩ. Ναί, πώματός γε.

35 ΣΩ. Πώματος, ἢ πληρώσεως πώματος;

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν πληρώσεως.

ΣΩ. Ὁ κενούμενος ἡμῶν ἄρα, ὡς ἕοικεν, ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει· κενούμενος γὰρ ἐρᾷ πληροῦσθαι.

5 ΠΡΩ. Σαφέστατά γε.

ΣΩ. Τί οὖν; ὁ τὸ πρῶτον κενούμενος ἔστιν ὀπόθεν εἴτ' αἰσθήσει πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν εἴτε μνήμη, τούτου ὁ μήτ' ἐν τῷ νῦν χρόνῳ πάσχει μήτ' ἐν τῷ πρόσθεν πώποτε ἔπαθεν;

d 5 μὲν B: om. T και secl. Badham d 6 ἀπολοῦμεν B:
om. T e 7 ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν B: πάλιν ἐκ τῶν αὐτῶν T
e 9 διψῆ T: δίψη B: διψῆν vulg. γέ που B: που T ἐκάστοτέ τι T:
ἐκάστου ἔτι B: ἐκάστοτέ τις al. e 14 πώματος B T: πώματος vulg.

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

10

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ὃ γε ἐπιθυμῶν τινὸς ἐπιθυμεῖ, φαμέν.

b

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὃ γε πάσχει, τούτου ἐπιθυμεῖ. διψῆ γάρ, τοῦτο δὲ κένωσις· ὁ δ' ἐπιθυμεῖ πληρώσεως.

ΠΡΩ. Ναί.

5

ΣΩ. Πληρώσεώς γ' ἄρα πῆ τι τῶν τοῦ διψῶντος ἂν ἐφάπτοιτο.

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Τὸ μὲν δὴ σῶμα ἀδύνατον· κενοῦται γάρ που.

ΠΡΩ. Ναί.

10

ΣΩ. Τὴν ψυχὴν ἄρα τῆς πληρώσεως ἐφάπτεσθαι λοιπόν, τῇ μνήμῃ δηλοῦν ὅτι· τῷ γὰρ ἂν ἔτ' ἄλλω ἐφάψαιτο;

c

ΠΡΩ. Σχεδὸν οὐδενί.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὃ συμβέβηχ' ἡμῖν ἐκ τούτων τῶν λόγων;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Σώματος ἐπιθυμίαν οὐ φησιν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅτι τοῖς ἐκείνου παθήμασιν ἐναντίαν ἀεὶ παντὸς ζῴου μηνύει τὴν ἐπιχείρησιν.

10

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἡ δ' ὁρμή γε ἐπὶ τούναντίον ἄγουσα ἢ τὰ παθήματα δηλοῖ που μνήμην οὖσαν τῶν τοῖς παθήμασιν ἐναντίων.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

15

ΣΩ. Τὴν ἄρα ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ἀποδείξας μνήμην ὁ λόγος ψυχῆς σύμπασαν τὴν τε ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῴου παντὸς ἀπέφηνεν.

d

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

b 6 γ' ἄρα B : ἄρα T
vulg. ἔτ' B : om. T

c 1 τῷ B T (τίνι in marg. t) : τῷ τίνι
c 3 οὖν B : γοῦν T

5 ΣΩ. Διψῆν ἄρα ἡμῶν τὸ σῶμα ἢ πεινῆν ἢ τι τῶν τοιούτων πάσχειν οὐδαμῆ ὁ λόγος αἰρεῖ.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Ἔτι δὴ καὶ τόδε περὶ ταῦτα ταῦτα κατανοήσωμεν.
βίου γὰρ εἰδὸς τί μοι φαίνεται βούλεσθαι δηλοῦν ὁ λόγος
10 ἡμῖν ἐν τούτοις αὐτοῖς.

e ΠΡΩ. Ἐν τίσι καὶ ποίον πέρι βίου φράξεις;

ΣΩ. Ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενουῖσθαι καὶ πᾶσω ὅσα περὶ σωτηρίαν τέ ἐστι τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν, καὶ εἴ τις τούτων ἐν ἐκατέρῳ γιγνόμενος ἡμῶν ἀλγεῖ, τοτὲ δὲ χαίρει
5 κατὰ τὰς μεταβολάς.

ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται;

ΠΡΩ. Πῶς ἐν μέσῳ;

ΣΩ. Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλγῆ, μεμνήται δὲ τῶν ἡδέων (ῶν)
10 γενομένων παύοιτ' ἂν τῆς ἀλγηδόνος, πληρῶται δὲ μήπω· τί
36 τότε; φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν παθημάτων εἶναι;

ΠΡΩ. Φῶμεν μὲν οὖν.

ΣΩ. Πότερον ἀλοῦνθ' ὅλως ἢ χαίροντα;

ΠΡΩ. Μὰ Δί', ἀλλὰ διπλῆ τινὶ λύπῃ λυπούμενον, κατὰ
5 μὲν τὸ σῶμα ἐν τῷ παθήματι, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν προσδοκίας
τινὶ πόθῳ.

ΣΩ. Πῶς, ὦ Πρώταρχε, τὸ διπλοῦν τῆς λύπης εἶπες; ἄρ'
οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν κενούμενος ἐν ἐλπίδι φανερᾷ τοῦ
b πληρωθῆσεσθαι καθέστηκε, τοτὲ δὲ τούναντίον ἀνελπίστως
ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα γε.

ΣΩ. Μὴν οὖν οὐχὶ ἐλπίζων μὲν πληρωθῆσεσθαι τῷ
5 μεμνήσθαι δοκεῖ σοι χαίρειν, ἅμα δὲ κενούμενος ἐν τούτοις
[τοῖς χρόνοις] ἀλγεῖν;

d 5 διψῆν . . . πεινῆν T: δίψην . . . πείνην B ἡμῶν τὸ σῶμα B: τὸ
σῶμα ἡμῶν T e 1 πέρι βίου B: βίου πέρι T e 4 τοτὲ Stallbaum:
τοτὲ B T e 9 ἀλγῆ B: ἀλγεῖⁿ T ῶν add. corr. Ven. 189: om. B T
e 10 πληρῶται B: πεπλήρωται T b 6 τοῖς χρόνοις secl. Badham

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τότε ἄρ' ἄνθρωπος καὶ τᾶλλα ζῶα λυπεῖται τε ἅμα καὶ χαίρει.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

10

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἀνεπιπτώσως ἔχη κενούμενος τεύξεσθαι πληρώσεως; ἄρ' οὐ τότε τὸ διπλοῦν γίγνεται ἂν περὶ τὰς λύπας πάθος, ὃ σὺ νυνδὴ κατιδὼν φήθης ἀπλῶς εἶναι διπλοῦν;

c

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτη δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τότε χρῆσώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; ἢ τὰς μὲν τινὰς ἀληθεῖς, τὰς δ' οὐ;

ΠΡΩ. Πῶς δ', ὦ Σώκρατες, ἂν εἶεν ψευδεῖς ἡδοναὶ ἢ λύπαι;

ΣΩ. Πῶς δέ, ὦ Πρώταρχε, φόβοι ἂν ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, ἢ προσδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μὴ, ἢ δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς;

10

ΠΡΩ. Δόξας μὲν ἔγωγ' ἂν που συγχωροίην, τὰ δ' ἕτερα δὲ ταῦτ' οὐκ ἂν.

ΣΩ. Πῶς φῆς; λόγον μέντοι τινὰ κινδυνεύομεν οὐ πάνυ σμικρὸν ἐπεγεῖρην.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ λέγεις.

5

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα, ὦ παῖ κείνου τάνδρός, προσήκοντα, τοῦτο σκεπτέον.

ΠΡΩ. Ἴσως τοῦτό γε.

ΣΩ. Χαίρειν τοίνυν δεῖ λέγειν τοῖς ἄλλοις μήκεσιν ἢ καὶ ὄψωσιν τῶν παρὰ τὸ προσήκον λεγομένων.

10

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Λέγε δή μοι· θαῦμα γάρ μέ γε ἔχει διὰ τέλους αἰεὶ e

b 13 νῦν δὴ ΒΤ: νῦν vulg. c6 τὰς Τb: om. B c8 δ' Τ:
om. B ἢ Τ: αἱ Β d6 κείνου τάνδρός Β: κείνου τοῦ ἀνδρός Τ
e 1 γάρ μέ γε Β: γὰρ ἐμέ γ' Τ

περὶ τὰ αὐτὰ ἃ νυνδὴ προυθέμεθα ἀπορήματα. πῶς δὴ φήσ; ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

5 ΣΩ. Οὐτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ, ὡς φήσ, [ἐστίν] οὔτ' ἐν μανίαις οὔτ' ἐν παραφροσύναις οὐδεὶς ἔσθ' ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς, οὐδ' αὖ δοκεῖ μὲν λυπείσθαι, λυπείται δ' οὔ.

ΠΡΩ. Πάνθ' οὕτω ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ἔχειν πάντες
10 ὑπειλήφαμεν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὀρθῶς; ἢ σκεπτόεν εἶτ' ὀρθῶς εἶτε μὴ ταῦτα λέγεται;

ΠΡΩ. Σκεπτόεν, ὡς γ' ἐγὼ φαίην ἄν.

37 ΣΩ. Διορισώμεθα δὴ σαφέστερον ἔτι τὸ νυνδὴ λεγόμενον ἡδονῆς τε πέρι καὶ δόξης. ἔστιν γὰρ πού τι δοξάζειν ἡμῖν;

ΠΡΩ. Ναί.

5 ΣΩ. Καὶ ἡδεσθαι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὸ δοξαζόμενον ἐστὶ τι;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Καὶ τό γε ᾧ τὸ ἡδόμενον ἡδεται;

10 ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ δοξάζον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς δοξάζῃ, τό γε δοξάζειν ὄντως οὐδέποτε ἀπόλλυσιν.

b ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ ἡδόμενον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς ἡδεται, τό γε ὄντως ἡδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτ' ἀπολεῖ.

ΠΡΩ. Ναί, καὶ τοῦθ' οὕτως ἔχει.

5 ΣΩ. Ὅτω ποτὲ οὖν δὴ τρόπῳ δόξα ψευδῆς τε καὶ ἀληθῆς

e 2 τὰ αὐτὰ] ταῦτα Badham πῶς δὴ φήσ; alteri dant B T: Socrati
continuavit Badham e 5 ἔστιν secl. Stallbaum e 6 παρα-
φροσύναις e πάσαις ἀφροσύναις fecit B: πάσαις ἀφροσύναις T e 13 ὡς
γ' T: ὡς B a 2 τι T: om. B a 7 τι T: periit in B a 9 ᾧ
T: ὡς B τὸ T: periit in B a 12 δοξάζῃ T: δοξάζει B b 4 τοῦθ'
B: ταῦθ' T b 5 ὕπαρ B T: τῆ t vulg. δὴ B T: om. vulg.

ἡμῶν φιλεῖ γίνεσθαι, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς μόνον ἀληθές,
δοξάζειν δ' ὄντως καὶ χαίρειν ἀμφότερα ὁμοίως εἶληχεν
(σκεπτέον).

ΠΡΩ. Σκεπτέον.

ΣΩ. Ἄρ' ὅτι δόξῃ μὲν ἐπιγίνεσθον ψεῦδός τε καὶ 10
ἀληθές, καὶ ἐγένετο οὐ μόνον δόξα διὰ ταῦτα ἀλλὰ καὶ ποιὰ c
τις ἐκατέρα, σκεπτέον φῆς τοῦτ' εἶναι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρὸς δέ γε τούτοις, εἰ καὶ τὸ παράπαν ἡμῶν τὰ μὲν
ἐστι ποί' ἅττα, ἡδονὴ δὲ καὶ λύπη μόνον ἄπερ ἐστί, ποιῶ τι 5
δὲ οὐ γίνεσθον, καὶ ταῦθ' ἡμῶν διομολογητέον.

ΠΡΩ. Δῆλον.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν, ὅτι καὶ ποιῶ
τινε· πάλαι γὰρ εἶπομεν ὅτι μεγάλαι τε καὶ σμικραὶ καὶ
σφόδρα ἐκατέραι γίνονται, λῦπαί τε καὶ ἡδοναί. 10

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν. d

ΣΩ. Ἄν δέ γε πονηρία τούτων, ὧ Πρώταρχε, προσγίγνηται
τινι, πονηρὰν μὲν φήσομεν οὕτω γίνεσθαι δόξαν, πονηρὰν
δὲ καὶ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀλλὰ τί μῆν, ὧ Σώκρατες; 5

ΣΩ. Τί δ', ἂν ὀρθότης ἢ τοῦναντίον ὀρθότητι τινὶ τούτων
προσγίγνηται; μὴ οὐκ ὀρθὴν μὲν δόξαν ἐροῦμεν, ἂν ὀρθότητα
ἴσχη, ταῦτ' οὐκ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Ἄν δέ γε ἀμαρτανόμενον τὸ δοξαζόμενον ἦ, τὴν δόξαν e
τότε ἀμαρτανουσαν γε οὐκ ὀρθὴν ὁμολογητέον οὐδ' ὀρθῶς
δοξάζουσαν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Τί δ', ἂν αὐτὴ λύπην ἢ τινα ἡδονὴν περὶ τὸ ἐφ' ᾧ 5

b 7 εἶληχε Stallbaum : εἶληφεν B T b 8 σκεπτέον add. Baiter
b 10 ἄρ' ὅτι T : ἄρά τι B c 1 ποια B : ὁποία T c 5 δὲ B :
τε T ποιῶν τινε t : ποιῶν τινε pf. T : ποιῶν· τινε B c 8 ποιῶ
τινέ B T c 10 σφόδρα] σφοδραὶ καὶ ἡσυχαιτέραι Cornarius e Ficino
e 5 φ T : δ B

λυπεῖται ἢ τοῦναυτίου ἀμαρτάνουσαν ἐφορῶμεν, ὀρθὴν ἢ
χρηστὴν ἢ τι τῶν καλῶν ὀνομάτων αὐτῇ προσθήσομεν;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐχ οἶόν τε, εἴπερ ἀμαρτήσεται γε
ἡδονή.

10 ΣΩ. Καὶ μὴν οἰκέν γε ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ δόξης
ὀρθῆς ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ τὴν μὲν δόξαν γε, ὦ Σώκρατες,
38 ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τότε λέγομεν ψευδῆ, τὴν δ' ἡδονὴν αὐτὴν
οὐδεὶς ἄν ποτε προσείποι ψευδῆ.

ΣΩ. Ἄλλὰ προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς, ὦ Πρώταρχε,
λόγῳ τὰ νῦν.

5 ΠΡΩ. Οὐδέν γε, ἀλλ' ἄπερ ἀκούω λέγω.

ΣΩ. Διαφέρει δ' ἡμῖν οὐδέν, ὦ ἑταῖρε, ἢ μετὰ δόξης τε
ὀρθῆς καὶ μετ' ἐπιστήμης ἡδονὴ τῆς μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ
ἀγνοίας πολλάκις ἐκάστοις ἡμῶν ἐγγιγνομένης;

b ΠΡΩ. Εἰκὸς γοῦν μὴ σμικρὸν διαφέρειν.

ΣΩ. Τῆς δὴ διαφορᾶς αὐτοῖν ἐπὶ θεωρίαν ἔλθωμεν.

ΠΡΩ. Ἄγ' ὅπῃ σοι φαίνεται.

ΣΩ. Τῆδε δὴ ἄγω.

5 ΠΡΩ. Πῆ;

ΣΩ. Δόξα, φαμέν, ἡμῖν ἔστι μὲν ψευδῆς, ἔστι δὲ καὶ
ἀληθῆς;

ΠΡΩ. Ἔστιν.

ΣΩ. Ἔπεται μὴν ταύταις, ὃ νυνδὴ ἐλέγομεν, ἡδονὴ καὶ
10 λύπη πολλάκις, ἀληθεῖ καὶ ψευδεῖ δόξῃ λέγω.

ΠΡΩ. Πάνν γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ μνήμης τε καὶ αἰσθήσεως δόξα ἡμῖν καὶ
τὸ διαδοξάζειν ἐγχειρεῖν γίγνεθ' ἐκάστοτε;

c ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ο 6 ἢ T: μὴ B ἐφορῶμεν] φωρῶμεν Badham ο 7 ἢ τι] ἢ τί Stall-
baum α 1 λέγομεν Stallbaum: ἐλέγομεν BT ἡδονὴν T: ἡδομένην B
α 3 τῷ T: τὸ B α 8 ἀγνοίας Cornarius: ἀνοίας BT β 4 τῆδε
T: τῆδε B: πῆ δὲ vulg. β 9 ἡδονή . . . λύπη T: ἡδονῆ . . . λύπη B
b 13 ἐγχειρεῖν BT: ἐγχωρεῖν corr. Ven. 184 vulg. (τὸ δι' ὃ δοξάζειν
ἐγχωρεῖ Apelt) γίγνεθ' Vat.: γίγνεσθ' B: γίγνεται T

ΣΩ. Ἐὰρ οὖν ἡμᾶς ὧδε περὶ ταῦτα ἀναγκαῖον ἡγοῦμεθ' ἴσχειν;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πολλάκις ἰδόντι τιτὸ πόρρωθεν μὴ πάνυ σαφῶς τὰ 5 καθορώμενα συμβαίνειν βούλεσθαι κρίνειν φαίης ἂν ταῦθ' ἄπερ ὀρᾷ;

ΠΡΩ. Φαίην ἂν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο αὐτὸς αὐτὸν οὗτος ἀνέροιτ' ἂν ὧδε;

10

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Τί ποτ' ἄρ' ἔστι τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ' ἐστάναι φανταζόμενον ὑπὸ τινὶ δένδρῳ; ταῦτ' εἰπεῖν ἂν τις πρὸς δ 1 ἐαυτὸν δοκεῖ σοι, τοιαῦτ' ἅττα κατιδὼν φαντασθέντα αὐτῷ ποτε;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ἐὰρ οὖν μετὰ ταῦτα ὁ τοιοῦτος ὡς ἀποκρινόμενος 5 ἂν πρὸς αὐτὸν εἴποι τοῦτο, ὡς ἔστιν ἄνθρωπος, ἐπιτυχῶς εἰπών;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ παρενεχθεῖς γ' αὐτὸ τάχ' ἂν ὡς ἔστι τινῶν ποιμένων ἔργον τὸ καθορώμενον ἀγαλμα προσείποι.

10

ΠΡΩ. Μάλα γε.

ΣΩ. Κἂν μὲν τίς γ' αὐτῷ παρῆ, τὰ τε πρὸς αὐτὸν ῥηθέντα e 1 ἐντείνας εἰς φωνὴν πρὸς τὸν παρόντα αὐτὰ ταῦτ' ἂν πάλιν φθέγγεται, καὶ λόγος δὴ γέγονεν οὕτως ὃ τότε δόξαν ἐκαλοῦμεν;

ΠΡΩ. Τί μήν;

5

ΣΩ. Ἐὰν δ' ἄρα μόνος ᾗ τοῦτο ταῦτὸν πρὸς αὐτὸν διανοοῦ-
μενος, ἐνίοτε καὶ πλείω χρόνον ἔχων ἐν αὐτῷ πορεύεται.

c 9 αὐτὸς αὐτὸν T: αὐτὸ σαυτὸν B οὗτος ἀνέροιτ' ἂν T: οὕτως ἂν
ἔροιτ' ἂν B d 2 δοκεῖ σοι Coisl.: δοκῆ σοι T: δοκῆσοι B d 6 τοῦτο
T: om. B ἐπιτυχῶς T: ἐπιτυχ' ὡς B e 1 μὲν T: om. B
e 2 πάλιν T: πάλαι ἂ B e 3 οὕτως Bt: οὗτος pr. T e 6 ἂν δ'
T: ἀλλ' B αὐτὸν] αὐτὸν T: αὐτὸ B

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; ἄρα σοὶ φαίνεται τὸ περὶ τούτων ὅπερ
10 ἐμοί;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δοκεῖ μοι τότε ἡμῶν ἢ ψυχῇ βιβλίω τι πρὸς προσει-
κέναι.

ΠΡΩ. Πῶς;

39 ΣΩ. Ἡ μνήμη ταῖς αἰσθήσεσι συμπίπτουσα εἰς ταῦτόν
κάκεινα ἃ περὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ παθήματα φαίνονται μοι
σχεδὸν οἷον γράφειν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς τότε λόγους· καὶ
ὅταν μὲν ἀληθῆ γράφῃ [τοῦτο τὸ πάθημα], δόξα τε ἀληθῆς
5 καὶ λόγοι ἀπ' αὐτοῦ συμβαίνουσιν ἀληθεῖς ἐν ἡμῖν γιγνώ-
μενοι· ψευδῆ δ' ὅταν ὁ τοιοῦτος παρ' ἡμῖν γραμματεὺς
γράψῃ, τὰναντία τοῖς ἀληθέσιν ἀπέβη.

b ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν δοκεῖ μοι, καὶ ἀποδέχομαι τὰ ρηθέντα
οὕτως.

ΣΩ. Ἀποδέχου δὴ καὶ ἕτερον δημιουργὸν ἡμῶν ἐν ταῖς
ψυχαῖς ἐν τῷ τότε χρόνῳ γιγνόμενον.

5 ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Ζωγράφον, ὃς μετὰ τὸν γραμματιστὴν τῶν λεγο-
μένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ τούτων γράφει.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ τοῦτον αὖ καὶ πότε λέγομεν;

ΣΩ. Ὅταν ἀπ' ὄψεως ἢ τινος ἄλλης αἰσθήσεως τὰ τότε
10 δοξαζόμενα καὶ λεγόμενα ἀπαγαγῶν τις τὰς τῶν δοξασθέντων
c καὶ λεχθέντων εἰκόνας ἐν αὐτῷ ὄρῳ πως. ἢ τοῦτο οὐκ ἐστὶ
γιγνόμενον παρ' ἡμῖν;

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ μὲν τῶν ἀληθῶν δοξῶν καὶ λόγων εἰκόνας
5 ἀληθεῖς, αἱ δὲ τῶν ψευδῶν ψευδεῖς;

ΠΡΩ. Παντάπασι.

e9 περὶ τούτων T: περὶ τούτων γιγνόμενον B: περὶ τοῦτον γιγνό-
μενον Apelt e 12 μοι T: om. B a 4 τοῦτο τὸ πάθημα scil.
Badham a 7 γράφῃ T: γράψῃ B: γραφῇ Apelt b 8 λέγομεν
B: λέγωμεν T

ΣΩ. Εἰ δὴ ταῦτ' ὀρθῶς εἰρήκαμεν, ἔτι καὶ τότε ἐπὶ
τούτοις σκεψώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Εἰ περὶ μὲν τῶν ὄντων καὶ τῶν γεγυότων ταῦτα 10
ἡμῖν οὕτω πάσχειν ἀναγκαῖον, περὶ δὲ τῶν μελλόντων οὐ;

ΠΡΩ. Περὶ ἀπάντων μὲν οὖν τῶν χρόνων ὡσαύτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἶ γε διὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἡδοναὶ καὶ λύπαι d
ἐλέχθησαν ἐν τοῖς πρόσθεν ὡς πρὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος
ἡδονῶν καὶ λυπῶν προγίγνουτ' ἄν, ὥσθ' ἡμῖν συμβαίνει τὸ
προχαίρειν τε καὶ προλυπεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον
εἶναι γιγνόμενον; 5

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Πότερον οὖν τὰ γράμματά τε καὶ ζωγραφήματα, ἃ
σμικρῶ πρότερον ἐτίθεμεν ἐν ἡμῖν γίγνεσθαι, περὶ μὲν τὸν
γεγονότα καὶ τὸν παρόντα χρόνον ἐστίν, περὶ δὲ τὸν μέλλοντα e
οὐκ ἔστιν;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Ἄρα σφόδρα λέγεις, ὅτι πάντ' ἐστὶ ταῦτα ἐλπίδες
εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὔσαι, ἡμεῖς δ' αὖ διὰ παντὸς τοῦ 5
βίου αἰεὶ γέμομεν ἐλπίδων;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄγε δὴ, πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένοις καὶ τότε ἀπόκριναι.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀγαθὸς πάντως ἄρ' 10
οὐ θεοφιλὴς ἔστιν;

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Τί δέ; ἄδικός τε καὶ παντάπασι κακὸς ἄρ' οὐ
τοῦναντίον ἐκείνῳ; 40

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Πολλῶν μῆν ἐλπίδων, ὡς ἐλέγομεν ἄρτι, πᾶς
ἄνθρωπος γέμει;

d 1 αὐτῆς B T: om. vulg. d 2 πρόσθεν T: πρόσθεν ἢ πρόσθεν
B: ἔμπροσθεν Coisl. d 3 προγίγνουτ' recc.: προγίγνουτ' B T
d 4 προλυπεῖσθαι T: τὸ προλυπεῖσθαι B a 4 γέμει T: γέ μοι B

5 ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Λόγοι μὴν εἰσιεν ἐν ἐκάστοις ἡμῶν, ὡς ἐλπίδας ὀνομάζομεν;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ δὴ καὶ τὰ φαντάσματα ἐξωγραφημένα· καὶ
10 τις ὄρα πολλάκις ἑαυτῷ χρυσοῦν γιγνόμενον ἄφθονον καὶ ἐπ'
αὐτῷ πολλὰς ἡδονάς· καὶ δὴ καὶ ἐνεξωγραφημένον αὐτὸν
ἐφ' αὐτῷ χαίροντα σφόδρα καθορᾶ.

b ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Τούτων οὖν πρότερα φῶμεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὡς τὸ
πολὺ τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ διὰ τὸ θεοφιλεῖς
εἶναι, τοῖς δὲ κακοῖς ὡς αὐτὸ πολὺ τὸ ὑναντίον, ἢ μὴ φῶμεν;

5 ΠΡΩ. Καὶ μάλα φατέον.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοῖς κακοῖς ἡδοναί γε οὐδὲν ἤττον
πάρεισιν ἐξωγραφημένοι, ψευδεῖς δὲ αὐταί που.

ΠΡΩ. Τί μῆν;

c ΣΩ. Ψευδέσιεν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιεν.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατα λέγεις.

ΣΩ. Εἰσὶν δὴ κατὰ τοὺς νῦν λόγους ψευδεῖς ἐν ταῖς τῶν
5 ἀνθρώπων ψυχαῖς ἡδοναί, μεμιμημένοι μέντοι τὰς ἀληθεῖς
ἐπὶ τὰ γελοιότερα, καὶ λῦπαι δὲ ὡσαύτως.

ΠΡΩ. Εἰσὶν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἦν δοξάζειν μὲν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ παράπαν
δοξάζουσι, μὴ ἐπ' οὔσι δὲ μηδ' ἐπὶ γεγυνοῦσι μηδὲ ἐπ'
10 ἔσομένοις ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

d ΣΩ. Καὶ ταυτὰ γε ἦν οἶμαι τὰ ἀπεργαζόμενα δόξαν
ψευδῆ τότε καὶ τὸ ψευδῶς δοξάζειν. ἢ γάρ;

a 9 φαντάσματα (τὰ) Bury a 10 ἑαυτῷ T: ἑαυτῇ B a 11 ἐνε-
ξωγραφημένον B: ἐξωγραφημένον T a 12 χαίροντα T: χαίρον-
τας B b 2 τὸ T: οὐ B b 4 αὐ B T: αὐ (τὸ) Stallbaum
c 8 ὄντως B: οὐτως T c 9 ἐποῦσι pr. B T et mox ἐπιγεγυνοῦσι,
ἐπεσομένοις

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἀνταποδοτέον ταῖς λύπαις τε καὶ ἡδοναῖς τὴν τούτων ἀντίστροφον ἕξιν ἐν ἐκείνοις; 5

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς ἦν μὲν χαίρειν οὕτως αἰεὶ τῷ τὸ παράπαν ὁπωσ- οὖν καὶ εἰκῆ χαίρουσι, μὴ μέντοι ἐπὶ τοῖς οὔσι μηδ' ἐπὶ τοῖς γεγυνοσίν ἐνίοτε, πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι. 10

ΠΡΩ. Καὶ ταῦθ' οὕτως ἀναγκαῖον, ὦ Σώκρατες, ἔχειν. e

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη περὶ φόβων τε καὶ θυμῶν καὶ πάντων τῶν τοιούτων, ὡς ἔστι καὶ ψευδῆ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐνίοτε;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Τί δέ; πονηρὰς δόξας καὶ χρηστὰς ἄλλως ἢ ψευδεῖς γιγνομένας ἔχομεν εἰπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως.

ΣΩ. Οὐδ' ἡδονὰς γ' οἶμαι κατανοοῦμεν ὡς ἄλλον τινὰ τρόπον εἰσὶν πονηραὶ πλὴν τῷ ψευδεῖς εἶναι. 10

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν τοῦναντίον, ὦ Σώκρατες, εἴρηκας. 4I
σχεδὸν γὰρ τῷ ψεύδει μὲν οὐ πάνυ πονηρὰς ἂν τις λύπας τε καὶ ἡδονὰς θέλῃ, μεγάλη δὲ ἄλλη καὶ πολλῆ συμπιπτούσας πονηρία.

ΣΩ. Τὰς μὲν τοίνυν πονηρὰς ἡδονὰς καὶ διὰ πονηρίαν 5 οὔσας τοιαύτας ὀλίγον ὕστερον ἐροῦμεν, ἂν ἔτι δοκῇ νῦν τὰς δὲ ψευδεῖς κατ' ἄλλον τρόπον ἐν ἡμῖν πολλὰς καὶ πολ- λάκις ἐνούσας τε καὶ ἐγγιγνομένας λεκτέου. τούτῳ γὰρ b ἴσως χρῆσόμεθα πρὸς τὰς κρίσεις.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐκ; εἴπερ γε εἰσὶν.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ Πρώταρχε, εἰσὶν κατὰ γε τὴν ἐμήν.

e 1 ἀναγκαῖον ὦ Σώκρατες B T : ὦ Σώκρατες ἀναγκαῖον vulg. e 6 καὶ
χρηστὰς olim secl. Stallbaum : κατὰχρηστους Apelt e 9 γ' B : δ' T
e 10 εἶναι B : γ' εἶναι T a 1 πάνυ] πᾶν Badham (ἦ) εἴρηκας
Paley a 2 ψεύδει B T : ψευδεῖ Badham a 3 τε T : om. B
δὲ T : δὲ καὶ B a 6 ὕστερον ἐροῦμεν T : ὕστεροῦμεν B ἔτι B T :
om. al. b 3 γε T : om. B

- 5 τοῦτο δὲ τὸ δόγμα ἕως ἂν κέηται παρ' ἡμῖν, ἀδύνατον ἀνέλεγκτον δήπου γίνεσθαι.
 ΠΡΩ. Καλῶς.
 ΣΩ. Περισιτώμεθα δὴ καθάπερ ἀθληταὶ πρὸς τοῦτον αὐτὸν λόγον.
- 10 ΠΡΩ. Ἰωμεν.
 ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν εἴπομεν, εἴπερ μεμνήμεθα, ὀλίγον ἐν
 c τοῖς πρόσθεν, ὡς ὅταν αἱ λεγόμεναι ἐπιθυμίαι ἐν ἡμῖν ᾧσι, δίχα ἄρα τότε τὸ σῶμα καὶ χωρὶς τῆς ψυχῆς τοῖς παθήμασι διείληπται.
 ΠΡΩ. Μεμνήμεθα καὶ προερρήθη ταῦτα.
- 5 ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν ἦν ἡ ψυχὴ τῶν τοῦ σώματος ἐναντίων ἕξεων, τὸ δὲ τὴν ἀληθόνα ἢ τινα διὰ πάθος ἡδονὴν τὸ σῶμα ἦν τὸ παρεχόμενον;
 ΠΡΩ. Ἦν γὰρ οὖν.
 ΣΩ. Συλλογίζου δὴ τὸ γιγνόμενον ἐν τούτοις.
- 10 ΠΡΩ. Λέγε.
 d ΣΩ. Γίνεται τοίνυν, ὁπότεν ἦ ταῦτα, ἅμα παρακεῖσθαι λύπας τε καὶ ἡδονάς, καὶ τούτων αἰσθήσεις ἅμα παρ' ἀλλήλας ἐναντίων οὐσῶν γίνεσθαι, ὃ καὶ νυνδὴ ἐφάνη.
 ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν.
- 5 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τόδε εἴρηται καὶ συνωμολογημένον ἡμῖν ἔμπροσθε κείμεναι;
 ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;
 ΣΩ. Ὡς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἀμφω τούτῳ δέχεσθον, λύπη τε καὶ ἡδονή, καὶ ὅτι τῶν ἀπείρων εἴτην.
- 10 ΠΡΩ. Εἴρηται. τί μήν;
 ΣΩ. Τίς οὖν μηχανὴ ταῦτ' ὀρθῶς κρίνεσθαι;
- e ΠΡΩ. Πῆ δὴ καὶ πῶς;

b 8 περισιτώμεθα B : προσισιτώμεθα T c 1 πρόσθεν B : ἔμπροσθεν
 T ὡς ὅταν B : ἕως ὅταν T : ἕως vulg. c 5 τῶν T b : τὴν B
 c 6 τὸ δὲ T b : τοὺς B c 7 πάθος T b : πλήθος B παρεχόμενον
 B : παραδεχόμενον T d 5 οὐκοῦν T : om. B d 9 εἴτην B T :
 ἦτην vulg. d 11 τίς] τίς Stallbaum e 1 πῆ] ποῖα Heindorf

ΣΩ. Εἰ τὸ βούλημα ἡμῖν τῆς κρίσεως τούτων ἐν τοιούτοις τισὶ διαγνῶναι βούλεται ἐκάστοτε τίς τούτων πρὸς ἀλλήλας μείζων καὶ τίς ἐλάττων καὶ τίς μᾶλλον καὶ τίς σφοδροτέρα, λύπη τε πρὸς ἡδονὴν καὶ λύπη πρὸς λύπην καὶ 5 ἡδονὴ πρὸς ἡδονήν.

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔστι ταῦτά τε τοιαῦτα καὶ ἡ βούλησις τῆς κρίσεως αὕτη.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐν μὲν ὄψει τὸ πόρρωθεν καὶ ἐγγύθεν ὄρᾶν τὰ μεγέθη τὴν ἀλήθειαν ἀφανίζει καὶ ψευδῆ ποιεῖ δοξάζειν, 42 ἐν λύπαις δ' ἄρα καὶ ἡδοναῖς οὐκ ἔστι ταῦτόν τοῦτο γιγνόμενον;

ΠΡΩ. Πολὺ μὲν οὖν μᾶλλον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθε γέγονεν. 5

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον λέγεις;

ΣΩ. Τότε μὲν αἱ δόξαι ψευδεῖς τε καὶ ἀληθεῖς αὐταὶ γιγνόμεναι τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἅμα τοῦ παρ' αὐταῖς παθήματος ἀνεπίπλασαν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα. b

ΣΩ. Νῦν δέ γε αὐταὶ διὰ τὸ πόρρωθέν τε καὶ ἐγγύθεν ἐκάστοτε μεταβαλλόμεναι θεωρεῖσθαι, καὶ ἅμα τιθέμεναι παρ' ἀλλήλας, αἱ μὲν ἡδοναὶ παρὰ τὸ λυπηρὸν μείζους φαίνονται καὶ σφοδροτεραι, λύπαι δ' αὖ διὰ τὸ παρ' ἡδονὰς 5 τοῦναντίον ἐκείναις.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη γίνεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ ταῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅσῳ μείζους τῶν οὐσῶν ἐκάτεραι καὶ ἐλάττους φαίνονται, τοῦτο ἀποτερόμενος ἐκατέρων τὸ φαινόμενον ἀλλ' οὐκ ὄν, οὔτε αὐτὸ ὀρθῶς φαινόμενον ἐρεῖς, οὐδ' αὖ 8 ποτε τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης γιγνόμενον ὀρθόν τε καὶ ἀληθὲς τολμήσεις λέγειν.

ε 2 εἰ] ἔστι Apelt (post τισὶ distinguens) ε 9 ἐν μὲν T: ἐσμὲν
 B α 1 ποιεῖ T: ποιεῖν B α 5 τῷ Bt: τὸ TG α 7 αὐταὶ
 B: αὐτε T: αὐταὶ al. α 8 καὶ ἡδονὰς ἅμα B: ἅμα καὶ ἡδονὰς T
 αὐταῖς BT: αὐτοὺς Coisl. β 2 αὐταὶ] αὐταὶ BT β 9 ἐκατέρων
 Schleiermacher: ἐκάτερον BT γ 2 τούτω BT: τοῦτο vulg.
 γ 3 τολμήσεις T: τολμήσειε B

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

5 ΣΩ. Τούτων τοίνυν ἐξῆς ὀψόμεθα ἐὰν τῆδε ἀπαντῶμεν ἡδονὰς καὶ λύπας ψευδεῖς ἔτι μᾶλλον ἢ ταύτας φαινομένας τε καὶ οὔσας ἐν τοῖς ζώοις.

ΠΡΩ. Ποίας δὴ καὶ πῶς λέγεις;

10 ΣΩ. Εἴρηται που πολλάκις ὅτι τῆς φύσεως ἐκάστων διαφθειρομένης μὲν συγκρίσει καὶ διακρίσει καὶ πλη-
d ρώσει καὶ κενώσει καὶ τισιν αὔξαις καὶ φθίσει λύπαί τε καὶ ἀλγηδόνες καὶ ὀδύνη καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ὀνόματα ἔχει συμβαίνει γιγνόμενα.

ΠΡΩ. Ναί, ταῦτα εἴρηται πολλάκις.

5 ΣΩ. Εἰς δέ γε τὴν αὐτῶν φύσιν ὅταν καθιστῆται, ταύτην αὖ τὴν κατάστασιν ἡδονὴν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.

ΠΡΩ. Ὅρθως.

10 ΣΩ. Τί δ' ὅταν περὶ τὸ σῶμα μηδὲν τούτων γιγνόμενον ἡμῶν ᾗ;

ΠΡΩ. Πότε δὲ τοῦτ' ἂν γένοιτο, ὦ Σώκρατες;

e ΣΩ. Οὐδὲν πρὸς λόγον ἔστιν, ὦ Πρώταρχε, ὃ σὺ νῦν ἤρουν τὸ ἐρώτημα.

ΠΡΩ. Τί δή;

15 ΣΩ. Διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύεις με διερέσθαι σε πάλιν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

ΣΩ. Εἰ δ' οὖν μὴ γίγνοιτο, ὦ Πρώταρχε, φήσω, τὸ τοιοῦτον, τί ποτε ἀναγκαῖον ἐξ αὐτοῦ συμβαίνειν ἡμῶν;

ΠΡΩ. Μὴ κινουμένου τοῦ σώματος ἐφ' ἑκάτερα φῆς;

10 ΣΩ. Οὔτως.

ΠΡΩ. Δῆλον δὴ τοῦτό γε, ὦ Σώκρατες, ὡς οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιοῦτῳ ποτὲ οὔτ' ἂν τις λύπη.

43 ΣΩ. Κάλλιςτ' εἶπες. ἀλλὰ γὰρ οἶμαι τὸδε λέγεις, ὡς

c 5 ἐξῆς T: ἐξ ἧς B ὀψόμεθα BT: ὀψώμεθα vulg.

διακρίσει T: om. B e 1 ἔστιν BT: om., vulg.

me scripsi: κωλύει ἐμὲ B: κωλύσεις με T

c 10 καὶ

e 4 κωλύεις

αεί τι τούτων ἀναγκαῖον ἡμῖν συμβαίνειν, ὡς οἱ σοφοί
 φασιν· αἰεὶ γὰρ ἅπαντα ἄνω τε καὶ κάτω ρεῖ.

ΠΡΩ. Λέγουσι γὰρ οὖν, καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύλως
 λέγειν. 5

ΣΩ. Πῶς γὰρ ἂν, μὴ φαῦλοί γε ὄντες; ἀλλὰ γὰρ ὑπεκ-
 στῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τούτον βούλομαι. τῆδ' οὖν
 διανοοῦμαι φεύγειν, καὶ σύ μοι σύμφευγε.

ΠΡΩ. Λέγε ὅπη.

ΣΩ. Ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτως ἔστω, φῶμεν πρὸς τούτους· 10
 σὺ δ' ἀπόκριναι πότερον αἰεὶ πάντα, ὅποσα πάσχει τι τῶν b
 ἐμψύχων, ταῦτ' αἰσθάνεται τὸ πάσχον, καὶ οὐτ' αὐξανόμενοι
 λαμβάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς οὔτε τι τῶν τοιούτων οὐδὲν
 πάσχοντες, ἢ πᾶν τούναντίον.

ΠΡΩ. Ἄπαν δῆπου τούναντίον· ὀλίγου γὰρ τά γε 5
 τοιαῦτα λέληθε πάνθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Οὐ τοίνυν καλῶς ἡμῖν εἴρηται τὸ νυνδῆ ρηθέν, ὡς
 αἰ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι λύπας τε καὶ
 ἡδονὰς ἀπεργάζονται.

ΠΡΩ. Τί μήν; 10

ΣΩ. Ὡδ' ἔσται κάλλιον καὶ ἀνεπιληπτότερον τὸ λεγό- c
 μενον.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς αἰ μὲν μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς
 ποιοῦσιν ἡμῖν, αἰ δ' αὖ μέτριά τε καὶ σμικραὶ τὸ παράπαν 5
 οὐδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Ὅρθότερον οὕτως ἢ ἰκείως, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕτω, πάλιν ὁ νυνδῆ ρηθεὶς βίος
 ἂν ἦκοι.

ΠΡΩ. Ποῖος; 10

ΣΩ. Ὁν ἄλυπόν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι.

a 3 ρεῖ] ρεῖν ci. Paley a 10 τούτους T: τούτοις B b 1 ὀποσα
 BT: ὄσα vulg. b 5 ἅπαν δῆ που τούναντίον add. in marg. T: om.
 BT: post b 6 ἡμᾶς add. vulg. c 4 ὡς B: om. T c 9 ἂν
 ἦκοι T: ἀνήκοι B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων τιθῶμεν τριτοὺς ἡμῖν βίους, ἕνα
d μὲν ἡδύν, τὸν δ' αὖ λυπηρόν, τὸν δ' ἕνα μηδέτερα. ἢ πῶς
ἂν φαίης σὺ περὶ τούτων;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως ἔγωγε ἢ ταύτη, τρεῖς εἶναι τοὺς βίους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν εἶη τὸ μὴ λυπεῖσθαι ποτε ταῦτὸν τῷ
5 χαίρειν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Ὅποταν οὖν ἀκούσης ὡς ἡδιστον πάντων ἐστὶν
ἀλύπως διατελεῖν τὸν βίον ἅπαντα, τί τόθ' ὑπολαμβάνεις
λέγειν τὸν τοιοῦτον;

10 ΠΡΩ. Ἐδὴ λέγειν φαίνεται ἔμοιγε οὗτος τὸ μὴ λυπεῖσθαι.

e ΣΩ. Τριῶν ὄντων οὖν ἡμῖν, ὄντων βούλει, τίθει, καλ-
λίσιω ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα, τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον,
τρίτον δὲ τὸ μηδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Κεῖται.

5 ΣΩ. Τὸ δὴ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα
γένοιτο ἄν, χρυσοῦς ἢ ἄργυρος;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς ἄν;

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα ὁ μέσος βίος ἡδὺς ἢ λυπηρὸς λεγόμενος
ὀρθῶς ἄν ποτε οὗτ' εἰ δοξάζοι τις, δοξάζοιτο, οὗτ' εἰ λέγοι,
10 λεχθείη, κατὰ γε τὸν ὀρθὸν λόγον.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

44 ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ ἑταῖρε, λεγόντων γε ταῦτα καὶ
δοξαζόντων αἰσθανόμεθα.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Πότερον οὖν καὶ χαίρειν οἴονται τότε ὅταν μὴ
5 λυπῶνται;

ΠΡΩ. Φασὶ γοῦν.

d 3 οὐκ ἄλλως T: οὐ καλῶς B ἢ T: om. B d 4 λυπεῖσθαι
T: λυπῆσαι B d 7 ἀκούσης ὡς T: ἀκούση ἴσως B d 8 ἀλύπως
διατελεῖν B: διατελεῖν ἀλύπως T e 1 ὄντων οὖν BT: οὖν ὄντων
al. e 3 τὸ μηδέτερα T: μηδέτερα B e 5 δὴ BT: δὲ vulg.
e 9 δοξάζοι BT: δοξάζει vulg. a 4 καὶ BT (sed punctis notavit t)

ΣΩ. Οὐκοῦν οἴονται τότε χαίρειν· οὐ γὰρ ἂν ἔλεγόν που.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ψευδῆ γε μὴν δοξάζουσι περὶ τοῦ χαίρειν, εἴπερ
χωρὶς τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἢ φύσις ἑκατέρου. 10

ΠΡΩ. Καὶ μὴν χωρὶς γε ἦν.

ΣΩ. Πότερον οὖν αἰρώμεθα παρ' ἡμῖν ταῦτ' εἶναι, καθάπερ
ἄρτι, τρία, ἢ δύο μόνα, λύπην μὲν κακὸν τοῖς ἀνθρώποις, b
τὴν δ' ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν, αὐτὸ τοῦτο ἀγαθὸν ὄν, ἢ δὴ
προσαγορεύεσθαι;

ΠΡΩ. Πῶς δὴ νῦν τοῦτο, ὦ Σώκρατες, ἐρωτώμεθα ὑφ'
ἡμῶν αὐτῶν; οὐ γὰρ μανθάνω. 5

ΣΩ. Ὅντως γὰρ τοὺς πολεμίους Φιλίβου τοῦδε, ὦ Πρω-
ταρχε, οὐ μανθάνεις;

ΠΡΩ. Λέγεις δὲ αὐτοὺς τίνας;

ΣΩ. Καὶ μάλα δεινοὺς λεγομένους τὰ περὶ φύσιν, οἳ τὸ
παράπαν ἡδονὰς οὐ φασιν εἶναι. 10

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Λυπῶν ταύτας εἶναι πάσας ἀποφυγὰς, ἅς νῦν οἱ περὶ c
Φίλιβον ἡδονὰς ἐπονομάζουσιν.

ΠΡΩ. Τούτοις οὖν ἡμᾶς πότερα πείθεσθαι συμβουλευεῖς,
ἢ πῶς, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ, ἀλλ' ὥσπερ μάντεσι προσχρῆσθαι τισι, μαν- 5
τευομένοις οὐ τέχνη ἀλλὰ τιμὴ δυσχερεῖα φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς
λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν καὶ νενομικῶτων
οὐδὲν ὑγιές, ὥστε καὶ αὐτὸ τοῦτο αὐτῆς τὸ ἐπαγωγὸν γοῆτευμα,
οὐχ ἡδονήν, εἶναι. τούτοις μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο, d
σκεψάμενος ἔτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν δυσχεράσματα· μετὰ δὲ
ταῦτα αἴ γέ μοι δοκοῦσιν ἡδοναὶ ἀληθεῖς εἶναι πένση, ἵνα
ἐξ ἀμφοῖν τοῖν λόγοιιν σκεψάμενοι τὴν δύναμιν αὐτῆς παρα-
θώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν. 5

ΠΡΩ. Ὅρθῶς λέγεις.

a 9 γε μὴν B: μὲν T (μὴν ε) b 9 οἳ τὸ παράπαν T: ὄναρ ἄπαν
B (γρ. οἱ τὸ παράπαν* B³) d 1 οὐχ T: ἀλλ' οὐχ B ἡδονήν recs.:
ἡδονή B T d 3 αἴ . . . δοκοῦσιν B T: ἂν . . . δοκῶσιν vulg.

ΣΩ. Μεταδιώκωμεν δὴ τούτους, ὡσπερ συμμάχους, κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἴχνος. οἶμαι γὰρ τοιούδε τι λέγειν αὐτούς, ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν, ὡς εἰ βουλευθεῖμεν ὄτουσὺν
 e εἶδους τὴν φύσιν ἰδεῖν, οἶον τὴν τοῦ σκληροῦ, πότερον εἰς τὰ σκληρότατα ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιμεν ἢ πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι; δεῖ δὴ σε, ὦ Πρώταρχε, καθάπερ ἐμοί, καὶ τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρίνεσθαι.

5 ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ λέγω γε αὐτοῖς ὅτι πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος ἰδεῖν ἦντινὰ ποτ' ἔχει φύσιν βουλευθεῖμεν, οὐκ εἰς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς
 45 ἀποβλεπτέον, ἀλλ' εἰς τὰς ἀκροτάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας.

ΠΡΩ. Πᾶς ἂν σοι ταύτῃ συγχωροίῃ τὰ νῦν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, αἱ πρόχειροί γε αἴπερ καὶ μέγιστα τῶν
 5 ἡδονῶν, ὃ λέγομεν πολλάκις, αἱ περὶ τὸ σῶμά εἰσιν αὐται;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Πότερον οὖν καὶ μείζους εἰσὶ καὶ γίνονται περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις ἢ περὶ ὑγιαίνοντας; εὐλαβηθῶμεν
 δὲ μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι πταίσωμένῃ. τάχα γὰρ
 b ἴσως φαῖμεν ἂν περὶ ὑγιαίνοντας.

ΠΡΩ. Εἰκόσ γε.

ΣΩ. Τί δ'; οὐχ αὐται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλουσιν, ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμῖαι μέγιστα προγίνωνται;

5 ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀληθές.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες καὶ ἐν τοιούτοις νοσήμασιν ἐχόμενοι μᾶλλον διψῶσι καὶ ῥιγοῦσι καὶ πάντα ὀπόσα διὰ τοῦ σώματος εἰώθασιν πάσχειν, μᾶλλον τ' ἐνδεία συγγίνονται

e 4 δυσχερέσιν T: δυσχεραίνουσιν B e 5 ὅτι T: om. B
 e 6 μεγέθει B T: μεγέθει vulg. a 4 γε T: om. B αἴπερ] εἴπερ
 Madvig a 7 καὶ μείζους T: μείζους B a 8 ὑγιαίνοντας B: τοὺς
 ὑγιαίνοντας T a 9 πη B: πῆ; T (alteri tribuens) vulg. τάχα
 γὰρ T: τὰ γὰρ B b 4 προγίνωνται Stephanus: προσγίνωνται B T
 b 6 ἀλλ' οὐχ B T: ἄρ' οὖν οὐχ vulg. οἱ B: compendium T: ὅτι
 apographa b 8 τ' B: δὲ T

καὶ ἀποπληρουμένων μείζους ἡδονὰς ἴσχουσιν; ἢ τοῦτο οὐ
φήσομεν ἀληθὲς εἶναι;

10

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν νῦν ῥηθὲν φαίνεται.

ΣΩ. Τί οὖν; ὀρθῶς ἂν φαινοίμεθα λέγοντες ὡς εἴ τις
τὰς μεγίστας ἡδονὰς ἰδεῖν βούλοιο, οὐκ εἰς ὑγίειαν ἀλλ' εἰς
νόσον ἰόντας δεῖ σκοπεῖν; ὄρα δὲ μή με ἡγήθῃ διανοοῦμενον
ἔρωτῶν σε εἰ πλείω χαίρουσιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν
ὑγιαίνοντων, ἀλλ' οἷοι μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς, καὶ τὸ
σφόδρα περὶ τοῦ τοιούτου ποῦ ποτε γίγνεται ἐκάστοτε.
νοῆσαι γὰρ δεῖ φαμεν ἦντινα φύσιν ἔχει καὶ τίνα λέγουσιν
οἱ φάσκοντες μηδ' εἶναι τὸ παράπαν αὐτήν.

5

ΠΡΩ. Ἄλλὰ σχεδὸν ἔπομαι τῷ λόγῳ σου.

d

ΣΩ. Τάχα, ὦ Πρώταρχε, οὐχ ἦττον δείξεις. ἀπόκριναι
γάρ· ἐν ὕβρει μείζους ἡδονὰς—οὐ πλείους λέγω, τῷ σφόδρα
δὲ καὶ τῷ μᾶλλον ὑπερεχούσας—ὄρας ἢ ἐν τῷ σώφρονι βίῳ;
λέγε δὲ προσέχων τὸν νοῦν.

5

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔμαθον ὃ λέγεις, καὶ πολὺ τὸ διαφέρων
ὀρῶ. τοὺς μὲν γὰρ σώφρονάς που καὶ ὁ παροικιαζόμενος
ἐπίσχει λόγος ἐκάστοτε, ὃ τὸ “μηδὲν ἄγαν” παρακελευό-
μενος, ὧ πείθονται· τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν
μέχρι μανίας ἢ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα περιβοήτους
ἀπεργάζεται.

e

ΣΩ. Καλῶς· καὶ εἴ γε τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ὡς ἐν
τινι πουνηρίᾳ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρετῇ
μέγισται μὲν ἡδοναί, μέγισται δὲ καὶ λῦπαι γίγνονται.

5

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τούτων τινὰς προελόμενον δεῖ σκοπεῖσθαι
τίνα ποτὲ τρόπον ἐχούσας ἐλέγομεν αὐτὰς εἶναι μεγίστας.

10

b 11 οὖν νῦν B: οὖν T e 3 ἡγήθῃ] ἡγεί B T e 7 δεῖ T:
δεῖν B d 2 δείξεις] δείξει Heindorf ἀπόκριναι Schleier-
macher: ἀποκρινεῖ B T d 6 διαφέρων B: διάφορον T d 7 ὃ
B T: om. vulg. e 2 πείθονται T: πείθοντε B e 3 ἢ T: εἰ B
e 5 τοῦθ' T: ταῦθ' B ἐν B T: om. vulg. e 10 ἐλέγομεν B:
λέγομεν T

46 ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονάς, τίνα ποτὲ ἔχουσι τρόπον.

ΠΡΩ. Ποίων;

5 ΣΩ. Τὰς τῶν ἀσχημόνων, ἃς οὖς εἶπομεν δυσχερεῖς μισοῦσι παντελῶς.

ΠΡΩ. Ποίας;

ΣΩ. Οἶον τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως· τοῦτο γὰρ δὴ τὸ
10 πάθος ἡμῶν, ᾧ πρὸς θεῶν, τί ποτε φῶμεν ἐγγίγνεσθαι; πότερον ἡδονὴν ἢ λύπην;

ΠΡΩ. Σύμμικτον τοῦτό γ' ἄρ', ᾧ Σώκρατες, εἰκε γίγνεσθαι τι κακόν.

b ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ Φιλήβου γε ἔνεκα παρεθέμην τὸν λόγον· ἀλλ' ἄνευ τούτων, ᾧ Πρώταρχε, τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν ταύταις ἐπομένων, ἂν μὴ κατοφθῶσι, σχεδὸν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα διακρίνασθαι τὸ νῦν ζητούμενον.

5 ΠΡΩ. Οὐκοῦν ἰτέον ἐπὶ τὰς τούτων συγγενεῖς.

ΣΩ. Τὰς ἐν τῇ μείξει κοινωνούσας λέγεις;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Εἰσὶ τοίνυν μείξεις αἱ μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς
c τοῖς σώμασι, αἱ δ' αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐν τῇ ψυχῇ· τὰς δ' αὖ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀνευρήσομεν λύπας ἡδοναῖς μειχθείσας ποτὲ μὲν ἡδονὰς τὰ συναμφοτέρα, ποτὲ δὲ λύπας ἐπικαλουμένας.

5 ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅποταν ἐν τῇ καταστάσει τις ἢ τῇ διαφθορᾷ τὰναντία ἅμα πάθη πάσχη, ποτὲ ῥιγῶν θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχεται, ζητῶν οἶμαι τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δὲ ἀπαλλάττεσθαι, τὸ δὲ λεγόμενον πικρῷ γλυκὺ μεμειγμένον, μετὰ

a 5 οὖς T: om. B a 12 σύμμικτον B T: ἔμμικτον vulg. γ' ἄρ' B: γε T b 2 ταύταις T: ταύτης B c 1 αὐτῆς τῆς T: αὐτῆς B αὐ τῆς B: αὐτῆς T c 7 ποτὲ ῥιγῶν T (sed add. signis transpositionis): ποτὲ ῥιγῶν ποτὲ B

δυσάπαλλακτίας παρόν, ἀγανάκτησιν καὶ ὕστερον σύντασιν d
ἀγρίαν ποιεῖ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα ἀληθές τὸ νῦν λεγόμενον.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ τοιαῦται μείξεις αἱ μὲν ἐξ ἴσων εἰσὶ
λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν, αἱ δ' ἐκ τῶν ἐτέρων πλείονων; 5

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Λέγε δὴ τὰς μὲν, ὅταν πλείους λύπαι τῶν ἡδονῶν
γίγνωνται—τὰς τῆς ψώρας λεγομένας νυνδὴ ταύτας εἶναι
καὶ τὰς τῶν γαργαλισμῶν—ὁπόταν (ἐν τοῖς) ἐντὸς τὸ ζέον
ἦ καὶ τὸ φλεγμαῖνον, τῇ τρίψει δὲ καὶ τῇ κνήσει μὴ ἐφικνῆταί 10
τις, τὸ δ' ἐπιπολῆς μόνον διαχέη, τοτὲ φέροντες εἰς πῦρ αὐτὰ e
καὶ εἰς τούναντιον πυρίαις μεταβάλλοντες ἐνλίτε ἀμηχάνους
ἡδονάς, τοτὲ δὲ τούναντιον τοῖς ἐντὸς πρὸς τὰ τῶν ἕξω, λύπας
ἡδοναῖς συγκερασθείσας, εἰς ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ, παρέσχοντο
τῷ τὰ συγκεκριμένα βία διαχεῖν ἢ τὰ διακεκριμένα συγχεῖν 5
—[καὶ] ὁμοῦ λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι. 47

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁπόταν αὐτὴ πλείων ἡδονὴ κατὰ (τὰ) τοιαῦτα
πάντα συμμειχθῆ, τὸ μὲν ὑπομειγμένον τῆς λύπης γαρ-
γαλίζει τε καὶ ἡρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ, τὸ δ' αὐτὴ τῆς ἡδονῆς 5
πολὴν πλεον ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνλίτε πηδᾶν ποιεῖ,
καὶ παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ
πνεύματα ἀπεργαζόμενον πᾶσαν ἐκπληξιν καὶ βοᾶς μετὰ
ἀφροσύνης ἐνεργάζεται;

ΠΡΩ. Μάλα γε. b

ΣΩ. Καὶ λέγειν τε, ὦ ἑταῖρε, αὐτόν τε περὶ ἑαυτοῦ ποιεῖ

d 1 ὕστερον T: om. B σύντασιν Bt: ζύστασιν T d 3 νῦν
B: νῦν δὴ T d 9 ἐν τοῖς addidi d 10 κνήσει Heusde: κινήσει
BT ἐφικνῆται T: ἐφικνεῖται B e 1 τὸ δ' ἐπὶ πολῆς BT: τὰ δ'
ἐπιπολῆς Schütz e 2 πυρίαις scripsi: ἀπορίαις BT e 3 πρὸς
τὰ τῶν Wohlrab: προστάτ των B: πρὸς τὰς τῶν T a 1 καὶ
seclusi a 3 τὰ add. Par. 1809: om. BT a 5 αὐτῆς BT:
αὐτῆς vulg. a 6 πλεόν T: πλείων B ἐγκεχυμένον BT: ἐκκεχυ-
μένον vulg. a 8 ἀπεργαζόμενον Buttman: ἀπεργαζόμενα BT
a 9 ἐνεργάζεται T: ἀπεργάζεται B b 2 λέγειν τε T: λέγειν γε B

καὶ ἄλλον ὡς ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερπόμενος οἶον ἀποθυή-
σκει· καὶ τούτῳ γε δὴ παντάπασιν αἰεὶ μεταδιώκει τοσοῦτῳ
5 μᾶλλον ὄσῳ ἂν ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος ὢν
τυγχάνῃ, καὶ καλεῖ δὴ μεγίστας ταύτας, καὶ τὸν ἐν αὐταῖς
ὅτι μάλιστ' αἰεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.

ΠΡΩ. Πάντα, ὦ Σώκρατες, τὰ συμβαίνοντα πρὸς τῶν
πολλῶν ἀνθρώπων εἰς δόξαν διεπέρανας.

c ΣΩ. Περὶ γε τῶν ἡδονῶν, ὦ Πρώταρχε, τῶν ἐν τοῖς
κοινواῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ
ἐντὸς κερασθέντων· περὶ δέ γ' ὧν ψυχὴ σώματι τὰναντία
συμβάλλεται, λύπην τε ἅμα πρὸς ἡδονὴν καὶ ἡδονὴν πρὸς
5 λύπην, ὥστ' εἰς μίαν ἀμφοτέρα κρᾶσιν ἰέναι, ταῦτα ἔμπροσθε
μὲν διήλθομεν, ὡς, ὁπότεν [αὖ] κενῶται, πληρώσεως ἐπιθυμεῖ,
καὶ ἐλπίζων μὲν χαίρει, κενούμενος δὲ ἀλγεί, ταῦτα δὲ τότε
d μὲν οὐκ ἔμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν ὡς ψυχῆς πρὸς σῶμα
διαφερομένης ἐν πᾶσι τούτοις πλήθει ἀμηχάνοις οὔσι μείζις
μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς συμπίπτει γενομένη.

ΠΡΩ. Κινδυνεύεις ὀρθότατα λέγειν.

5 ΣΩ. Ἔτι τοίνυν ἡμῖν τῶν μείξεων λύπης τε καὶ ἡδονῆς
λοιπὴ μία.

ΠΡΩ. Ποία, φής;

ΣΩ. Ἦν αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτῇ πολλάκις λαμβάνειν
σύγκρασιν ἔφαμεν.

10 ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ τοῦτ' αὐτὸ λέγομεν;

e ΣΩ. Ὅργην καὶ φόβον καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ ἔρωτα
καὶ ζῆλον καὶ φθόνον καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἅρ' οὐκ αὐτῆς τῆς
ψυχῆς τίθεσθαι ταύτας λύπας τινάς;

b 3 καὶ ἄλλον T: καὶ περὶ ἄλλου B γρ. t b 5 ἂν T: om. B
b 6 αὐταῖς T: ταύταις B b 7 μάλιστ' αἰεὶ T: μάλιστα εἰ B
b 9 εἰς δόξαν secluserim c 3 δέ γ' ὧν Badham: δὲ τῶν B T ψυχὴ
scripsi: ἐν ψυχῇ B T c 6 αὖ secl. Wohlrab κενῶται B t:
κεκένωται T c 7 ταῦτα δὲ T: ταῦτα δὴ B d 3 γιγνομένη
Badham d 6 λοιπὴ T: λύπη pr. B (ut videtur) d 9 σύγκρασιν
B T: σύγκρισιν vulg. ἔφαμεν] φαμέν Bury d 10 αὐτὸ] αὖ
Ast

ΠΡΩ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὐτὰς ἡδονῶν μεστὰς εὐρήσομεν ἀμηχάνων; 5
ἢ δεόμεθα ὑπομνησθεσθαι [τὸ (ἐν) τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς
ὄργαῖς,] τὸ

ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπήναι
ὅς τε πολὺν γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο,

καὶ τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονὰς ἐν λύπαις οὔσας 48
ἀναμειγμένας;

ΠΡΩ. Οὐκ, ἀλλ' οὔτω ταῦτά γε καὶ οὐκ ἄλλως ἂν
συμβαίνοι γιγνόμενα.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὰς γε τραγικὰς θεωρήσεις, ὅταν ἄμα 5
χαίροντες κλάωσι, μέμνησαι;

ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Τὴν δ' ἐν ταῖς κωμωδίαις διάθεσιν ἡμῶν τῆς ψυχῆς,
ἄρ' οἴσθ' ὡς ἔστι κὰν τούτοις μείζεις λύπης τε καὶ ἡδονῆς;

ΠΡΩ. Οὐ πάνυ κατανωῶ.

ΣΩ. Παντάπασι γὰρ οὐ ῥάδιον, ὦ Πρώταρχε, ἐν τούτῳ 6
συννοεῖν τὸ τοιοῦτον ἐκάστοτε πάθος.

ΠΡΩ. Οὐκ οὖν ὡς γ' εἰκεν ἐμοί.

ΣΩ. Λάβωμέν γε μὴν αὐτὸ τοσοῦτ' ἄλλο ὄσφ σκοτει-
νότερόν ἐστιν, ἵνα καὶ ἐν ἄλλοις ῥᾶον καταμαθεῖν τις οἴός τ' 5
ἢ μείζιν λύπης τε καὶ ἡδονῆς.

ΠΡΩ. Λέγοις ἄν.

ΣΩ. Τό τοι νυνδὴ ῥῆθ' ὄνομα φθόνου πότερα λύπην
τινὰ ψυχῆς θήσεις, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὔτως.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ὁ φθονῶν γε ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας
ἠδόμενος ἀναφανήσεται.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ε 6 τὸ ὡστ' ἐφέηκεν τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὄργαῖς τὸ πολύφρονά περ χαλε-
πήναι Β Τ : verba transposuit Stephanus : τοῖς . . . τὸ del. Fischer :
ἐν addidi ε 8, 9 ὅς τε Homerus (II, xviii, 109) : ὡστε Β Τ
α 1 πόθοις Par. 1812 in marg. : πότοις Β Τ β 5 ῥᾶον Β : ῥάδιον Τ

ΣΩ. Κακὸν μὴν ἄγνοια καὶ ἦν δὴ λέγομεν ἀβελτέραν ζῆσι.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων ἰδὲ τὸ γελοῖον ἦντινα φύσει ἔχει.

5 ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Ἔστω δὴ πονηρία μὲν τις τὸ κεφάλαιον, ἕξέως
τινος ἐπίκλην λεγομένη· τῆς δ' αὖ πάσης πονηρίας ἐστὶ
τοῦναντίον πάθος ἔχον ἢ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς
γραμμάτων.

10 ΠΡΩ. Τὸ “ γνῶθι σαυτὸν ” λέγεις, ᾧ Σώκρατες;

d ΣΩ. Ἔγωγε. τοῦναντίον μὴν ἐκείνῳ δῆλον ὅτι τὸ μηδαμῆ
γιγνώσκει αὐτὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ γράμματος ἂν εἴη.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ὁ Πρώταρχε, πειρῶ δὲ αὐτὸ τοῦτο τριχῆ τέμνειν.

5 ΠΡΩ. Πῆ φῆς; οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ᾧ.

ΣΩ. Λέγεις δὴ δεῖν ἐμὲ τοῦτο διελέσθαι τὰ νῦν;

ΠΡΩ. Λέγω, καὶ δέομαί γε πρὸς τῷ λέγειν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς κατὰ τρία
ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον;

10 ΠΡΩ. Πῶς;

e ΣΩ. Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα, δοξάζειν εἶναι πλουσι-
ώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν.

ΠΡΩ. Πολλοὶ γοῦν εἰσὶν τὸ τοιοῦτον πάθος ἔχοντες.

ΣΩ. Πλείους δέ γε οἱ μείζους καὶ καλλίους αὐτοὺς δοξάζ-
5 ζουσι, καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι διαφερόντως τῆς
οὔσης αὐτοῖς ἀληθείας.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Πολὺ δὲ πλείστοί γε οἶμαι περὶ τὸ τρίτον εἶδος τὸ
τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν, ἀρετῆ δοξάζοντες
10 βελτίους ἑαυτούς, οὐκ ὄντες.

c 2 ἄγνοια Cornarius: ἄνοια B T ἀβελτέραν] ἀβελτερίαν Jackson
c 4 δὴ T: δὲ B d 4 δὲ B Stobaeus: δὴ T d 7 λέγω B T
Stobaeus: om. vulg. e 3 τὸ B T: om. Stobaeus e 6 αὐτοῖς
B T Stobaeus: αὐτῆς vulg. e 8 τὸ τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς Badham:
τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς B Stobaeus: ἐν ταῖς ψυχαῖς τούτων T e 9 ἀρετῆ
Stobaeus: ἀρετῆς B T: ἀρετὴν al.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τῶν ἀρετῶν δ' ἄρ' οὐ σοφίας πέρι τὸ πλήθος πάντως 49
ἀντεχόμενον μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ψευδοῦς;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἂν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὀρθῶς
ἂν εἴποι πάθος. 5

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἔτι διαιρετέον, ὦ Πρώταρχε, δίχα, εἰ
μέλλομεν τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνον ἄτοπον ἡδονῆς καὶ
λύπης ὄψεσθαι μείζιν. πῶς οὖν τέμνομεν δίχα, λέγεις;
πάντες ὁπόσοι ταύτην τὴν ψευδῆ δόξαν περὶ ἑαυτῶν ἀ- b
νοήτως δοξάζουσι, καθάπερ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ τούτων
ἀναγκαιότατον ἔπεσθαι τοῖς μὲν ῥώμην αὐτῶν καὶ δύναμιν,
τοῖς δὲ οἶμαι τούναντίον.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη. 5

ΣΩ. Ταύτη τοίνυν διέλε, καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν εἰσι μετ'
ἀσθενείας τοιοῦτοι καὶ ἀδύνατοι καταγελάμενοι τιμωρεῖσθαι,
γελοῖους τούτους φάσκων εἶναι τάληθῆ φθέγγῃ· τοὺς δὲ
δυνατοὺς τιμωρεῖσθαι καὶ ἰσχυροὺς φοβεροὺς καὶ ἐχθροὺς
προσαγορεύων ὀρθότατον τούτων σαυτῷ λόγον ἀποδώσεις. c
ἄγνοια γὰρ ἢ μὲν τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά τε καὶ αἰσχροά—
βλαβερὰ γὰρ καὶ τοῖς πέλας αὐτῆ τέ καὶ ὅσαι εἰκόνες
αὐτῆς εἰσω—ἢ δ' ἀσθενῆς ἡμῖν τὴν τῶν γελοίων εἵληχε
τάξιν τε καὶ φύσιν. 5

ΠΡΩ. Ὀρθότατα λέγεις. ἀλλὰ γὰρ ἢ τῶν ἡδονῶν καὶ
λυπῶν μείζεις ἐν τούτοις οὐπω μοι καταφανής.

a 1 πάντως B T: πᾶν Stobaeus a 2 ψεύδους (sic) B T: καὶ
ψεύδους vulg. a 9 πᾶς . . . λέγεις Socrati continuat T (post
λέγεις add. καὶ supra versum t): Protarcho dat B τέμνομεν B T:
τέμνωμεν vulg. b 1 πάντες κ.τ.έ. eidem continuat Stallbaum:
alteri dant B T b 2 τούτων T: τοῦτον B b 9 καὶ ἰσχυροὺς
φοβεροὺς Vahlen: φοβεροὺς καὶ ἰσχυροὺς B T: φοβεροὺς καὶ αἰσχροὺς
Schütz c 1 τούτων B: τοῦτον T: τοῦτο vulg. c 2 ἄγνοια
Cornarius: ἄνοια B T c 3 αὐτῆ Heusde: αὐτῆ B T c 4 αὐτῆς
B: ταύτης T c 5 τάξιν γε (sic) καὶ B: om. T c 7 οὐπω T:
πῶ B

ΣΩ. Τὴν τοίνυν τοῦ φθόνου λαβὲ δύναμιν πρῶτον.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

d ΣΩ. Λύπη τις ἄδικός ἐστί που καὶ ἡδονή;

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν ἐχθρῶν κακοῖς οὐτ' ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν;

5 ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὰ δέ γε τῶν φίλων ὀρώντας ἔστιν ὅτε κακὰ μὴ λυπεῖσθαι, χαίρειν δέ, ἄρα οὐκ ἄδικόν ἐστιν;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἶπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν;

10 ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Τὴν οὖν τῶν φίλων δοξοσοφίαν καὶ δοξοκαλίαν καὶ
e ὅσα νυνδὴ διήλθομεν, ἐν τρισὶν λέγοντες εἶδεσιν γίνεσθαι, γελοῖα μὲν ὅποσα ἀσθενῆ, μισητὰ δ' ὅποσα ἐρρωμένα, (φῶ-
μεν) ἢ μὴ φῶμεν ὅπερ εἶπον ἄρτι, τὴν τῶν φίλων ἕξι
ταύτην ὅταν ἔχη τις τὴν ἀβλαβῆ τοῖς ἄλλοις, γελοῖαν εἶναι;

5 ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Κακὸν δ' οὐχ ὁμολογοῦμεν αὐτὴν ἄγνοιάν γε οὔσαν εἶναι;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Χαίρομεν δὲ ἢ λυπούμεθα, ὅταν ἐπ' αὐτῇ γελῶμεν;

50 ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι χαίρομεν.

ΣΩ. Ἡδονὴν δὲ ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς, οὐ φθόνου ἔφαμεν εἶναι τὸν τοῦτ' ἀπεργαζόμενον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

5 ΣΩ. Γελῶντας ἄρα ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων γελοίοις φησὶν ὁ λόγος, κεραυνύντας ἡδονὴν αὐτῷ φθόνῳ, λύπη τὴν

c8 λαβὲ δύναμιν B T: δύναμιν λαβὲ vulg. d11 που B: om. T
d6 δέ B T: om. vulg. d9 ἄγνοιαν Cornarius: ἄνοιαν B T
d11 τὴν B T: τί vulg. e1 νῦν δὴ B: νῦν T e2 ὅποσα
B T: ὅποσα μὴ vulg. φῶμεν add. corr. Ven. 189 e6 ἄγνοιαν
Cornarius: ἄνοιαν B T γε T: om. B e7 εἶναι B et (com-
pendio) T: om. vulg. a3 ἔφαμεν B T: φαμὲν Stallbaum a6 αὐ
B: om. T

ἡδονὴν συγκεραυνῦναι· τὸν γὰρ φθόνου ὠμολογήσθαι λύπην
 ψυχῆς ἡμῖν πάλαι, τὸ δὲ γελᾶν ἡδονήν, ἅμα γίγνεσθαι δὲ
 τούτῳ ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

10

ΣΩ. Μηνύει δὴ νῦν ὁ λόγος ἡμῖν ἐν θρήνοις τε καὶ ἐν
 τραγωδίαις (καὶ κωμωδίαις), μὴ τοῖς δράμασι μόνον ἀλλὰ
 καὶ τῇ τοῦ βίου συμπάσῃ τραγωδίᾳ καὶ κωμωδίᾳ, λύπας
 ἡδοναῖς ἅμα κεράνυσθαι, καὶ ἐν ἄλλοις δὴ μυρίοις.

ΠΡΩ. Ἀδύνατον μὴ ὁμολογεῖν ταῦτα, ὦ Σώκρατες, εἰ
 καὶ τις φιλονικοῖ πάνυ πρὸς τὰναντία.

ΣΩ. Ὅργην μὴν καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ φόβον καὶ
 ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνον προυθέμεθα καὶ ὅποσα τοιαῦτα,
 ἐν οἷς ἔφαμεν εὐρήσειν μειγνύμενα τὰ νῦν πολλάκις
 λεγόμενα. ἦ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὅτι θρήνου πέρι καὶ φθόνου καὶ
 ὀργῆς πάντα ἐστὶ τὰ νυνδὴ διαπεραθέντα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν;

ΣΩ. Οὐκοῦν πολλὰ ἔτι τὰ λοιπὰ;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Διὰ δὴ τί μάλισθ' ὑπολαμβάνεις με δεῖξαι σοι τὴν
 ἐν τῇ κωμωδίᾳ μείξιν; ἄρ' οὐ πίστεως χάρις, ὅτι τὴν γε ἐν
 τοῖς φόβοις καὶ ἔρωσι καὶ τοῖς ἄλλοις ῥάδιον κρᾶσιω ἐπι-
 δεῖξαι· λαβόντα δὲ τοῦτο παρὰ σαρτῶ ἀφεῖναι με μηκέτι
 ἐπ' ἐκείνα ἴοντα δεῖν μηκύνειν τοὺς λόγους, ἀλλ' ἀπλῶς
 λαβεῖν τοῦτο, ὅτι καὶ σῶμα ἄνευ ψυχῆς καὶ ψυχὴ ἄνευ
 σώματος καὶ κοινῇ μετ' ἀλλήλων ἐν τοῖς παθήμασι μεστά
 ἐστὶ συγκεκραμένης ἡδονῆς λύπαις; νῦν οὖν λέγε πότερα
 ἀφίης με ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας; εἰπὼν δὲ σμικρὰ οἰμαί

a 8 ψυχῆς T: τῆς ψυχῆς B γίγνεσθαι δὲ B: δὲ γίγνεσθαι T
 a 9 τούτῳ Badham: τοῦτο BT b 1 δὴ BT: δὲ vulg. b 2 καὶ
 κωμωδίαις add. Hermann ἀλλὰ καὶ T: ἄλλα B b 4 ἡδοναῖς
 B: ἡδονὰς T b 6 πάνυ BT: πάντη vulg. c 2 ἔφαμεν T:
 φαμέν B d 2 σαρτῶ T: ταυτῶ B d 6 συγκεκραμένης Bt
 Stobaeus: συγκεκρασμένης T d 7 ἀφίης T: ἀφείης B

σου τεύξεσθαι μεθίναί με· τούτων γὰρ ἀπάντων αὔριον
 e ἐθελήσω σοι λόγον δοῦναι, τὰ νῦν δὲ ἐπὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι
 στέλλεσθαι πρὸς τὴν κρίσιν ἣν Φίληβος ἐπιτάττει.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες, ᾧ Σώκρατες· ἀλλ' ὅσα λοιπὰ ἡμῖν
 διέξελθε ὅπη σοι φίλον.

5 ΣΩ. Κατὰ φύσιν τοίνυν μετὰ τὰς μειχθείσας ἡδονὰς ὑπὸ
 δὴ τινος ἀνάγκης ἐπὶ τὰς ἀμείκτους πορευοίμεθ' ἂν ἐν τῷ
 μέρει.

51 ΠΡΩ. Κάλλιστ' εἶπες.

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ πειράσομαι μεταβαλὼν σημαίνειν ἡμῖν
 αὐτάς. τοῖς γὰρ φάσκουσι λυπῶν εἶναι παῦλαν πάσας τὰς
 ἡδονὰς οὐ πάνυ πως πείθομαι, ἀλλ' ὅπερ εἶπον, μάρτυσι
 5 καταχρῶμαι πρὸς τὸ τιναὶς ἡδονὰς εἶναι δοκούσας, οὐσας δ'
 οὐδαμῶς, καὶ μεγάλας ἐτέρας τιναὶς ἅμα καὶ πολλὰς φαντα-
 σθείσας, εἶναι δ' αὐτὰς συμπεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις τε καὶ
 ἀναπαύσεσιν ὀδυνῶν τῶν μεγίστων περὶ τε σώματος καὶ
 ψυχῆς ἀπορίας.

b ΠΡΩ. Ἀληθεῖς δ' αὖ τίνες, ᾧ Σώκρατες, ὑπολαμβάνων
 ὀρθῶς τις διανοοῖτ' ἄν;

ΣΩ. Τὰς περὶ τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα καὶ περὶ
 τὰ σχήματα καὶ τῶν ὁσμῶν τὰς πλείστας καὶ τὰς τῶν
 5 φθόγγων καὶ ὅσα τὰς ἐνδείας ἀναισθήτους ἔχοντα καὶ
 ἀλύπους τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς καὶ ἡδείας [καθαρὰς
 λυπῶν] παραδίδωσιν.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ ταῦτα, ᾧ Σώκρατες, αὖ λέγομεν οὕτω;

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εὐθύς δηλὰ ἔστιν ἃ λέγω, πε-
 c ρατέον μὴν δηλοῦν. σχημάτων τε γὰρ κάλλος οὐχ ὅπερ
 ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοὶ πειρῶμαι νῦν λέγειν, ἢ ζῶων ἢ
 τιῶν ζωογραφημάτων, ἀλλ' εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος,

a 2 μεταβαλὼν B T: μεταλαβὼν t ἡμῖν B T: ἡμῖν vulg.
 a 5 πρὸς B: compendium T: ἐπὶ Coisl. τὸ T: τε B a 8 σώ-
 ματος T: σῶμα B b 2 τις T: om. B b 6 καθαρὰς λυπῶν
 secl. Badham b 9 οὖν secl. Badham c 1 κάλλος (compend.)
 T: καλῶς B: κάλλους vulg. c 2 ἢ ζῶων B: οἶον ζῶων T

καὶ περιφερὲς καὶ ἀπὸ τούτων δὴ τὰ τε τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδά τε καὶ στερεὰ καὶ τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις, 5
εἴ μου μαθάνεις. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶναι πρὸς τι καλὰ λέγω, καθάπερ ἄλλα, ἀλλ' ἀεὶ καλὰ καθ' αὐτὰ πεφυκέναι καὶ τινὰς ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν, οὐδὲν ταῖς τῶν κινήσεων προσφερεῖς. d
καὶ χρώματα δὴ τούτου τὸν τύπον ἔχοντα [καλὰ καὶ ἡδονὰς] ἀλλ' ἄρα μαθάνομεν, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Πειρῶμαι μὲν, ὦ Σώκρατες· πειράθητι δὲ καὶ σὺ σαφέστερον ἔτι λέγεις. 5

ΣΩ. Λέγω δὴ ἡχὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας καὶ λαμπράς, τὰς ἐν τι καθαρὸν εἰσάσας μέλος, οὐ πρὸς ἕτερον καλὰς ἀλλ' αὐτὰς καθ' αὐτὰς εἶναι, καὶ τούτων συμφύτους ἡδονὰς ἐπομένας.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν καὶ τοῦτο. 10

ΣΩ. Τὸ δὲ περὶ τὰς ὁσμὰς ἦπτον μὲν τούτων θεῖον γένος ἡδονῶν· τὸ δὲ μὴ συμμεμείχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίους λύπας, καὶ ὅπη τοῦτο καὶ ἐν ὅτῳ τυγχάνει γεγονὸς ἡμῖν, τοῦτ' ἐκείνοις τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. ἀλλ', εἰ κατανοεῖς, ταῦτα εἶδη δύο (ᾧν) λέγομεν ἡδονῶν. 5

ΠΡΩ. Κατανοῶ.

ΣΩ. Ἔτι δὴ τοῖνυν τούτοις προσθῶμεν τὰς περὶ τὰ μαθήματα ἡδονὰς, εἰ ἄρα δοκοῦσιν ἡμῖν αὐταὶ πείνας μὲν μὴ 52
ἔχειν τοῦ μαθάνειν μηδὲ διὰ μαθημάτων πείνην ἀλγηδόνας ἐξ ἀρχῆς γιγνομένας.

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὕτω συνδοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; μαθημάτων πληρωθεῖσιν ἔαν ὕστερον ἀπο- 5
βολαὶ διὰ τῆς λήθης γίνωνται, καθορᾶς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας;

d 1 κινήσεων Heusde : κινήσεων B T d 2 δὴ B T : δήπου vulg.
καλὰ καὶ ἡδονὰς secl. Stallbaum d 6 ἡχὰς ci. Bury : τὰς B T
τὰς λείας T : ταλείας B d 7 εἰσάσας (sic) T : ἰούσας (sic) B καλὰς
T : om. B e 1 τούτων B T : om. vulg. e 2 ἀναγκαίους B T :
ἀναγκαίας vulg. e 4 ἐκείνοις B T : ἐκείνης vulg. e 5 ᾧν
λέγομεν Jackson : λεγομένων B T a 3 γιγνομένας T : γενομένας B
a 5 πληρωθεῖσιν Schütz : πληρωθεισῶν B T

ΠΡΩ. Οὐ τι φύσει γε, ἀλλ' ἔν τισι λογισμοῖς τοῦ
b παθήματος, ὅταν τις στερηθεῖς λυπηθῆῖ διὰ τὴν χρείαν.

ΣΩ. Καὶ μὴν, ὦ μακάριε, νῦν γε ἡμεῖς αὐτὰ τὰ τῆς
φύσεως μόνον παθήματα χωρὶς τοῦ λογισμοῦ διαπεραίνομεν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ τοίνυν λέγεις ὅτι χωρὶς λύπης ἡμῖν λήθη
5 γίγνεται ἐκάστοτε ἐν τοῖς μαθήμασιν.

ΣΩ. Ταύτας τοίνυν τὰς τῶν μαθημάτων ἡδονὰς ἀμείκτους
τε εἶναι λύπαις ῥητέον καὶ οὐδαμῶς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων
ἀλλὰ τῶν σφόδρα ὀλίγων.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ ῥητέον;

c ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτε μετρίως ἤδη διακεκρίμεθα χωρὶς τὰς
τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἔν
λεχθείσας, προσθῶμεν τῷ λόγῳ ταῖς μὲν σφοδραῖς ἡδοναῖς
ἀμετρίαν, ταῖς δὲ μὴ τοῦναντίον ἐμμετρίαν· καὶ (τὰς) τὸ
5 μέγα καὶ τὸ σφοδρὸν αὖ (δεχομένας), καὶ πολλάκις καὶ
ὀλιγάκις γιγνομένας τοιαύτας, τῆς τοῦ ἀπείρου γε ἐκείνου
καὶ ἦττον καὶ μᾶλλον διὰ τε σώματος καὶ ψυχῆς φερομένου
d [προσ]θῶμεν αὐτὰς εἶναι γένους, τὰς δὲ μὴ τῶν ἐμμέτρων.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις μετὰ ταῦτα τόδε αὐτῶν
διαθεατέον.

5 ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τί ποτε χρὴ φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι; τὸ καθαρὸν
τε καὶ εἰλικρινὲς ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ μέγα
καὶ τὸ ἰταμόν;

ΠΡΩ. Τί ποτ' ἄρα, ὦ Σώκρατες, ἐρωτᾶς βουλόμενος;

10 ΣΩ. Μηδέν, ὦ Πρώταρχε, ἐπιλείπειν ἐλέγχων ἡδονῆς

b 1 παθήματος G t: μαθήματος BT b 2 τὰ BT: καὶ τὰ vulg.
b 4 λήθη T: ἀληθῆ B b 5 γίγνεται T: γίνεσθ' B b 7 λύ-
παις BT: λύπης G c 2 ἔν T: om. B c 4 τὰς add. Stall-
baum c 5 δεχομένας add. Stallbaum e Ficino c 6 τῆς BT:
secl. Stallbaum auctore Stephano γε BT: τε T: τέ γ' vulg.
d 1 προσ secl. Stallbaum αὐτὰς corr. Ven. 189: αὐταῖς BT
τὰς T: ταῖς B μὴ T: om. B d 4 διαθεατέον corr. Ven. 189:
διαθετέον BT d 8 ἰταμόν scripsi: ἰκανόν BT: fort. μαρικόν
Apelt

τε καὶ ἐπιστήμης, εἰ τὸ μὲν ἄρ' αὐτῶν ἑκατέρου καθαρὸν e
 ἐστὶ, τὸ δ' οὐ καθαρὸν, ἵνα καθαρὸν ἑκάτερον ἰὸν εἰς τὴν
 κρίσιν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ συνάπασι τοῖσδε ῥάω παρέχῃ τὴν
 κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα. 5

ΣΩ. Ἴθι δὴ, περὶ πάντων, ὅσα καθαρὰ γένη λέγομεν,
 οὕτωςι διανοηθῶμεν· προελλόμενοι πρῶτον αὐτῶν ἔν τι
 σκοπῶμεν.

ΠΡΩ. Τί οὖν προελλόμεθα; 53

ΣΩ. Τὸ λευκὸν ἐν τοῖς πρῶτον, εἰ βούλει, θεασώμεθα
 γένος.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Πῶς οὖν ἂν λευκοῦ καὶ τίς καθαρότης ἡμῖν εἴη; 5
 πότερα τὸ μέγιστόν τε καὶ πλείστον ἢ τὸ ἀκρατέστατον, ἐν
 ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδενὸς ἐνεΐη;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι τὸ μάλιστ' εἰλικρῶες ὄν.

ΣΩ. Ὁρθῶς. ἄρ' οὖν οὐ τοῦτο ἀληθέστατον, ὧ Πρώ-
 ταρχε, καὶ ἅμα δὴ κάλλιστον τῶν λευκῶν πάντων θήσομεν, b
 ἀλλ' οὐ τὸ πλείστον οὐδὲ τὸ μέγιστον;

ΠΡΩ. Ὁρθότατά γε.

ΣΩ. Σμικρὸν ἄρα καθαρὸν λευκὸν μεμειγμένου πολλοῦ
 λευκοῦ λευκότερον ἅμα καὶ κάλλιον καὶ ἀληθέστερον ἐὰν 5
 φῶμεν γίνεσθαι, παντάπασιν ἐροῦμεν ὀρθῶς.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐ δήπου πολλῶν δεησόμεθα παραδειγμά-
 των τοιούτων ἐπὶ τὸν τῆς ἡδονῆς πέρι λόγον, ἀλλ' ἄρκει
 νοεῖν ἡμῖν αὐτόθεν ὡς ἄρα καὶ σύμπασα ἡδονὴ σμικρὰ 10
 μεγάλης καὶ ὀλίγη πολλῆς, καθαρὰ λύπης, ἡδίων καὶ c
 ἀληθεστέρα καὶ καλλίων γίγνοιτ' ἂν.

e 2 ἰδν T: ἰδν B e 3 ῥαίω B: ῥαίως T e 7 ἐν τι T: ἐν
 τίσι B e 8 σκοπῶμεν BT: διασκοπῶμεν vulg. a 2 πρῶτον
 B: πρώτοις T a 5 ἂν B: αἶ T a 6 ἀκρατέστατον BT:
 ἀκρότατον (sic) marg. t a 7 ἄλλη T: ἀλλὰ ἢ B: ἔλλου Badham
 ἐνεΐη B: ἂν εἴη T a 9 οὐ B: om. T b 5 λευκοῦ T: καθα-
 ροῦ B

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν, καὶ τό γε παράδειγμα ἱκανόν.

ΣΩ. Τί δὲ τὸ τοιούδε; ἄρα περὶ ἡδονῆς οὐκ ἀκηκόαμεν
5 ὡς αἰὲ γένεσις ἔστιν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς;
κομψοὶ γὰρ δὴ τιwes αὖ τοῦτον τὸν λόγον ἐπιχειροῦσι
μηνύειν ἡμῖν, οἷς δεῖ χάριw ἔχειw.

ΠΡΩ. Τί δὴ;

ΣΩ. Διαπερανοῦμαί σοι τοῦτ' αὐτὸ ἐπανερωτῶν, ᾧ
d Πρώταρχε φίλε.

ΠΡΩ. Λέγε καὶ ἐρώτα μόνον.

ΣΩ. Ἐστὸν δὴ τιwe δύο, τὸ μὲν αὐτὸ καθ' αὐτό, τὸ δ'
αἰὲ ἐφιέμενον ἄλλου.

5 ΠΡΩ. Πῶς τούτω καὶ τίνε λέγεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σεμνότατον αἰὲ πεφυκός, τὸ δ' ἑλλιπέw
ἐκείνου.

ΠΡΩ. Λέγ' ἔτι σαφέστερον.

ΣΩ. Παιδικά που καλὰ καὶ ἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα
10 καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τούτοιw τοίνυν ἐοικότα δυοῖν οὐσι δύο ἄλλα ζήτει
e κατὰ πάνθ' ὅσα λέγομεν εἶναι.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον ἔτ' ἐρῶ; λέγε σαφέστερον, ᾧ Σώκρατες,
ὅτι λέγεις.

ΣΩ. Οὐδέν τι ποικίλον, ᾧ Πρώταρχε· ἀλλ' ὁ λόγος
5 ἐρεσχηλεῖ νῶν, λέγει δ' ὅτι τὸ μὲν ἔνεκά του τῶν ὄντων
ἔστ' αἰὲ, τὸ δ' οὐ χάριw ἐκάστοτε τὸ τιwδ ἔνεκα γιγνόμενον
αἰὲ γίγνεται.

ΠΡΩ. Μόγιw ἔμαθον διὰ τὸ πολλάκιw λεχθῆναι.

ΣΩ. Τάχα δ' ἴσωw, ᾧ παῖ, μᾶλλον μαθησόμεθα προ-
54 ελθόντος τοῦ λόγου.

ΠΡΩ. Τί γὰρ οὔ;

c 7 δεῖ B : δὴ T c 9 τοῦτ' αὐτὸ T : τοῦτο B d 5 τούτω
ex τούτω (sic) T : τοῦτο B d 8 λέγ' ἔτι B : λέγε τί T e 2 τὸ
τρίτον ἔτ' ἐρῶ Badham : τὸ τρίτον ἐτέρῳ BT Socrati continuantes
e 5 τοῦ τῶν T : τούτων B e 6 οὐ T : οὐ B

ΣΩ. Δύο δὴ τάδε ἕτερα λάβωμεν.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Ἐν μὲν τι γένεσι πάντων, τὴν δὲ οὐσίαν ἕτερον ἔν. 5

ΠΡΩ. Δύο ἀποδέχομαί σου ταῦτα, οὐσίαν καὶ γένεσιν.

ΣΩ. Ὅρθότατα. πότερον οὖν τούτων ἕνεκα ποτέρου, τὴν γένεσιν οὐσίας ἕνεκα φῶμεν ἢ τὴν οὐσίαν εἶναι γενέσεως ἕνεκα;

ΠΡΩ. Τοῦτο ὁ προσαγορεύεται οὐσία εἰ γενέσεως ἕνεκα 10 τοῦτ' ἔστιν ὅπερ ἐστί, νῦν πυνθάνη;

ΣΩ. Φαίνομαι.

ΠΡΩ. Πρὸς θεῶν ἄρ' [ἄν] ἐπανερωτᾶς με τοιούδε τι; b λέγ', ὦ Πρώταρχε, μοί, πότερα πλοίων ναυπηγίαν ἕνεκα φῆς γίνεσθαι μᾶλλον ἢ πλοῖα ἕνεκα ναυπηγίας, καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ἐστίν;

ΣΩ. Λέγω τοῦτ' αὐτό, ὦ Πρώταρχε. 5

ΠΡΩ. Τί οὖν οὐκ αὐτὸς ἀπεκρίνω σαυτῷ, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐδὲν ὅτι οὐ· σὺ μέντοι τοῦ λόγου συμμετέχε.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φημί δὴ γενέσεως μὲν ἕνεκα φάρμακά τε καὶ πάντα c ὄργανα καὶ πᾶσαν ὕλην παρατίθεσθαι πᾶσιν, ἐκάστην δὲ γένεσιν ἄλλην ἄλλης οὐσίας τινὸς ἐκάστης ἕνεκα γίνεσθαι, σύμπασαν δὲ γένεσιν οὐσίας ἕνεκα γίνεσθαι συμπάσης.

ΠΡΩ. Σαφέστατα μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡδονὴ γε, εἴπερ γένεσίς ἐστιν, ἕνεκά τινος οὐσίας ἐξ ἀνάγκης γίγνοιτ' ἄν.

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τό γε μὴν οὐ ἕνεκα τὸ ἕνεκά του γιγνόμενου ἀεὶ γίγνοιτ' ἄν, ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρα ἐκεῖνό ἐστι· τὸ δὲ 10 τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον εἰς ἄλλην, ὦ ἄριστε, μοῖραν θετέον.

b 1 ἄν B T: secl. Badham ἐπανερωτᾶς B: ἐπερωτᾶς T τοιούδε . . . b 4 ἐστίν Protarcho dedit Badham, Socrati dant B T vulg. b 2 λέγ' ὦ Badham: λέγω ὦ B T μοί B T: σοι vulg. b 3 ἕνεκα ante ναυπηγίας B T: om. al. b 7 συμμετέχε B: μέτεχε T b 9 μὲν T: ἐμ' B c 3 γίνεσθαι . . . c 4 ἕνεκα T: om. B c 4 ξυμπάσης T: ξυμπάση B c 9 τὸ ἕνεκά B t: τῷ ἕνεκα T

ΠΡΩ. Ἐναγκαϊότατον.

- d ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡδονή γε εἶπερ γένεσις ἐστίν, εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες ὀρθῶς θήσομεν;

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

- ΣΩ. Οὐκοῦν ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τούτου τοῦ λόγου, τῷ
5 μηνύσαντι τῆς ἡδονῆς περὶ τὸ γένεσιν μὲν, οὐσίαν δὲ μηδ' ἡντιοῦν αὐτῆς εἶναι, χάρις ἔχειν δεῖν δῆλον γὰρ ὅτι οὗτος τῶν φασκόντων ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι καταγελά.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

- e ΣΩ. Καὶ μὴν αὐτὸς οὗτος ἐκάστοτε καὶ τῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀποτελουμένων καταγελάσεται.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ ποίων λέγεις;

- ΣΩ. Τῶν ὅσοι ἐξιώμενοι ἢ πείνην ἢ δίψαν ἢ τι τῶν
5 τοιούτων, ὅσα γένεσις ἐξιάται, χαίρουσι διὰ τὴν γένεσιν ἅτε ἡδονῆς οὐσης αὐτῆς, καὶ φασὶ ζῆν οὐκ ἂν δέξασθαι μὴ διψῶντές τε καὶ πεινῶντες καὶ τᾶλλα ἃ τις ἂν εἶποι πάντα τὰ ἐπόμενα τοῖς τοιούτοις παθήμασι μὴ πάσχοντες.

- 55 ΠΡΩ. Ἐοίκασι γοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ γίγνεσθαι γε τούναντίον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαίμεν ἂν.

ΠΡΩ. Ἐναγκαῖον.

- 5 ΣΩ. Τὴν δὴ φθορὰν καὶ γένεσιν αἰροῦντ' ἂν τις τοῦθ' αἰρούμενος, ἀλλ' οὐ τὸν τρίτον ἐκείνου βίον, τὸν ἐν ᾧ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι, φρονεῖν δ' ἦν [δυνατὸν] ὡς οἶόν τε καθαρώτατα.

- ΠΡΩ. Πολλή τις, ὡς ἔοικεν, ὧ Σώκρατες, ἀλογία συμ-
10 βαίνει γίγνεσθαι, ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθήται.

ΣΩ. Πολλή, ἐπεὶ καὶ τῆδε ἔτι λέγωμεν.

ΠΡΩ. Πῆ;

d6 ἔχειν δεῖν T : ἔχειν δεῖν B : δεῖ ἔχειν vulg. d7 καταγελά
BT : γρ. καταγελάσεται t e1 αὐτὸς scripsi : αὐτὸς BT : δ αὐτὸς
Bekker e4 ἢ πείνην T : πείνην B a2 τῷ T : τὸ B γε
T : om. B a5 τις B : δ T a7 δυνατὸν secl. Bekker

ΣΩ. Πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μηδὲν ἀγαθὸν εἶναι μηδὲ b
καλὸν μήτε ἐν σώμασι μήτ' ἐν πολλοῖς ἄλλοις πλὴν ἐν
ψυχῇ, καὶ ἐνταῦθα ἡδονὴν μόνον, ἀνδρείαν δὲ ἢ σωφροσύνην
ἢ νοῦν ἢ τι τῶν ἄλλων ὅσα ἀγαθὰ εἶληχε ψυχῇ, μηδὲν
τοιούτου εἶναι; πρὸς τούτοις δὲ ἔτι τὸν μὴ χαίροντα, ἀλογούντα 5
δέ, ἀναγκάζεσθαι φάναι κακὸν εἶναι τότε ὅταν ἀλγῆ, κὰν ἢ
ἄριστος πάντων, καὶ τὸν χαίροντα αὐτῷ, ὅσῳ μᾶλλον χαίρει,
τότε ὅταν χαίρῃ, τοσοῦτ' διαφέρει πρὸς ἀρετὴν. c

ΠΡΩ. Πάντ' ἐστὶ ταῦτα, ὧ Σώκρατες, ὡς δυνατὸν
ἀλογώτατα.

ΣΩ. Μὴ τοίνυν ἡδονῆς μὲν πάντως ἐξέτασιν πάσαν ἐπι-
χειρῶμεν ποιήσασθαι, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι 5
σφόδρα φανῶμεν· γενναίως δέ, εἴ πῆ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν
περικρούωμεν, ὡς ὅτι καθαρώτατόν ἐστ' αὐτῶν φύσει, τοῦτο
κατιδόντες εἰς τὴν κρίσιν χρώμεθα τὴν κοινὴν τοῖς τε τούτων
καὶ τοῖς τῆς ἡδονῆς μέρεσιν ἀληθεστάτοις.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡμῖν τὸ μὲν οἶμαι δημιουργικόν ἐστι τῆς d
περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης, τὸ δὲ περὶ παιδείαν καὶ
τροφὴν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἐν δὴ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ 5
τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δ' ἦττον ἔνι,
καὶ δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν, τὰ δ' ὡς ἀκαθα-
ρότερα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χροῖ.

ΣΩ. Τὰς τοίνυν ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἐκάστων αὐτῶν 10
χωρίς;

c 1 τοσοῦτ' B T : τοσοῦτον vulg. c 4 μὲν πάντως B : μέντοι T
c 6 ἔχει] ἤχει Wyttenbach c 7 ὡς Apelt : ἕως B T c 8 κρίσιν]
κρᾶσιν Schleiermacher τοῖς τε t : τῆς τε B T (sed mox καὶ τοῖς B T)
d 2 καὶ B : ἢ T d 6 τὸ . . . ἔνι B T : τὸ . . . ἐστὶ Schleiermacher :
τῷ . . . ἔνι Baier d 7 δεῖ T : δὴ B ἀκαθαρότερα B T :
ἀκαθαρότατα vulg.

ΠΡΩ. Ποίας καὶ πῶς;

- e ΣΩ. Οἶον πασῶν που τεχνῶν ἂν τις ἀριθμητικὴν χωρίζῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικὴν, ὡς ἔπος εἰπεῖν φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἐκάστης ἂν γίνουτο.

ΠΡΩ. Φαῦλον μὲν δῆ.

- 5 ΣΩ. Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτ' εἰκάξειν λείποιτ' ἂν καὶ τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρίᾳ καὶ τιμὴν τριβῆν, ταῖς τῆς στοχαστικῆς προσχρωμένους δυνάμεσιν ἃς πολλοὶ τέχνας
56 ἐπονομάζουσι, μελέτη καὶ πόνῳ τὴν ῥώμην ἀπειρασμένας.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατα λέγεις.

- ΣΩ. Οὐκοῦν μεστὴ μὲν που μουσικὴ πρῶτον, τὸ σύμφωνον ἀρμόττουσα οὐ μέτρῳ ἀλλὰ μελέτης στοχασμῷ, καὶ
5 σύμπασα αὐτῆς αὐλητικὴ, τὸ μέτρον ἐκάστης χορδῆς τῷ στοχαζέσθαι φερομένης θηρεύουσα, ὥστε πολὺν μεμειγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές, σμικρὸν δὲ τὸ βέβαιον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

- b ΣΩ. Καὶ μὴν ἰατρικὴν τε καὶ γεωργίαν καὶ κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν ὡσαύτως εὐρήσομεν ἐχούσας.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

- ΣΩ. Τεκτονικὴν δὲ γε οἶμαι πλείστοις μέτροις τε καὶ
5 ὄργανοις χρωμένην τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ πορίζοντα τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρέχεται.

ΠΡΩ. Πῆ;

- ΣΩ. Κατὰ τε ναυπηγίαν καὶ κατ' οἰκοδομίαν καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς. κανόνι γὰρ οἶμαι καὶ
c τόρῳ χρῆται καὶ διαβήτη καὶ στάθμῃ καὶ τιμὴν προσαγωγίῳ κεκομψευμένῳ.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Θῶμεν τόλυνν διχῆ τὰς λεγομένας τέχνας, τὰς μὲν

e 4 μὲν δῆ B T: μέντοι vulg. a 1 ἀπειρασμένας B T: ἀπειρασμένων vulg. a 5 αὐτῆς post a 3 που transponendum ci. Bury καὶ κηφαριστικὴ post αὐλητικὴ add. corr. Ven. 189 (eius pulsandi facultas Ficinus: αὐ πληκτικὴ Heusde) c 1 προσαγωγίῳ rec. t Hesychius Suidas: προσαγωγίῳ B: προαγωγίῳ T

μουσικῇ συνεπομένης ἐν τοῖς ἔργοις ἐλάττονος ἀκριβείας 5
μετισχούσας, τὰς δὲ τεκτονικῇ πλείονος.

ΠΡΩ. Κείσθω.

ΣΩ. Τούτων δὲ ταύτας ἀκριβεστάτας εἶναι τέχνας, ἅς
νυνδὴ πρώτας εἶπομεν.

ΠΡΩ. Ἀριθμητικὴν φαίνῃ μοι λέγειν καὶ ὅσας μετὰ 10
ταύτης τέχνας ἐφθέγξω νυνδὴ.

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν. ἀλλ', ὦ Πρώταρχε, ἄρ' οὐ διττὰς δ
αὐ καὶ ταύτας λεκτέον; ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Ποίας δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ἀριθμητικὴν πρώτον ἄρ' οὐκ ἄλλην μὲν τινα
τὴν τῶν πολλῶν φατέον, ἄλλην δ' αὐ τὴν τῶν φιλοσο- 5
φούντων;

ΠΡΩ. Πῆ ποτε διορισάμενος οὖν ἄλλην, τὴν δὲ ἄλλην
θείη τις ἂν ἀριθμητικὴν;

ΣΩ. Οὐ σμικρὸς ὄρος, ὦ Πρώταρχε. οἱ μὲν γάρ που
μονάδας ἀνίσους καταριθμοῦνται τῶν περὶ ἀριθμόν, οἷον 10
στρατόπεδα δύο καὶ βοῦς δύο καὶ δύο τὰ σμικρότατα ἢ καὶ
τὰ πάντων μέγιστα· οἱ δ' οὐκ ἂν ποτε αὐτοῖς συνακολουθή- e
σειαν, εἰ μὴ μονάδα μονάδος ἐκάστης τῶν μυρίων μηδεμίαν
ἄλλην ἄλλης διαφέρουσάν τις θήσει.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα εὖ λέγεις οὐ σμικρὰν διαφορὰν τῶν
περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν δὴ αὐτὰς 5
εἶναι.

ΣΩ. Τί δέ; λογιστικὴ καὶ μετρητικὴ (ῆ) κατὰ τεκτονικὴν
καὶ κατ' ἐμπορικὴν τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ
λογισμῶν καταμελετωμένων—πότερον ὡς μία ἑκατέρα λεκτέον 57
ἢ δύο τιθῶμεν;

ΠΡΩ. Τῇ πρόσθεν ἐπόμενος ἔγωγ' ἂν δύο κατὰ τὴν ἐμὴν
ψῆφον τιθείην ἑκατέραν τούτων.

c6 τὰς T: τὰ B c8 ἅς T: om. B c9 νῦν δὴ B: δὴ νῦν
T εἶπομεν T: εἴπομεν B e2 μυρίων B: μορίων T e3 τις
T: τι B e4 εὖ BT: γ' εὖ Vat. e7 ἢ add. corr. Ven. 189:
om. BT a3 τῆ BT: τῆς Coisl.: τοῖς Bekker

5 ΣΩ. Ὅρθῶς. οὐ δ' ἔνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον, ἄρα ἐννοεῖς;

ΠΡΩ. Ἴσως, ἀλλὰ σὲ βουλοίμην ἂν ἀποφήνασθαι τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΣΩ. Δοκεῖ τοίνυν ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος, οὐχ ἦττον ἢ
10 ὅτε λέγειν αὐτὸν ἠρχόμεθα, ταῖς ἡδοναῖς ζητῶν ἀντίστροφον ἐνταῦθα προβεβληκέναι σκοπῶν ἄρά ἐστὶ τις ἑτέρας
b ἄλλη καθαρωτέρα ἐπιστήμης ἐπιστήμη, καθάπερ ἡδονῆς ἡδονῆ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα σαφὲς τοῦτό γε, ὅτι ταῦθ' ἔνεκα τούτων ἐπικεχείρηκεν.

5 ΣΩ. Τί οὖν; ἄρ' οὐκ ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπ' ἄλλοις ἄλλην τέχνην οὔσαν ἀνηυρήκειν σαφεστέραν καὶ ἀσαφεστέραν ἄλλην ἄλλης;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἐν τούτοις δὲ ἄρ' οὐ τινα τέχνην ὡς ὁμώνυμον
10 φθεγξάμενος, εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μιᾶς, πάλιν ὡς
c δυοῖν ἐπανερωτᾷ τούτοις αὐτοῖν τὸ σαφὲς καὶ τὸ καθαρὸν περὶ ταῦτα πότερον ἢ τῶν φιλοσοφούντων ἢ μὴ φιλοσοφούντων ἀκριβέστερον ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα δοκεῖ μοι τοῦτο διερωτᾶν.

5 ΣΩ. Τίν' οὖν, ὦ Πρώταρχε, αὐτῷ δίδομεν ἀπόκρισιν;

ΠΡΩ. Ὡ Σώκρατες, εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος εἰς σαφήνειαν προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀποκρινόμεθα ῥᾶον;

ΠΡΩ. Τί μὴν; καὶ εἰρήσθω γε ὅτι πολὺ μὲν αὐται τῶν
10 ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσι, τούτων δ' αὐτῶν αἱ περὶ τὴν

a 5 προηνεγκάμεθα T: προσηνεγκάμεθα B a 7 τὸ T: τὸν B
a 11 προβεβληκέναι] προβεβηκέναι Schleiermacher σκοπῶν] σκοπεῖν
corr. Ven. 189: σκοπὸν Apelt b 5 ἄλλοις BT: ἄλλης vulg.
b 6 ἀνηυρήκειν scripsi (ἀνηυρήκει corr. Ven. 189): ἀνευρίσκειν BT:
ἀνευρίσκει Schütz καὶ BT: οὔσαν καὶ vulg. b 10 μιᾶς] μιᾶς (οὔσης)
Stallbaum: μίαν Badham c 1 δυοῖν (δυοῖν) Badham αὐτοῖν]
fort. δυοῖν Stallbaum c 2 περὶ BT: τὸ περὶ Ven. 189: τε περὶ
vulg. ἢ T: ἢ B c 5 δίδομεν B: διδῶμεν T c 8 ἀπο-
κρινόμεθα T: ἀποκρίνου καθὰ B

τῶν ὄντως φιλοσοφούντων ὄρμην ἀμήχανον ἀκριβεῖα καὶ d
ἀληθεία περὶ μέτρα τε καὶ ἀριθμοὺς διαφέρουσιν.

ΣΩ. Ἔστω ταῦτα κατὰ σέ, καὶ σοὶ δὴ πιστεύοντες θαρ-
ροῦντες ἀποκρινόμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὀλκήν—

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ καὶ δύο μετρητικαὶ καὶ
ταύταις ἄλλαι τοιαῦται συνεπόμεναι συχναί, τὴν διδυμότητα
ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος δὲ ἐνὸς κεκοινωμέναι.

ΠΡΩ. Διδῶμεν τύχη ἀγαθῇ τούτοις οὓς φῆς δεινοὺς e
εἶναι ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, ᾧ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτας οὖν λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μάλιστ'
εἶναι;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

5

ΣΩ. Ἄλλ' ἡμᾶς, ᾧ Πρώταρχε, ἀναίνοιτ' ἂν ἡ τοῦ
διαλέγεσθαι δύναμις, εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν.

ΠΡΩ. Τίνα δὲ ταύτην αὖ δεῖ λέγειν;

ΣΩ. Δῆλον· ὅτι ἡ πᾶς ἂν τὴν γε νῦν λεγομένην γνώμη 58
τὴν γὰρ περὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ ταῦτόν
ἀεὶ πεφυκὸς πάντως ἔγωγε οἶμαι ἡγείσθαι σύμπαντας
ᾧσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρηται μακρῷ ἀληθεστάτην
εἶναι γνώσιν. σὺ δὲ τί; πῶς τοῦτο, ᾧ Πρώταρχε, δια- 5
κρίνοις ἄν;

ΠΡΩ. Ἦκουον μὲν ἔγωγε, ᾧ Σώκρατες, ἐκάστοτε Γορ-
γίου πολλάκις ὡς ἡ τοῦ πείθειν πολὺ διαφέροι πασῶν τεχνῶν
—πάντα γὰρ ὑφ' αὐτῆ δουλα δι' ἐκόντων ἄλλ' οὐ διὰ βίας b
ποιοῖτο, καὶ μακρῷ ἀρίστη πασῶν εἴη τῶν τεχνῶν—νῦν δ'
οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι.

d 1 ὄντως secludendum ci. Stallbaum καὶ T: τε καὶ B d 2 μέτρα
B: τὰ μέτρα T d 4 ἀποκρινόμεθα B T: ἀποκρινόμεθα Stephanus
ὀλκήν B T: γρ. ἀκοήν t d 6 καὶ δύο μετρητικαὶ ταύταις B: καὶ
ταύταις T d 7 ἄλλαι B T: ἄλλαι δύο vulg. d 8 δὲ B: om. T
κεκοινωμέναι B T: κεκοινωνημέναι vulg. a 1 ὅτι Thompson: ὅτι
B: ὅτι ἡ T πᾶς ἂν Madvig: πᾶσαν B T a 4 προσήρηται T
Stobaeus: προσήρηται B a 5 post τί distinxit Hermann τοῦτο
B T: om. vulg. a 8 διαφέροι B: διαφέρει T b 2 ἀρίστη
πασῶν B: πασῶν ἀρίστη T

ΣΩ. “Τὰ ὄπλα” μοι δοκεῖς βουλευθεῖς εἰπεῖν αἰσχυρθεῖς
5 ἀπολιπεῖν.

ΠΡΩ. Ἔστω νῦν ταῦτα ταύτη ὄπη σοι δοκεῖ.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν αἴτιος ἐγὼ τοῦ μὴ καλῶς ὑπολαβεῖν σε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

/ ΣΩ. Οὐκ, ὦ φίλε Πρώταρχε, τοῦτο ἔγωγε ἐζητοῦν πω,
c τίς τέχνη ἢ τίς ἐπιστήμη πασῶν διαφέρει τῷ μεγίστη καὶ
ἀρίστη καὶ πλείστα ὠφελούσα ἡμᾶς, ἀλλὰ τίς ποτε τὸ
σαφές καὶ τὰκριβές καὶ τὸ ἀληθέστατον ἐπισκοπεῖ, κἂν εἰ
σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὄνυσσα, τοῦτ’ ἔστιν ὃ νῦν δὴ ζητοῦμεν.
5 ἀλλ’ ὄρα—οὐδὲ γὰρ ἀπεχθήσῃ Γοργία, τῇ μὲν ἐκείνου
ὑπάρχειν τέχνη διδοὺς πρὸς χρεῖαν τοῖς ἀνθρώποις κρατεῖν,
ἢ δ’ εἶπον ἐγὼ νῦν πραγματεία, καθάπερ τοῦ λευκοῦ πέρι
τότε ἔλεγον, κἂν εἰ σμικρὸν, καθαρὸν δ’ εἴη, τοῦ πολλοῦ
d καὶ μὴ τοιούτου διαφέρειν, τούτῳ γ’ αὐτῷ τῷ ἀληθεστάτῳ,
καὶ νῦν δὴ σφόδρα διανοηθέντες καὶ ἰκανῶς διαλογισάμενοι,
μήτ’ εἰς τινὰς ὠφελίας ἐπιστημῶν βλέψαντες μήτε τινὰς
εὐδοκίας, ἀλλ’ εἰ τις πέφυκε τῆς ψυχῆς ἡμῶν δύναμις
5 ἐρᾶν τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ πάντα ἔνεκα τούτου πράττειν,
ταύτην εἴπωμεν διεξερευνησάμενοι—τὸ καθαρὸν νοῦ τε καὶ
φρονήσεως εἰ ταύτην μάλιστα ἐκ τῶν εἰκότων ἐκτῆσθαι
φαίμεν ἂν ἢ τινὰ ἐτέραν ταύτης κυριωτέραν ἡμῖν ζητητέον/
e ΠΡΩ. Ἀλλὰ σκοπῶ, καὶ χαλεπὸν οἶμαι συγχωρήσαί
τινα ἄλλην ἐπιστήμην ἢ τέχνην τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι
μᾶλλον ἢ ταύτην.

. ΣΩ. Ἄρ’ οὖν ἐννοήσας τὸ τοιούδε εἴρηκας ὃ λέγεις νῦν,
5 ὡς αἱ πολλαὶ τέχναι, καὶ ὅσοι περὶ ταῦτα πεπόνηται,

ε 1 ἢ T: om. B ε 2 ἀρίστη (εἶναι) corr. Ven. 189 ε 3 εἰ
BT: ἢ Cornarius ε 4 ὄνυσσα Bekker: ὄνησασα B: ὄνυσασα T:
ὄνησασα t ε 6 ὑπάρχειν] ὑπερέχειν Badham (post ἀνθρώποις
distinguens) κρατεῖν. ἢ δ’ BT: κρατεῖν δ’ ἢ Badham ε 7 ἐγὼ
νῦν B: νῦν ἐγὼ T d 2 νῦν δὴ B: δὴ νῦν T (sed add. signis trans-
positionis) d 4 ἀλλ’ εἴ τις T: ἄλλη τις B t d 6 διεξερευνη-
σάμενοι T: διερευνησάμενοι B d 7 ἐκτῆσθαι B: κεκτῆσθαι T
ε 5 ὅσοι Ast: ὅσαι BT ταῦτα] τὰ ἐνταῦθα Schleiermacher: ταύτας
Badham

πρώτον μὲν δόξαις χρῶνται καὶ τὰ περὶ δόξαν ζητοῦσι 59
 συντεταμένως; εἴ τε καὶ περὶ φύσεως ἡγεῖται τις ζητεῖν,
 οἷσθ' ὅτι τὰ περὶ τὸν κόσμον τόνδε, ὅπη τε γέγονεν καὶ
 ὅπη πάσχει τι καὶ ὅπη ποιεῖ, ταῦτα ζητεῖ διὰ βίου; φαῖμεν
 ἂν ταῦτα, ἢ πῶς; 5

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐ περὶ τὰ ὄντα αἰεὶ, περὶ δὲ τὰ γιγνώμενα
 καὶ γενησόμενα καὶ γεγυότα ἡμῶν ὁ τοιοῦτος ἀνήρηται
 τὸν πόνον;

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα. 10

ΣΩ. Τούτων οὖν τι σαφὲς ἂν φαῖμεν τῇ ἀκριβεστάτῃ
 ἀληθείᾳ γίνεσθαι, ὧν μήτε ἔσχε μηδὲν πώποτε κατὰ ταῦτα b
 μήθ' ἔξει μήτε εἰς τὸ νῦν παρὸν ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Περὶ οὖν τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἡντινοῦν
 πῶς ἂν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ ὀτιοῦν; 5

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα νοῦς οὐδέ τις ἐπιστήμη περὶ αὐτὰ ἐστὶν
 τὸ ἀληθέστατον ἔχουσα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν εἰκός γε.

ΣΩ. Τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον 10
 χρῆ συχνὰ χαίρειν ἔαν, τόδε δὲ διαμαρτύρασθαι τῷ λόγῳ.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον; c

ΣΩ. Ὡς ἢ περὶ ἐκεῖνα ἔσθ' ἡμῖν τό τε βέβαιον καὶ τὸ
 καθαρὸν καὶ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλικρινές, περὶ τὰ
 αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμεικτότατα ἔχοντα, ἢ [δεύτερος]
 ἐκεῖνων ὅτι μάλιστα ἐστὶ συγγενές· τὰ δ' ἄλλα πάντα 5
 δευτέρᾳ τε καὶ ὕστερα λεκτέον.

a 1 δόξαν B: δόξας T a 2 συντεταμένως corr. Ven. 189: συν-
 τεταγμένως B: ξυντεταγμένως T εἴ τε] εἰ δὲ Schleiermacher
 a 3 τε B: om. T a 4 πάσχει B: πάσχη T a 11 οὖν B T:
 om. al. b 1 ταῦτα T: ταῦτα B b 11 τόδε δὲ T: το δε B
 c 2 ἢ Stephanus: ἢ B T c 3 ἀληθὲς T: τὸ ἀληθὲς B c 4 τὰ
 B: τὸ T (sed mox ἔχοντα): τὸ vulg. (et mox ἔχον) δευτέρος secl.
 Hermann: δευτέρως corr. Ven. 189 c 5 τὰ δ' ἄλλα T: ἀλλὰ B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τὰ δὴ τῶν ὀνομάτων περὶ τὰ τοιαῦτα κάλλιστα ἄρ' οὐ τοῖς καλλίστοις δικαιοτάτον ἀπονέμει;

10 ΠΡΩ. Εἰκός γε.

d ΣΩ. Οὐκοῦν νοῦς ἐστὶ καὶ φρόνησις ἃ γ' ἂν τις τιμήσειε μάλιστα ὀνόματα;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ταῦτ' ἄρα ἐν ταῖς περὶ τὸ ὄν ὄντως ἐννοοῖαι ἐστὶν
5 ἀπηκριβωμένα ὀρθῶς κείμενα καλεῖσθαι.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἃ γε εἰς τὴν κρίσω ἐγὼ τότε παρεσχόμην οὐκ ἄλλ' ἐστὶν ἢ ταῦτα τὰ ὀνόματα.

ΠΡΩ. Τί μὴν, ὦ Σώκρατες;

10 ΣΩ. Εἶεν. τὸ μὲν δὴ φρονήσεώς τε καὶ ἡδονῆς πέρι
e πρὸς τὴν ἀλλήλων μεῖξιν εἴ τις φαίη καθαπερὲι δημιουργοῖς ἡμῖν ἐξ ὧν ἢ ἐν οἷς δεῖ δημιουργεῖν τι παρακεῖσθαι, καλῶς ἂν τῷ λόγῳ ἀπεικάζοι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

5 ΣΩ. Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα ἄρ' οὐ μειγνύναι ἐπιχειρητέον;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Οὐκοῦν τάδε προειποῦσι καὶ ἀναμνήσασιν ἡμᾶς αὐτοὺς ὀρθότερον ἂν ἔχοι;

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

10 ΣΩ. Ἄ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· εἶ δ' ἢ παροιμία
60 δοκεῖ ἔχειν, τὸ καὶ δις καὶ τρις τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ δεῖν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρὸς Διός· οἶμαι γὰρ οὕτωςί πως τὰ τότε
5 λεχθέντα ῥηθῆναι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Φίληβός φησι τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι

d 10 δὴ T: δὴ γὰρ B
a 1 καὶ δις B T: δις vulg.

e 2 δεῖ B: δὴ T
e 10 δ' ἢ T: δὴ B
a 4 οὕτωςί T: οὔτω B

ζῳοῖς γεγονέναι καὶ δεῖν πάντας τούτου στοχάζεσθαι, καὶ
 δὴ καὶ τὰγαθὸν τοῦτ' αὐτὸ εἶναι σύμπασι, καὶ δύο ὀνόματα,
 ἀγαθὸν καὶ ἡδύ, ἐνὶ τινι καὶ φύσει μιᾷ τούτῳ ὀρθῶς 10
 τεθέντ' ἔχειν. Σωκράτης δ' ἐν μὲν οὐ φησι τοῦτ' εἶναι, δύο b
 δὲ καθάπερ τὰ ὀνόματα, καὶ τό τε ἀγαθὸν καὶ ἡδὺ διάφορον
 ἀλλήλων φύσιν ἔχειν, μᾶλλον δὲ μέτοχον εἶναι τῆς τοῦ
 ἀγαθοῦ μοίρας τὴν φρόνησιν ἢ τὴν ἡδονήν. οὐ ταῦτ' ἔστιν
 τε καὶ ἦν τὰ τότε λεγόμενα, ὧ Πρώταρχε; 5

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε καὶ τότε καὶ νῦν ἡμῖν ἂν συν-
 ομολογοῖτο;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τὴν τὰγαθοῦ διαφέρειν φύσιν τῷδε τῶν ἄλλων. 10

ΠΡΩ. Τίνι;

ΣΩ. Ὡς παρείη τοῦτ' ἀεὶ τῶν ζῳῶν διὰ τέλους πάντως
 καὶ πάντη, μηδενὸς ἑτέρου ποτὲ ἔτι προσδεῖσθαι, τὸ δὲ
 ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν. οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ λόγῳ ἐπειράθημεν χωρὶς ἑκάτερον ἑκα-
 τέρου θέντες εἰς τὸν βίον ἐκάστων, ἄμεικτον μὲν ἡδονὴν
 φρονήσῃ, φρόνησιν δὲ ὡσαύτως ἡδονῆς μηδὲ τὸ σμικρότατον
 ἔχουσαν;

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα. 10

ΣΩ. Μῶν οὖν ἡμῖν αὐτῶν τότε πότερον ἱκανὸν ἔδοξεν
 εἶναί τῳ; d

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Εἰ δέ γε παρηνέχθημέν τι τότε, νῦν ὅστισοῦν
 ἐπαναλαβὼν ὀρθότερον εἰπάτω, μνήμην καὶ φρόνησιν καὶ
 ἐπιστήμην καὶ ἀληθῆ δόξαν τῆς αὐτῆς ἰδέας τιθέμενος 5

a 10 τούτῳ ὀρθῶς τεθέντ' Heindorf: τοῦτο ὀρθῶς τεθέν Β Τ b 1 ἐν
 Badham: πρῶτον Β Τ b 2 τό τε Β Τ: τότε τὸ t καὶ Γ: καὶ
 τὸ Β b 3 μέτοχον Β: μετέχον Τ b 7 καὶ τότε Τ: τότε Β
 b 10 τῷδε Τ: τότε Β τῶν Β Τ: μᾶλλον τῶν vulg. c 8 ὡσαύτως
 ἡδονῆς Β: ἡδονῆς ὡσαύτως Τ d 4 φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην Β: ἐπι-
 στήμην καὶ φρόνησιν Τ

καὶ σκοπῶν εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἂν οἱ καὶ ὀτιοῦν
 εἶναι ἢ καὶ γίνεσθαι, μὴ ὅτι δὴ γε ἡδονὴν εἶθ' ὡς πλείστην
 εἶθ' ὡς σφοδροτάτην, ἣν μῆτε ἀληθῶς δοξάζοι χαίρειν μῆτε
 τὸ παράπαν γινώσκουσι τί ποτε πέπουθε πάθος μῆτ' αὖ
 e μνήμην τοῦ πάθους μὴδ' ὄντων χρόνον ἔχοι. ταῦτα δὲ
 λεγέτω καὶ περὶ φρονήσεως, εἴ τις ἄνευ πάσης ἡδονῆς καὶ
 τῆς βραχυτάτης δέξαιτ' ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ
 5 μετὰ φρονήσεως αὖ τινος.

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστιν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε
 πολλάκις ἐπερωτᾶν.

61 ΣΩ. Οὐκοῦν τό γε τέλειον καὶ πᾶσιν αἰρετὸν καὶ τὸ
 παντάπασιν ἀγαθὸν οὐδέτερον ἂν τούτων εἴη;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Τὸ τοίνυν ἀγαθὸν ἥτοι σαφῶς ἢ καὶ τινα τύπου αὐτοῦ
 5 ληπτέον, ἢ, ὅπερ ἐλέγομεν, δευτερεῖα ὅτ' ὀφείλομεν ἔχωμεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁδὸν μὲν τινα ἐπὶ τὰγαθὸν εἰλήφαμεν;

ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Καθάπερ εἴ τις τινα ἀνθρωποῦ ζητῶν τὴν οἴκησιν
 b πρῶτον ὀρθῶς ἢ οἰκεί πύθειτο αὐτοῦ, μέγα τι δῆπου πρὸς
 τὴν εὔρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Καὶ νῦν δὴ τις λόγος ἐμήνυσεν ἡμῖν, ὥσπερ καὶ
 5 κατ' ἀρχάς, μὴ ζητεῖν ἐν τῷ ἀμείκτῳ βίῳ τὰγαθὸν ἀλλ' ἐν
 τῷ μεικτῷ.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐλπίς μὴν πλείων ἐν τῷ μειχθέντι καλῶς τὸ
 ζητούμενον εἶσεσθαι φανερώτερον ἢ ἐν τῷ μῆ;

d 7 ἢ καὶ T : ἢ B d 8 ἦν T : ἦν B : ἢ vulg. : εἰ Bekker e Ficino
 δοξάζοι T : δοξάζειν B e 2 λεγέτω Vahlen : λέγω B : λέγε T εἴ
 τις T : ἥτις B e 6 γε T : τε B a 3 πῶς γὰρ ἄν B t : om. pr. T
 a 5 ἐλέγομεν T : λέγομεν B b 1 οἰκῆ T : οἰκῆ B πύθειτο T :
 πείθειτο B b 2 ἂν ἔχοι T : ἀνέχοι B

ΠΡΩ. Πολύ γε.

10

ΣΩ. Τοῖς δὴ θεοῖς, ὦ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραυνύωμεν, εἴτε Διόνυσος εἴτε Ἑφαιστος εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν **c** τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρεστᾶσι κρῆναι—μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, **5** τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ καὶ ὑγιεινοῦ τινος ὕδατος—ἄς προθυμητέον ὡς κάλλιστα συμμειγνύναι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρότερον· ἄρα πᾶσαν ἡδονὴν πάσῃ φρονήσει **d** μειγνύντες τοῦ καλῶς ἂν μάλιστα ἐπιτύχοιμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἀσφαλές. ἢ δὲ ἀκινδυνότερον ἂν μειγνύοιμεν, δόξαν μοι δοκῶ τινα ἀποφήνασθαι ἄν. **5**

ΠΡΩ. Λέγε τίνα.

ΣΩ. Ἦν ἡμῖν ἡδονὴ τε ἀληθῶς, ὡς οἰόμεθα, μᾶλλον ἐτέρας ἄλλη καὶ δὴ καὶ τέχνη τέχνης ἀκριβεστέρα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Καὶ ἐπιστήμη δὴ ἐπιστήμης διάφορος, ἡ μὲν ἐπὶ **10** τὰ γιγνόμενα καὶ ἀπολλύμενα ἀποβλέπουσα, ἡ δ' ἐπὶ τὰ **e** μήτε γιγνόμενα μήτε ἀπολλύμενα, κατὰ ταῦτα δὲ καὶ ὡσαύτως ὄντα αἰεὶ. ταύτην εἰς τὸ ἀληθὲς ἐπισκοπούμενοι ἡγησάμεθα ἐκείνης ἀληθεστέραν εἶναι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς. **5**

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ τάληθέστατα τμήματα ἐκατέρας ἴδοιμεν πρῶτον συμμείξαντες, ἄρα ἱκανὰ ταῦτα συγκεκραμένα τὸν ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν ἡμῖν, ἢ τινος ἐτι προσδεόμεθα καὶ τῶν μὴ τοιούτων;

b 11 κεραυνύωμεν T Athenaeus : κεραυνύομεν B **c** 4 παρεστᾶσι
BT Athenaeus : παρεστῶσι vulg. **c** 5 μέλιτος BT : καὶ μέλιτος
Athenaeus **c** 7 ἔς T Athenaeus : om. B **d** 7 μᾶλλον T : om. B
d 8 δὴ καὶ BT : δὴ vulg. **e** 4 ἀληθεστέραν T : ἀσφαλεστέραν B

62 ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ δρᾶν οὕτως.

ΣΩ. Ἐστω δὴ τις ἡμῖν φρονῶν ἀνθρωπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης ὅτι ἔστιν, καὶ λόγον ἔχων ἐπόμενον τῷ νοεῖν, καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ὄντων ὡσαύτως
5 διανοοούμενος.

ΠΡΩ. Ἐστω γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὗτος ἰκανῶς ἐπιστήμης ἔξει, κύκλου μὲν καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ταύτην σφαῖραν καὶ τοὺς κύκλους τούτους ἀγνοῶν,
b καὶ χρώμενος ἐν οἰκοδομίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καὶ τοῖς κύκλοις;

ΠΡΩ. Γελοῖαν διάθεσιν ἡμῶν, ὦ Σώκρατες, ἐν ταῖς θείαις οὔσαν μόνον ἐπιστήμαις λέγομεν.

5 ΣΩ. Πῶς φῆς; ἢ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἅμα καὶ τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συκρατέον;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ τὴν ὁδὸν ἐκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε.

c ΣΩ. Ἡ καὶ μουσικὴν, ἣν ὀλίγον ἔμπροσθεν ἔφαμεν στοχασεῶς τε καὶ μιμήσεως μεστὴν οὔσαν καθαρότητος ἐνδεῖν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον φαίνεται ἔμοιγε, εἴπερ γε ἡμῶν ὁ βίος ἔσται καὶ ὅπως οὖν ποτε βίος.

5 ΣΩ. Βούλει δῆτα, ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τις ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος, ἠττηθεὶς ἀναπετάσας τὰς θύρας ἀφῶ πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰσρεῖν καὶ μείγνυσθαι ὁμοῦ καθαρᾷ τὴν ἐνδεεστέραν;

d ΠΡΩ. Οὐκ οὖν ἐγωγε οἶδα, ὦ Σώκρατες, ὅτι τις ἂν βλάβηται πάσας λαβὼν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἔχων τὰς πρῶτας.

ΣΩ. Μεθίῳ δὴ τὰς συμπάσας ρεῖν εἰς τὴν τῆς Ὀμήρου
5 καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχὴν;

a 4 πάντων B: ἀπάντων T a 9 ταύτην T: ταύτην τὴν B
b 2 καὶ τοῖς] καινοῖς καὶ Wohlrab c 5 τις B: τινὸς T e 7 πάσας
τὰς T: πάσας B d 4 δὴ T: δὲ B d 5 ποιητικῆς T: ποιητικῶς B

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Μεθεῖνται· καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν ἡδονῶν πηγὴν ἰτέον. ὥς γὰρ διενοήθημεν αὐτὰς μειγνύναι, τὰ τῶν ἀληθῶν μόρια πρῶτον, οὐκ ἐξεγένεθ' ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσαν ἀγαπᾶν ἐπιστήμην εἰς ταῦτόν μεθεῖμεν ἀθρόας καὶ πρόσθεν τῶν ἡδονῶν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ὡρα δὴ βουλευέσθαι νῦν καὶ περὶ τῶν ἡδονῶν, πότερα καὶ ταύτας πάσας ἀθρόας ἀφετέον ἢ καὶ τούτων πρῶτας μεθετέον ἡμῖν ὅσαι ἀληθεῖς.

ΠΡΩ. Πολύ τι διαφέρει πρὸς γε ἀσφάλειαν πρῶτας τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι.

ΣΩ. Μεθείσθων δὴ. τί δὲ μετὰ ταῦτα; ἄρ' οὐκ εἰ μὲν τινες ἀναγκαῖαι, καθάπερ ἐκεῖ, συμμεικτέον καὶ ταύτας;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ; τὰς γε ἀναγκαίας δήπουθεν.

ΣΩ. Εἰ δέ γε καί, καθάπερ τὰς τέχνας πάσας ἀβλαβές τε καὶ ὠφέλιμον ἦν ἐπίστασθαι διὰ βίου, καὶ νῦν δὴ ταῦτὰ λέγομεν περὶ τῶν ἡδονῶν, εἴπερ πάσας ἡδονὰς ἦδυσθαι διὰ βίου συμφέρον τε ἡμῖν ἔστι καὶ ἀβλαβές ἅπασι, πάσας συγκρατέον.

ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ περὶ αὐτῶν τούτων λέγωμεν; καὶ πῶς ποιῶμεν;

ΣΩ. Οὐχ ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, διερωτᾶν χρή, τὰς ἡδονὰς δὲ αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις διαπυρθανομένους τὸ τοιόνδε ἀλλήλων πέρι.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡρα φίλοι, εἴτε ἡδονὰς ὑμᾶς χρή προσαγορεύειν

d 7 μεθεῖνται T: μεθιντε B d 8 αὐτὰς BT: αὐτὰ Apelt
d 9 ἐξεγένεθ' Stallbaum: ἐξεγενήθη BT e 3 ὦρα T: ὅσα B
e 4 ἀφετέον T: σαφέστερον B e 6 τι B: γε T e 8 μεθείσθων
T: μεθείσθω B δὲ T: δὴ B e 9 τινες T: τινὸς B ἐκεῖ B:
ἐκείναι T (sed *ναι punctis notatum*) a 1 τὰς ex αἰ fecit T: αἰ τὰς
B a 3 λέγομεν corr. Ven. 189: λέγωμεν BT a 6 λέγωμεν
Ven. 189: λέγομεν BT b 2 φίλοι corr. Ven. 189: φίλε BT
ὡμᾶς rec. t: ἡμᾶς BT

εἶτε ἄλλω ὄτφοῦν ὀνόματι, μῶν οὐκ ἂν δέξαισθε οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν;” οἶμαι μὲν πρὸς
5 ταῦτα τὸδ' αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι καθάπερ ἔμπροσθεν ἐρρήθη, “Τὸ μόνον καὶ
ἐρημον εἰλικρινὲς εἶναί τι γένος οὔτε πάνυ τι δυνατὸν οὔτ'
c ὠφέλιμον· πάντων γε μὴν ἡγούμεθα γενῶν ἄριστον ἐν ἀνθ'
ένδῃ συνοικεῖν ἡμῖν τὸ τοῦ γιγνώσκειν τᾶλλά τε πάντα καὶ
[αὐτὴν] αὐτὴν ἡμῶν τελέως εἰς δύναμιν ἐκάστην.”

ΠΡΩ. “Καὶ καλῶς γε εἰρήκατε τὰ νῦν,” φήσομεν.

5 ΣΩ. Ὁρθῶς. πάλιν τοῖνυν μετὰ τοῦτο τὴν φρόνησιν καὶ
τὸν νοῦν ἀνερωτητέον· “Ἄρ' ἡδονῶν τι προσδεῖσθε ἐν τῇ
συγκράσει;” φαίμεν ἂν αὐτὸν νοῦν τε καὶ τὴν φρόνησιν
ἀνερωτῶντες. “Ποίων,” φαίεν ἂν ἴσως, “ἡδονῶν;”

ΠΡΩ. Εἰκόσ.

d ΣΩ. Ὁ δέ γ' ἡμέτερος λόγος μετὰ τοῦτ' ἐστὶν ὅδε.
“Πρὸς ταῖς ἀληθείαις ἐκείναις ἡδοναῖς,” φήσομεν, “ἄρ' ἐτι
προσδεῖσθ' ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς συνοίκους εἶναι καὶ
τὰς σφοδροτάτας;” “Καὶ πῶς, ὦ Σώκρατες,” ἴσως φαίεν
5 ἂν, “αἶ γ' ἐμποδίσματά τε μυρία ἡμῖν ἔχουσι, τὰς ψυχὰς ἐν
αἷς οἰκοῦμεν ταραττουσαὶ διὰ μανίας [ἡδονάς], καὶ γίνεσθαι
e τε ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐῶσι, τά τε γιγνόμενα ἡμῶν τέκνα ὡς
τὸ πολὺ, δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι, παντάπασι διαφθεί-
ρουσιν; ἀλλ' ἄς τε ἡδονὰς ἀληθεῖς καὶ καθαρὰς [ἄς] εἶπες,
σχεδὸν οἰκέλας ἡμῖν νόμιζε, καὶ πρὸς ταύταις τὰς μεθ' ὑγιείας
5 καὶ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ δὴ καὶ συμπάσης ἀρετῆς ὀπόσαι
καθάπερ θεοῦ ὀπαδοὶ γιγνόμεναι αὐτῇ συνακολουθοῦσι πάντη,

b 3 ὀνόματι. μῶν B : ὄνομα τιμῶν T δέξαισθε corr. Vat. : δέξασθαι
T (sed i erasum) : δέξεσθαι B c 3 αὐτὴν T : τὴν B : secl. Wohlrab
c 6 προσδεῖσθε] προσδεῖσθαι BT c 7 φαίμεν T : φαμέν B c 8 ποίων
T : ποῖον B φαίεν BT : φαίμεν vulg. d 4 ἴσως T : om. B
d 6 μανίας scripsi : μανικὰς ἡδονὰς BT : μανικὰς ἐπιθυμίας ci. Stallbaum
e 3 ἀλλ' ἄς (secluso mox ἄς) Hermann : ἄλλας B : ἄλλας T τε
BT : γε Hermann εἶπες T : εἶπε B e 4 ταύταις BT : ταύτας
vulg. e 6 πάντη T : παντὶ B

ταύτας μείγνυ· τὰς δ' αἰὲ μετ' ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης
κακίας ἐπομένας πολλή που ἀλογία τῷ νῷ μειγνύναι τὸν
βουλόμενον ὅτι καλλίστην ἰδόντα καὶ ἀστασιαστοτάτην μείζιν
καὶ κρᾶσιω, ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειρᾶσθαι τί ποτε ἔν τ' ἀνθρώπῳ 64
καὶ τῷ παντὶ πέφυκεν ἀγαθὸν καὶ τίνα ἰδέαν αὐτῇ εἶναι
ποτε μαντευτέον." ἄρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως
ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπὲρ τε αὐτοῦ καὶ μνήμης καὶ
δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα; 5

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε γε ἀναγκαῖον, καὶ οὐκ ἄλλως ἂν
ποτε γένοιτο οὐδ' ἂν ἔν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς μὴ μείζομεν ἀλήθειαν, οὐκ ἂν ποτε τοῦτο
ἀληθῶς γίγνοιτο οὐδ' ἂν γενόμενον εἶη.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλ' εἴ τις οἶτος ἔτι προσδεῖ τῇ συγκράσει 5
ταύτῃ, λέγετε σὺ καὶ Φίληβος. ἐμοὶ μὲν γὰρ καθαπερὲὶ
κόσμος τις ἀσώματος ἄρξων καλῶς ἐμψύχου σώματος ὁ νῦν
λόγος ἀπειργάσθαι φαίνεται.

ΠΡΩ. Καὶ ἐμοὶ τοίνυν, ὦ Σώκρατες, οὕτω λέγε δεδόχθαι.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ νῦν ἤδη προθύροις c
[καὶ] τῆς οἰκήσεως ἐφεστάναι [τῆς τοῦ τοιοῦτου] λέγοντες
ἴσως ὀρθῶς ἂν τίνα τρόπον φαίμεν;

ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δῆτα ἐν τῇ συμμερίζει τιμιώτατον ἅμα καὶ μάλιστ' 5
αἴτιον εἶναι δόξειεν ἂν ἡμῖν τοῦ πᾶσιν γεγυῖναι προσφιλή
τὴν τοιαύτην διάθεσιν; τοῦτο γὰρ ἰδόντες μετὰ τοῦτ' ἐπι-
σκεψόμεθα εἴθ' ἡδονῇ εἶτε τῷ νῷ προσφύεστερον καὶ
οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ συνέστηκεν.

e 7 ταύτας ΒΤ: ταύτης t μίγνυ· τὰς Heusde: μιγνύντας ΒΤ
a 1 ἐν ταύτῃ μαθεῖν Β: μαθεῖν ἐν ταύτῃ Τ a 3 ἐχόντως Τ: ἔχοντος
Β b 2 μίζομεν Τ: μίζωμεν Βt b 2 ἂν Τ: οἶον Β b 6 καὶ
Τ: τε καὶ Β b 7 ἄρξων . . . σώματος Β: om. Τ c 2 καὶ et μοχ
τῆς τοῦ τοιοῦτου secl. Badham c 3 ὀρθῶς Β: ὀρθὸν Τ φαίμεν Τ:
φαμέν Β c 7 ἐπισκεψόμεθα Β: ἐπισκεψώμεθα Τ c 8 ἡδονῇ Τ: ἡδονῆ
Β τῷ νῷ ΒΤ: νῷ vulg. προσφύεστερον Heusde: προσφύεσ τε ΒΤ

d ΠΡΩ. Ὅρθως· τοῦτο γὰρ εἰς τὴν κρίσιν ἡμῖν ἐστι συμφορώτατον.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ συμπάσης γε μελξεως οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡ παντὸς ἀξία γίνεταί ἡτισοῦν ἢ τὸ
5 παράπαν οὐδενός.

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις;

ΣΩ. Οὐδεὶς που τοῦτο ἀνθρώπων ἀγνοεῖ.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι μέτρου καὶ τῆς συμμέτρου φύσεως μὴ τυ-
10 χούσα ἡτισοῦν καὶ ὀπωσοῦν σύγκρασις πᾶσα ἐξ ἀνάγκης ἀπόλλυσι τὰ τε κεραυνύμενα καὶ πρώτην αὐτήν· οὐδὲ
e γὰρ κρᾶσις ἀλλὰ τις ἄκρατος συμπεφορημένη ἀληθῶς ἢ τοιαύτη γίνεταί ἐκάστοτε ὄντως τοῖς κεκτημένοις συμ-
φορά.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

5 ΣΩ. Νῦν δὴ κατὰπέφενγεν ἡμῖν ἡ τοῦ ἀγαθοῦ δύναμις εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν· μετριότης γὰρ καὶ συμμετρία κάλλος δῆπου καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ συμβαίνει γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἀλήθειάν γε ἔφαμεν αὐτοῖς ἐν τῇ κράσει
10 μεμεῖχθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

65 ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέα τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι, σὺν τρισὶ λαβόντες, κάλλει καὶ συμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, λέγωμεν ὡς τοῦτο οἶον ἐν ὀρθότατ' ἀν αἰτιασαίμεθ' ἀν τῶν ἐν τῇ συμμείξει, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἀγαθὸν δν τοιαύτην αὐτὴν
5 γεγονέναι.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἦδη τοίνυν, ὦ Πρώταρχε, ἱκανὸς ἡμῖν γένοιτ' ἀν ὅστισοῦν κριτῆς ἡδονῆς τε πέρι καὶ φρονήσεως, ὁπότερον

d₃ καὶ μὴν καὶ B: καὶ μὴν T d₄ ἡ T: ἡ B παντὸς T:
πάντως B d₇ που B: πω T d₉ μέτρου B T: μέτρον vulg.
e₁ συμπεφορημένη Liebhold e₅ ἡμῖν B: ἡμᾶς T e₉ αὐτοῖς T:
ἐαντοῖς B a₁ θηρεῦσαι B γρ. t: θησαυρίσαι T

αὐτοῖν τοῦ ἀρίστου συγγενέστερόν τε καὶ τιμιώτερον ἐν **b**
ἀνθρώποις τέ ἐστι καὶ θεοῖς.

ΠΡΩ. Δῆλον μὲν, ὅμως δ' οὖν τῷ λόγῳ ἐπεξελεῖν
βέλτιον.

ΣΩ. Καθ' ἐν ἑκαστον τοίνυν τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν **5**
καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν· δεῖ γὰρ ἰδεῖν ποτέρῳ (ὧς) μᾶλλον
συγγενὲς ἑκαστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν.

ΠΡΩ. Κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι
λέγεις;

ΣΩ. Ναί. πρῶτον δέ γε ἀληθείας λαβοῦ, ὧ Πρώταρχε· **10**
καὶ λαβόμενος βλέψας εἰς τρία, νοῦν καὶ ἀλήθειαν καὶ **c**
ἡδονὴν, πολὺν ἐπισχῶν χρόνον ἀπόκριναι σαντῷ πότερον
ἡδονὴ συγγενέστερον ἢ νοῦς ἀληθεία.

ΠΡΩ. Τί δὲ χρόνου δεῖ; πολὺ γὰρ οἶμαι διαφέρετον.
ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαζονίστατον, ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν **5**
ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ φροδίσια, αἱ δὴ μέγισται δοκοῦσιν
εἶναι, καὶ τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὡς
καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτη- **d**
μένων· νοῦς δὲ ἤτοι ταῦτόν καὶ ἀλήθειά ἐστιν ἢ πάντων
ὁμοιότατόν τε καὶ ἀληθέστατον.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο τὴν μετριότητα ὡσαύτως
σκέψαι, πότερον ἡδονὴ φρονήσεως ἢ φρόνησις ἡδονῆς πλείω **5**
κέκτηται;

ΠΡΩ. Εὐσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας·
οἶμαι γὰρ ἡδονῆς μὲν καὶ περιχαρείας οὐδὲν τῶν ὄντων
πεφυκὸς ἀμετρώτερον εὐρεῖν ἂν τινα, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης
ἐμμετρώτερον οὐδ' ἂν ἐν ποτε. **10**

b 3 οὖν BT: αὐ vulg. ἐπεξελεῖν T: ἐπελεῖν B b 6 ὡς
addidi auctore Badham b 10 λαβοῦ BT: εἶ λαβοῦ vel εὐλαβοῦ
Stobaeus: σὺ λαβοῦ Bücheler c 5 ἀλαζονίστατον B Athenaeus
Eustathius: ἀλαζονέστατον T Stobaeus Eusebius d 1 τῶν
BT: om. Stobaeus ἡδονῶν BT: ἡδομένων Eusebius Athenaei E
d 4 ὡσαύτως B Stobaeus: ὡς οὕτως T d 9, 10 ἀμετρώτερον . . .
ἐμμετρώτερον BT: ἀμετρώτερον . . . ἐμμετρώτερον Stobaeus Eusebius
vulg.

e ΣΩ. Καλῶς εἴρηκας. ὅμως δ' ἔτι λέγε τὸ τρίτον. νοῦς ἡμῖν κάλλους μετέλιφε πλείον ἢ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος, ὥστε εἶναι καλλίω νοῦν ἡδονῆς, ἢ τοῦναντίον;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὖν φρόνησι μὲν καὶ νοῦν, ὦ Σώκρατες, οὐδεὶς πώποτε οὐθ' ὕπαρ οὐτ' ὄναρ αἰσχυρὸν οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὔτε γιγνόμενον οὔτε ὄντα οὔτε ἐσόμενον.

ΣΩ. Ὅρθῶς.

ΠΡΩ. Ἡδονὰς δέ γέ που, καὶ ταῦτα σχεδὸν τὰς μεγίστας, ὅταν ἴδωμεν ἡδόμενον ὄντινουν, ἢ τὸ γελοῖον ἐπ' αὐταῖς ἢ τὸ πάντων αἰσχιστον ἐπόμενον ὀρώντες αὐτοί τε αἰσχυνόμεθα καὶ ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι μάλιστα, νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες, ὡς φῶς οὐ δέον ὄρᾶν αὐτά.

ΣΩ. Πάντη δὴ φήσεις, ὦ Πρώταρχε, ὑπὸ τε ἀγγέλων πέμπων καὶ παροῦσι φράζων, ὡς ἡδονὴ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ' αὖ δεύτερον, ἀλλὰ πρῶτον μὲν πη περὶ μέτρον καὶ τὸ μέτριον καὶ καίριον καὶ πάντα ὀπόσα χρῆ τοιαῦτα νομίζειν, τὴν ἄλδιον ἡρῆσθαι.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων.

b ΣΩ. Δεύτερον μὴν περὶ τὸ σύμμετρον καὶ καλὸν καὶ τὸ τέλειον καὶ ἱκανὸν καὶ πάνθ' ὀπόσα τῆς γενεᾶς αὐ ταύτης ἐστίν.

ΠΡΩ. Ἔοικε γοῦν.

5 ΣΩ. Τὸ τοίνυν τρίτον, ὡς ἡ ἐμὴ μαντεία, νοῦν καὶ φρόνησιμ τιθεὶς οὐκ ἂν μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις.

ΠΡΩ. Ἰσως.

e 2 γένος B T : μέρος t e 4 ἀλλ' Stallbaum : ἀρ' T Stobaeus : ἀρ' B οὖν T Stobaeus : οὖν ἢ B e 6 ἐπενόησεν B T : ἐπενόησεν Stobaeus οὐδαμῆ B T Stobaeus : οὐδαμοῦ Eusebius e 9 δέ γέ που B T : δέ που Stobaeus : δέ γε δή που Eusebius ταῦτα B T : ταύτας vulg. Stobaeus Eusebius a 7 χρῆ τοιαῦτα B Eusebius : τοιαῦτα χρῆ T Stobaeus a 8 ἀλδιον] fort. μίαν vel πρώτην ιδέαν ἡρῆσθαι Stobaeus : ηρῆσθαι B : εἰρῆσθαι φάσιν T : εἰρῆσθαι φύσιν vulg. : ἡρῆσθαι φύσιν Badham a 9 γοῦν B T Stobaeus : οὖν vulg. b 2 γενεᾶς B T : γενέσεως Stobaeus αὐ ταύτης B T Stobaeus : ταύτης αὐ vulg.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τέταρτα, ἃ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔθεμεν, ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας καὶ δόξας ὀρθὰς λεχθείσας, ταῦτ' εἶναι τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα, εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ γέ ἐστι **c** μᾶλλον [ἦ] τῆς ἡδονῆς συγγενῆ;

ΠΡΩ. Τάχ' ἄν.

ΣΩ. Πέμπτας τοίνυν, ἃς ἡδονὰς ἔθεμεν ἀλύπους ὀρισάμενοι, καθαρὰς ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἐπιστήμας, **5** τὰς δὲ αἰσθήσεσιν ἐπομένας;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. “Ἐκτη δ' ἐν γενεᾷ,” φησὶν Ὀρφεύς, “καταπαύσατε κόσμον ἀοιδῆς” ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἕκτη καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει. τὸ δὲ μετὰ **10** ταῦθ' ἡμῖν οὐδὲν λοιπὸν πλὴν ὥσπερ κεφαλὴν ἀποδοῦναι **d** τοῖς εἰρημένοις.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρῆ.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, τὸ τρίτον τῷ σωτήρι τὸν αὐτὸν διαμαρτυράμενοι λόγον ἐπεξέλωμεν. **5**

ΠΡΩ. Ποῖον δὴ;

ΣΩ. Φίληβος τάγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελεῆ.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον, ὦ Σώκρατες, ὡς ἔοικας, ἔλεγες ἀρτίως τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαβεῖν δεῖν λόγον. **10**

ΣΩ. Ναί, τὸ δέ γε μετὰ τοῦτο ἀκούωμεν. ἐγὼ γὰρ δὴ **e** κατιδὼν ἄπερ νυνδὴ διελέλυθα, καὶ δυσχεράνας τὸν Φιλήβου λόγον οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλάκις μυρίων, εἶπον ὡς ἡδονῆς γε νοῦς εἶη μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίω. **5**

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα.

b 8 ἄρ' οὖν οὐ τέταρτα T: ἄρ' οὐ τέταρτα B: ἄρ' οὖν οὐδ' Jackson αὐτῆς ἔθεμεν B Stobaeus: ἔθεμεν αὐτῆς T c 1 τέταρτα T Stobaeus: τέτταρα B γε T: om. B c 2 ἢ secl. Stallbaum e 5 ἐπιστήμας corr. Ven. 189: ἐπιστήμας B T c 6 τὰς Badham: ταῖς B T Stobaeus ἐπομένας T Stobaeus: ἐπόμειναι B e 2 νῦν δὲ B: νῦν T Eusebius: νυνὶ vulg. διελέλυθα T: δυσχεράνας διελέλυθα B e 4 εἶη B: εἶη ἂν T μακρῷ T: μακρὸς B

ΣΩ. Ὑποπτεύων δέ γε καὶ ἄλλα εἶναι πολλὰ εἶπον ὡς εἰ φανείη τι τούτοις ἀμφοῖν βέλτιον, ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῦν πρὸς ἡδονὴν συνδιαμαχοίμην, ἡδονὴ δὲ καὶ δευτερείων

10 στερήσοιτο.

67 ΠΡΩ. Εἶπες γὰρ οὖν.

ΣΩ. Καὶ μετὰ ταῦτά γε πάντων ἰκανώτατα τούτοις οὐδέτερον ἰκανὸν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν παντάπασιν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μή τοι τάγαθόν γε αὐτὸ μηδ' ἕτερον αὐτοῖς εἶναι, στερομένοις αὐταρκειᾶς καὶ τῆς τοῦ ἰκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως;

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

10 ΣΩ. Φανέντος δέ γε ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτῳ ἐκατέρου, μυρίῳ γ' αὖ νοῦς ἡδονῆς οἰκειότερον καὶ προσφνέστερον πέφανται νῦν τῇ τοῦ νικῶντος ιδέᾳ.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὗ;

ΣΩ. Οὐκοῦν πέμπτον κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν νῦν ὁ λόγος

15 ἀπεφάνητο, γίγνοιτ' ἂν ἡ τῆς ἡδονῆς δύναμις.

ΠΡΩ. Ἔοικεν.

b ΣΩ. Πρῶτον δέ γε οὐδ' ἂν οἱ πάντες βόες τε καὶ ἵπποι καὶ τᾶλλα σύμπαντα θηρία φῶσι τῷ τὸ χαίρειν διώκειν οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντις ὄρνισιν, οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῶν εὖ κρατίστας εἶναι, καὶ τοὺς

5 θηρίων ἔρωτας οἴονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ἐκάστοτε λόγων.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες, εἰρήσθαί σοι νῦν ἤδη φαμὲν ἅπαντες.

ε 8 τι B: τὸ T τούτοις T: τούτων B a 2 ἰκανώτατα T: ἰκανώτατον B τούτοις T: τούτων B οὐδέτερον T: οὐ δεύτερον B a 3 ἐφάνη BT: ἀνεφάνη Eusebius a 7 στερομένοις corr. Ven. 189: στερομένων BT a 10 τούτοις T: τούτων B a 11 γ' αὖ T: αὖ B b 1 οὐδ' BT Porphyrius: οὐκ vulg. Eusebius b 5 ἔρωτας t: ἐρῶντας BT b 7 λόγων T: λόγον B

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἀφίετέ με;

10

ΠΡΩ. Σμικρὸν ἔτι τὸ λοιπόν, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ
 δήπου σύ γε ἀπερεῖς πρότερος ἡμῶν, ὑπομνήσω δέ σε τὰ
 λειπόμενα.

h 11 τὸ λοιπόν B : λοιπόν T
 ἀπαίρεις corr. d : ἀπαρεῖς vulg.

b 12 ἀπερεῖς T : ἀπορεῖς B :

65